

zbirka

ANIMATOR

■
1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995.
Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih.

■
2. PESEM, IGRA, PLES
Zbirka bansov

■
3. KDO JE KDO
Eneagram

■
4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996.
Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih.

■
5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997.
Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih.

■

■

■

■

■

■

■

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

S pričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvoje področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ 1997

BISER PLANIN

Priročnik
za oblikovanje otrok
in doraščajočih

Pripravil in uredil
Janez Potočnik SDB s sodelavci

■
BISER PLANIN. ORATORIJ 1997.
Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih.

■

■

■

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.01:282(035)

BISER planin : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih : oratorij
1997 / pripravil in uredil Janez Potočnik s sodelavci ; [risbe Peter Škerl ;
izdajatelj Salezijanska mladinska pastorala] . - (Zbirka Animator ; 5)

ISBN 961-211-083-2

1. Potočnik, Janez 2. Salezijanska mladinska pastorala

66950656

■

Pripravil in uredil: Janez Potočnik SDB s sodelavci
Oblikovanje naslovnice: Petra Černe-Oven
Risbe: Peter Škerl
Urednik zbirke: Martin Lisec SDB
Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastorala
Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6
Tisk: Tiskarna Povše, Ljubljana 1997

■

Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo RS steje publikacija *Biser planin* med proizvode,
za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št. 415-13/97 z dne 6. 5. 1997.

PREDSTAVITEV

Naj bodo tudi počitnice čas, ki ga bodo otroci in mladi bogato živeli - tako po človeški kot po duhovni plati.

Otroci bodo lahko veliko "doživeli" in tako koristno prezivljali počitniške dneve, mladi animatorji pa jim bodo pri tem lahko veliko pomagali in preskušali svoje darove in doživljali srečo tistih, ki se zastoj razdajajo za druge.

Zgodba o Hinku, Mirku in drugih je rdeča nit tega priročnika in je gotovo lepa osnova za razmišljanje ter vzgojo vseh tistih, ki se bodo udeležili počitnic z nami.

Doživeti Mesto in Rovte. Zahrepeneti po visokih idealih.

Hrepeneti kvišku. Ohranjati bisere. Preizkušnje in poslanstvo. Zato tudi naslov letošnjega oratorija BISER PLANIN.

Misel se navdihuje v Svetem pismu: ko je kmet našel dragocen biser, je prodal vse, kar je imel, da bi pridobil dragoceni biser.

Vendar ne gre le za zgodbo. Pomembno je predvsem naslednje: z oratorijem in zgodbo, ki je rdeča nit skozi dvanajst enot, želimo otrokom in mladim ponuditi:

DOM, ki sprejema, ŽUPNIJO, ki evangelizira,

ŠOLO, ki uvaja v življenje in DVORIŠČE za njihove prijateljske stike in za življenje v veselju (*prim. Konstitucije Družbe sv. Frančiška Saleškega, čl. 40, Ljubljana 1991*).

Priročnik je mozaik celostne ponudbe otrokom za počitniške dni. Pri pripravi tega bogatega gradiva so sodelovali:

- ✿ **Zgodba** - Jerica Smodej, Marko Suhoversnik SDB.
- ✿ **Z don Boskom mladi za mlade** - Tone Ciglar SDB.
- ✿ **"V premislek"** in **"Izzivi za delo v skupinah"** - salezijanski novinci (Jure Babnik, Klemen Balazič, Damjan Ganc, Drago Jerebic, Dominik Frelj, Matej Kovačič, Tomaž Krnc, Zoltan Varga).
- ✿ **Delavnice** - sestre Hčere Marije Pomočnice (s. Irena Jaklič, s. Ivica Oblak, s. Marija Janežič, s. Marija Imperl).
- ✿ **Igre** - salezijanski bogoslovci (Marjan Lamovšek, Ales Ušeničnik, Jakob Trček in Peter Pučnik).
- ✿ **Molitve za otroke** - Boštjan Jamnik SDB.
- ✿ **Molitvena srečanja za animatorje** - Rudi Tisel SDB.
- ✿ **Pesmi** - Peter Pučnik, Polona Fister, Matej Kovačič.
- ✿ **Ilustracije** - Peter Škerl.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika BISER PLANIN, iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja don Boskova misel: "Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!"

VSEBINSKI PREREZ

POGLAVJE	ZGODBA	VSEBINE	VREDNOTE
I. Naj te spremlja biser z gora • Rdeča	1. Planika v skalah	Svoje življenje moramo živeti odgovorno. Živeti je treba iz preteklosti v sedanjosti za prihodnost.	Dom - družina. Narava. Spomini. • Radovednost.
	2. Na študij v mesto	Ne moremo ostati "vedno na istem mestu". Rasti moramo v starosti, modrosti in milosti.	Oče, sorodniki. Mesto. Skrivnostni svet. • Odločnost.
II. V mestu, kjer se zgubiš? • Zelena	3. Črne vrane	Sprejeti moramo dejstva življenja, vendar se z njimi ne vselej sprijazniti.	Sošolci. Učenje. Skupina. • Pozornost.
	4. Pri uri verouka	Učimo se za življenje in ne za ocene. Delamo za življenje in ne za denar.	Bog, verouk. Spolnjevanje dolžnosti. • Pogum.
	5. Galebi so vzleteli	Dobro in "dobre" je treba povezovati med seboj. Živeti moramo v veri, da dobro zmaguje.	Značaj. Priateljstvo. Ideje. • Domiselnost.
III. Čar svetih zimskih dni • Rumena	6. Solze ob snidenju	V življenju potrebujemo oddih, okrepčilo, počitek - vendar ne kakršnegakoli. Pridnemu delu - zaslužen oddih.	Mama, otrok. Oddih. Praznovanje. • Veselje.

PRIROČNIKA - I

SV. PISMO	V SKUPINI	DELAVNICE	IGRE - velike igre - male igre	MOLITEV OTROK. BISERI
Lk 6,27-36	Svetilka.	Gore in planike iz gline.	Gorski zaklad. • Menjava prtljage.	Za družine. • Rubin.
Lk 1,39-45	Brezdomci. Družinsko drevo.	Senčna kapa.	Spoznaj me. Stanovalci.	• Sardij.
Mt 6,19-23	Videz vara.	Plesoče vrane.	Veliko mesto. • Tatovi klobukov. Mesto in vas.	Za župnijo in domači kraj. • Smaragd.
Mt 5,13-16	Moja ura verouka.	Križ iz vžigalic.	Soba zvoncev. Kdo bo koga.	• Beril.
Mt 7,15-20	Film s srečnim koncem.	Galeb. Padajoči propeler. Okrasni cvet.	Postavi se v vrsto. Poslušaj mojo radijsko postajo.	• Hrizopraz.
Mt 6,25-34	Jaz imam pa takšno hiško.	Pisana ali vesela žogica.	Čarobni obroč. • Pastir. Boj za obstanek.	Za salezijance in katehete. • Topaz.

VSEBINSKI PREREZ

POGLAVJE	ZGODBA	VSEBINE	VREDNOTE
	7. Za božični večer	Potrebujemo zgled in oporo prijateljev in domačih. Praznik - ko smo sredi svojih najdražjih.	Vzorniki. Zakramenti. Zgled. • Čistost.
IV. Boj za biser mladosti • Modra	8. Mirkovo omahovanje	Na poti do cilja bomo doživljali preizkušnje, srečati se moramo sami s seboj.	Preizkušnja. Puščava. Osebna odločitve. • Zaupanje.
	9. Mojca je drugačna	Boriti se moramo s slabim zunaj sebe, prizadevati si za dobro, ostajati zvesti Božjim načrtom.	Ljubezen. Fant - dekle. Rast. • Pozornost.
	10. Nova past	Preden se za kaj odločim, moram o tem dobro premisliti, moliti, se pogovoriti in dati času čas.	Samovzgoja. Odločanje za dobro. Zvestoba Božjim načrtom. • Iskrenost.
V. Luč z gora ne bo ugasnila • Bela	11. Mirkova odločitev	Hrepeneti po visokih ciljih, po lepem, po biserih. Vedno je čas začeti znova, spreobrniti se ni nikoli prepozno!	Poklic. Duhovni poklic. Spreobrnjenje. • Potrpežljivost.
	12. Biser planin za spomin	Smrt ni konec, je začetek. Ob smrti prinesi Očetu v dar res kaj dragocenega. Smrt je smiselna.	Smrt - novo življenje. Božja volja. Biseri... • Upanje.

PRIROČNIKA - II

SV. PISMO	V SKUPINI	DELAVNICE	IGRE - velike igre - male igre	MOLITEV OTROK. BISERI
Mr 10,13-16	Zagovor.	Umetne rože. Vizitka - ptiček.	Boj za obstanek. Klip - klop.	• Hrizolit (zlato).
Mt 5,3-12	Petelinji boj.	Sveča.	Boj za bisere. • Puščava brez besed. Radovednost pa takšna.	Za škofijo in našo domovino. • Safir.
Mt 25,14-21	Srce.	Preproga pozornosti.	Dan in noč. Mojčina žoga.	• Hiacint.
Mt 18,12-14	Sodišče.	Dnevnik.	Neprijetna past. Ali imaš rad sosedu.	• Ametist.
Mt 13,44-50	Spoved: da ali ne?	Ročno izdelan papir.	Skrivnostna gora. • Nenavaden tek. Potujoči predmet.	Za Cerkev in svet. • Diamant.
Mt 28,16-20	Smrt.	Planika iz papirja.	Organist. Za vsakega nekaj.	• Biser.

CILJI ORATORIJA

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati, da bi spoznali, kako bogato je lahko njihovo življenje. S tem jim pomagamo razvijati najbolj skrite zaklade njihove človečnosti.

- Poslušati Hinkovo zgodbo in posodobiti sporočilo te zgodbe.

- Izkustveno pokazati mladim, da pravzaprav vsak človek hrepeni po Bogu, da se vsak lahko sreča z njim in da se je treba vselej truditi za to, da ostanemo z njim povezani, da mu ostanemo zvesti. Če mu ne ostanemo zvesti, bo naše življenje postalo nesrečno. Pri tem pa moramo pomagati tudi drugim. Drugim razodevati Boga in jim želeti dobro. Polnost sreče in pristno srečanje z drugimi je mogoče živeti samo, če se srečamo z Bogom.

- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.

- Spodbuditi mlade, da se odgovorno vključijo v življenje in dejavnosti okolja, v katerem živijo (družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt...).

- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga tudi po vsem lepem, ki se nam razodeva (po naravi...).

- Spodbuditi odraščajoče, da bi spoznali, kam lahko vodi egoizem, zagledanost vase in v svoj prav (Dejan in Uroš), ki večkrat zaznamuje tudi njihovo življenje.

- Sredi vsakdanjega življenja odkrivati priložnost za srečanje z Bogom. Z navdušenjem živeti svojo vero in pričati zanjo še posebej v okolju, ki zahteva od nas napor in velikodušnost.

- Pomagati mladim, da bodo odkrili, da so tudi preizkušnje sestavni del življenja - in kako je tedaj potrebno ohraniti zaupanje in notranjo moč v boju za dobro.

- Pomagati mladim, da bodo na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom. Pri tem nam bo še posebej v pomoč izkušnja tihote, molitve in zaupanja voditelju.

NAČRT IN UPORABA PRIROČNIKA

ZGODBA

Priročnik dobiva navdih ob znani zgodbi Luč z gora (pisatelja Franca Weiserja, izdalo Ognjišče v Kopru l. 1969). Prirejena zgodba je predstavljena z življenjskimi dogodki mladega fanta Hinka, ki mora na študij v mesto, v sebi pa nosi visoke ideale in se z vsemi močmi trudi, da bi jih ohranil. Teško mu je zapustiti dom, starše, brate in sestre. Poln pričakovanja in nekega strahu se odpravi v mesto študirat. Stanuje pri sorodnikih. Mlajši bratranec Anže je ves navdušen nad njim, starejši Mirko, njegov sošolec, pa niha med dobrim in slabim. Hinko se mora ves čas bivanja v mestu boriti za dobro. Ni vedno lahko. Tudi sam v sebi se mora odločiti. Pri tem se nekateri mladi takoj navdušijo zanj, drugi nihajo med dobrim in slabim. Končno zmaga dobro, toda Hinko se ponesreči v planinah. Na njegovo mesto stopi vseskozi nihajoči Mirko, ki se tako končno odloči za dobro. Kar se dogaja v Hinkovi in Mirkovi zgodbi, spodbuja mlade, da razmišljajo o osebni rasti, o človeških in duhovnih vrednotah, o odgovornosti do življenja in okolja, v katerem živijo.

NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno osnovnošolskim otrokom in mladostnikom. Priročnik lahko uporabljamo v skupini, lahko pa je koristen tudi posameznikom za njihovo osebno rast.

Lahko ga uporabimo za poletni oratorij, za počitnice v hribih, na morju, za duhovna srečanja, lahko skozi vse leto kot gradivo za delo v raznih skupinah (npr. pri kaki uri verouka, pri ministrantskih srečanjih ipd.). Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za tedenski, štirinajstdnevni ali tritedenski program.

1. Tedenski program oratorija

Za pet glavnih dni oratorija uporabimo razporeditev petih delov (prilagodimo zgodbo, izberemo najprimernejše spodbude za delo po skupinah, delavnice, molitve, igre... mirne duše pa kake stvari opustimo, ker je predlaganega veliko gradiva za en dan).

2. Štirinajstdnevni program oratorija

Če poteka oratorij dva tedna od ponedeljka do sobote, lahko za vsak dan uporabimo eno zgodbo in vse, kar se navezuje na to zgodbo (vedeti je treba, da je največ oratorijev tedenskega značaja in je vsebina oratorija tudi tako prilagojena); npr. 5. dan oratorija vzamemo 5. zgodbo (ki se nahaja v II. delu), potem v II. delu poiščemo vse pripadajoče elemente, ki spadajo k 5. zgodbi in so zato označeni s številko 5 (npr. poglavje "V premislek" se v treh delih (3.4.5.) nanaša na zgodbe od 3-5, mi pod poglavjem "V premislek" izberemo odstavek številke 5). Molitev je sestavljena tako, da lahko določene elemente uporabljamo večkrat, določene (ki so označeni s številkami) pa menjamo. Potrebno je tudi nekaj prilagodljivosti in izvirnosti.

3. Tritedenski program oratorija

Vsak teden priporočamo štiri enote, začetna je lahko spoznavanje oseb iz zgodbe oratorija, v drugem in tretjem tednu pa je potrebno po en dan obogatiti še z drugimi ponudbami (izleti, velike igre ipd.).

Priporočamo, da vse elemente, ki jih predlaga priročnik, izvedemo v enem dnevu: od zgodbe do molitve, delavnic in igre, pa tudi molitev animatorjev ob večernem povzetku.

ZASNOVA ORATORIJA IN ZGRADBA PRIROČNIKA

Sestavljenost priročnika Oratorija '97 temelji na nekajletni izkušnji oratorija v slovenskih župnijah. Glede na anketo, ki je bila izvedena na zaključnem srečanju animatorjev avgusta 1996, ki so izvajali program Oratorija '96, je poletni oratorij dobil temeljno tele obrise:

✿ Dnevni red oratorija

- 8.00/9.00 • zbiranje animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok
- 9.00/10.00 • prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, zgodba, delo v skupinah, jutranja molitev
- 10.00/11.00 • delo v delavnicah
- 11.30/12.30 • opoldanska molitev Angel Gospodov, malica odmor (ponekod gredo domov na kosilo)
- 13.00/14.00 • popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpiade, kolesarska tekmovanja ipd.
- 15.30/17.00 • sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo, navodili in kratko mislijo voditelja za "srečno!"
- 16.30/17.30 • animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k pospravi dneva in molitvi, ki je predlagana v priročniku

in jo lahko svobodno prirejajo, prilagajajo ali izberejo tudi kaj drugega. Naj gredo pravočasno počivat, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.

Daljna in bližnja priprava na oratorij

- Nujna je priprava animatorjev med šolskim letom (vsaj 3 srečanja, priporoča se tudi daljša priprava, en ali dva vikenda, da se animatorji čimbolj povežejo med seboj).
- Sodelovanje pri skupni pripravi na oratorij (srečanje z animatorji iz drugih župnij, seznanjanje z gradivom za določeno leto, učenje pesmi ipd.), ki je bilo doslej v maju na Rakovniku.
- Privabiti k sodelovanju sponzorje (občina, podjetja...), priskrbeti si dovolj materialnih sredstev za izvedbo oratorija.
- Pravočasno naročiti in nabaviti vse potrebno za oratorij: zlasti priročnik, majice in drug material, ki je v ta namen pripravljen.
- Pravočasno o datumu in vsebini oratorija obvestiti otroke prek župnijskih glasil, oznanil, verouka in roditeljskih sestankov ter večjih plakatov.

Priročnik je sestavljen iz dvanajstih zgodb, ki so razdeljene v pet delov. Vsaka zgodba vsebuje naslednje prvine:

Vzgojni cilj

Vsaka zgodba nakazuje cilj posamezne vsebinske enote, ki usmerja delo dneva. Pomembno je, da animatorji poznajo cilje vseh zgodb in jih skušajo tudi uresničevati. S preprostimi plakati jih lahko predstavimo vsem udeležencem oratorija, njihovim staršem in drugim.

Zgodba

Gre za pripoved zgodbe o mladem fantu Hinku, njegovi družini, sošolcih in gorah. Zgodbo lahko svobodno prirejamo glede na okoliščine in ozračje v oratoriju. Vsaka zgodba je sestavljena tako, da jo lahko beremo po vlogah ali zaigramo. Zahteva spontanost, izvirnost in veselo ozračje, po drugi strani pa resen pristop, da bo sporočilo zgodbe jasno in nedvoumno. Tudi okolje oz. prostor sam po sebi naj spodbuja doživljanje zgodbe.

V premislek

Ta del je namenjen predvsem vzgojitelju. Besedilo predstavi nekaj vrednot, ki jih najdemo v zgodbi. Vzgojitelj lahko poglobi nekatere pomembne vidike zgodbe. Voditelju priporočamo, da se poglobi tudi v svetopisemske odlomke, ki jih najde pri "molitvi". Ti odlomki še dodatno osvetlujejo vsebino zgodbe določenega dne. Vse to nam pomaga, da bi se znali pri igri zabavati in da bi se znali igrati z vsemi in z vsakim posebej. Predvsem pa so nenadomestljivi, ko hočemo otroke in mlade naučiti brati in razlagati dogodke iz njihovega življenja v luči Božje besede in jih ob različnih življenjskih situacijah usmerjati na pravo pot življenja.

Predvsem je na vzgojiteljih, da "razlagajo" besedo Svetega pisma in jo vnašajo v življenjske izkušnje otrok in mladih, da bi mogli skupaj z njimi brati in poslušati to besedo, ki sprašuje, izziva, vliva pogum in daje pravi in edini odgovor na vsako človeško prizadevanje.

✿ **Molitev**

Molitev je srce dneva, je trenutek, v katerem lahko mladi doživijo Hinkovo zgodbo na globlji ravni, na kateri odkrivajo navzočnost nevidnega, ki je oblikovalec njihovega življenja. V njem, Bogu, lahko "preberejo" tudi svojo zgodbo in v njej odkrijejo znamenja Božje navzočnosti.

- **Cilj molitve**

Mladim poskušamo omogočiti srečanje z Bogom po vrednotah, ki jih srečujemo v pripovedi.

- **Zasnova molitve**

Za vsak dan predlagamo nekaj gradiva, ki nam ob zgodbi pomaga moliti. Kako so zasnovane molitve? Skozi celoten potek sta ohranjeni enotna **TEMATIKA** in enotna **OBLIKA**.

- **Tematika molitve**

Tematika molitve se navdihuje ob geslu Oratorija '97 **BISER PLANIN**. Biseri so nekaj dragocenega. Radi jih zbiramo. Veliko nam pomenijo. Taki dragoceni biseri so tudi družina, župnija, kateheti oz. redovniki, škofija, vsa Cerkev. Tudi Jezus in njegova beseda so čudovit biser. Po njegovem naročilu in z njegovo pomočjo moramo iskati dragocene bisere, jih zbirati in tako bogatiti svoje duhovno življenje. Še več, celo sami lahko postanemo dragocen biser za druge, za Boga samega. Skupna molitev v oratoriju želi biti odprta za razne potrebe sveta. Vsak dan ima zato poseben namen, ki ga napišemo na velik biser (krog) oz. na velikega goloba (jubilejni znak) in pritrdimo na steno molitvenega prostora. Vsak dan ima biser drugačno barvo. Tudi barve nagovarjajo. Vsaka barva naj ima v oratoriju pozitivno sporočilo. Kot se Sveto pismo končuje z opisom temeljev templja, ki so bili okrašeni z raznovrstnimi dragocenimi kamni (Raz 21,9-27), tako naj se sleherni oratorijanec trudi, da bi v temelje svoje mladosti vložil vredote, ki resnično nekaj veljajo.

- **Oblika molitve**

- A. Uvodne besede animatorja ali voditelja*

Povzamemo zgodbo in poudarimo sporočilo zgodbe (glej tudi poglavja "V premislek"). To naj bo tudi tema molitve.

- B. Odpev: primerna pesem; najbolje, če je himna*

Ta pesem oz. odpev naj bo nekakšen duhovni moto za ves čas oratorija. Med to pesmijo lahko otroci v veliko vazo prinesejo po eno rožico (biser dneva), ali morda majhen lep kamenček, ki jih postavijo v obliko križa, srca, cerkve ipd. Eden od voditeljev prižge svečo, ki naj ostane prižgana ves čas molitve.

- C. Poslušamo odlomek Božje besede*

Ponovimo odpev

Č. *Prošnje, zahvale, molitve ali primerna prosta molitev*

Medtem na steno vsak dan obesimo biser oz. golobčka v simbol za leto 2000, na katerih je vselej napisano, za koga bomo tisti dan na poseben način molili in kakšno vrednoto bomo tisti dan izpostavili (ki se lahko nanaša tudi na barvo simbola, barva je namreč vselej razložena ob koncu molitve).

D. *Pesem*

Še nasvet: samo animator, ki je sam osebno srečal Gospoda, bo lahko mladim pomagal pri njihovem srečanju z Bogom.

Čim bolje molitev pripravimo, tem bolj bo uspela.

Res je, da je Gospod povsod navzoč. Toda primerno pripravljen prostor, potrebna zbranost in tišina brez vsega, kar bi mlade motilo, so nujni pogoji, da se mladi doživeto srečajo z Bogom.

Molitve, ki jih v priročniku predlagamo, naj animatorji po potrebi spremenijo in prilagodijo razmeram, številu udeležencev, potrebam in občutljivosti različnih okolij.

Preden končamo dan, je dobro, če se za kako minuto v tihoti zamislimo. V tem času naj si mladi izprašajo vest in se osebno zahvalijo Bogu za preživetje dan.

V skupini

Predlagamo razne pobude za delo in pogovor v skupinah, ki nam pomagajo poglobiti predstavljene vrednote in se o njih pogovoriti ali se ob njih še osebno poglobiti. Predlagane naloge zahtevajo vsaj nekaj priprave (pripraviti potrebni material). Potruditi se moramo, da ta program dobro izpeljemo, da tako še bolj poosebimo sporočilo zgodbe.

Delavnice

Za vsako zgodbo imamo pripravljeno vsaj eno delavnico, za nekatere tudi več. Vse so bolj ali manj tudi ilustrirane za lažjo izvedbo. Pri tem pa ne pozabimo uporabljati tudi svoje domišljije. In pravočasno si pripravimo vse potrebno za delavnice. Delavnice načrtujemo tako, da bodo lahko otroci ohranili lepe izdelke zase in da bodo tudi razstavljeni na sklepnem srečanju oratorija.

Zgodba v igri

- **Velike igre.** Vsak od petih delov ima eno originalno veliko igro. Igramo jih po navodilih; na prostem ali pa tudi v večjih prostorih. Priporočamo, da igro že prej dobro pripravite in jo po potrebi prilagodite.
- **Male igre.** V vsaki enoti predstavljamo eno ali več iger, ki nam lahko pomagajo podoživeti zgodbo. Nekatere so nove, druge prilagojene. Igramo jih lahko v obliki, kot so predstavljene, ali pa jih primerno prilagodimo in dopolnimo.
- **Olimpiada in vodne igre.** Olimpiada lahko dejansko poteka ves teden, vodne igre pa takrat, ko je primerno vreme. Otroke že vnaprej opozorimo, naj prinesejo s sabo obleko, da se lahko preoblečejo.

- **Splošne opombe za igre.**

Vse igre lahko igramo kot tekmovalne (tako, da vsak tekmovalec tekmuje zase in za skupino), nekatere lahko tudi samo kot razvedrilne. Voditelji iger naj si natančno zapisujejo dosežke tekmovalnih iger (priporočamo velik plakat), ki jih na koncu združijo v končne rezultate.

Pri tekmovalnih igrah je še posebej treba paziti na disciplino in prav tu se pokaže, koliko smo res animatorji...

Skupine lahko razdelimo na različne načine. Prav pa je, da upoštevamo podobnost v strukturi skupine (starost, spol, število...). Da bi omogočili čim boljši potek iger in da bi vsi lahko čimveč igrali, lahko večje skupine razdelimo še na manjše, katerih rezultati se na koncu pripišejo matični skupini.

Pri igrah, ki se igrajo v parih, naj bodo skupine sodega števila, če pa to ni mogoče, naj kateri od igralcev igra dvakrat.

Vsako skupino naj vodi en (ali več) animator, poleg tega naj ima vsaka skupina svojega animatorja, ki jo spremlja in spodbuja.

Nujno je, da ima kdo od animatorjev pregled nad celotnim dogajanjem igre. To je še posebej pomembno, da lahko usmerja skupine in hitro rešuje nastale težave.

Igre morajo biti skrbno pripravljene, prav tako tudi pravila, da se izognemo prepiranju vpricho otrok, kdo od animatorjev ima prav. Cilj igre namreč ni samo razvedrilo, ampak tudi vzgoja.

✿ **P.s.**

Opozorilo: odlomki "V skupini", "Delavnica", "Zgodba v igri" in "Molitev" so središčni deli vsakega dneva in se logično navezujejo na "Zgodbo" in na "V premislek". Omenjeni štirje deli vsebujejo vedno isto vzgojno sporočilo. Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost med izvajanjem programa ostala jasna. To namreč zagotavlja ob koncu neko harmonično izkušnjo. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti notranje doslednosti. Dovolj je, da da animator na začetku vsakega dela nekaj namigov, navodil... in mladi bodo hitro razumeli, kako logično poteka avantura njihovih počitnic in Hinkovih pustolovščin.

DODATEK IN PRILOGA

V **DODATKU** najdemo predlog za začetno in zaključno srečanje, v **PRILOGI** pa so na voljo osnutki za skupna molitvena srečanja animatorjev ob začetku oz. sklepu vsakodnevnega oratorija, ki pa jih lahko uporabimo tudi ob drugih priložnostih. Prav na koncu pa je še nekaj novih pesmi, nekatere se izrecno navdihujejo ob letošnji temi oratorija.

Tone Ciglar SDB

Z DON BOSKOM MLADI ZA MLADE

*"Če se združijo slabotne moči,
postanejo močnejše"*

(MB XI 536).

Gornjo misel je don Bosko velikokrat izrazil takole: *"Ni najbolj žalostno to, da so slabi (hudobni) močni, marveč to, da so dobri neučinkoviti, ker ne delajo povezani."* Zato je tako rad imel združenja. Združenje animatorjev je lahko učinkovito ne zaradi posameznikov, marveč zaradi povezanosti. Ta povezanost je lahko tudi don Boskova vzgojna misel.

Mladi za mlade, to je gotovo nekaj najlepšega. Sv. Janez Bosko je začel svoje poslanstvo kot Janezek med vrstniki na becchijskih travnikih. Bil jim je blizu, poznal je njihov svet.

Ko je načrtoval družbo vzgojiteljev, jo je snoval z mladimi. Vsak, kdor je hotel biti dober, je moral prevzeti del odgovornosti za svoje tovariše: mladi za mlade. Vsak naj bo dober na način, da bo pomagal tudi drugim, da bodo dobri. Do veselja se dokoplješ tako, da ustvarjaš veselje drugim. Dajanje in razdajanje je prava logika odnosov, kjer se gradi občestvo.

Kot lepo poje naš pesnik (A. Askerc):

*Težko živi življenje se,
če ne deli trpljenje se;
a slajša radost je srca,
če isto si delita dva.*

Mihael Rua, Dominik Savio, Mihec Magone in drugi svetniški fantje so največ naredili zase, ko so svoje pozitivne moči in sposobnosti usmerili na druge - prijatelje. Don Bosko jih je spodbujal in usmerjal pri njihovem prizadevanju. Mladostni zagnanosti je dodajal izkušnjo modrosti. Ko pa se to združi, nastane nekaj lepega za mlade.

*"Ker ljubim svoje fante,
nenehno sanjam,
da sem v njihovi družbi"*

(MB VIII 32).

Svoje znamenito pismo iz Rima 10. maja 1884 začena z mislijo: *"Naj sem blizu ali daleč, vedno mislim na vas. To, dragi moji, da sem daleč od vas, me teži. To, da vas ne vidim in ne slišim, mi povzroča skrb, ki si je ne morete predstavljati."* Ločenost od mladih mu povzroča bolečino. Od njih se ne more ločiti niti med počitkom v spanju, saj kar naprej sanja o svojih fantih. V pismu mladim je leta 1861 zapisal: *"Vi ste zares moje veselje in moja tolažba; oboje mi manjka, ko sem daleč od vas."* Prav tako mladim leta 1872: *"Tu sem s telesom, toda moje srce, moje misli in moje besede so vedno v oratoriju, pri vas."*

Začelo se je že v otroških letih, ko je komaj 5-letni Janezek zaslutil to, kar je mladim v življenju velikokrat povedal: *"Moje veselje je biti z vami."* Zato je zbiral vrstnike, starejše in mlajše, da jim je krajšal čas, jih zabaval, poučeval, z njimi molil, jim ponovil nedeljsko pridigo. V njih spomnil na uro verouka. Ni odnehal niti takrat, ko je od starejših grobijanov prejel žalitve in udarce. *"Ko sem med njimi, so boljši in ne preklinjajo!"* je zatrjeval materi Marjeti, da mu le-ta ne bi prepovedala ponovno iti mednje.

Z devetimi leti je posebej začutil, da ga je Bog poklical, da si z dobroto in ljubeznijo pridobi mnogo mladih prijateljev. Dobil je naročilo: *"Ne z udarci, ampak s krotkostjo in ljubeznijo si boš moral pridobiti te svoje prijatelje"* (MO 17). Hotel je biti vedno med mladimi. Njim je posvetil ves prosti čas: učil se je rokohitrstva, glumaštva, igranja instrumentov, raznih poklicnih spretnosti, sto stvari, s katerimi bi pritegnil mlade, hkrati pa je veliko bral in študiral. Z mladimi je sklepal prijateljstva, ustanovil družbo veselja. Kot mlad duhovnik išče možnosti, kako bi z mladimi delil svoje življenje.

Po novi maši leta 1841 je nadomeščal župnika. Vedno so ga obkrožali mladi. *"Toda moje veselje je bilo poučevati krščanski nauk otroke, zadrževati se z njimi in govoriti z njimi. Ko sem stopil iz župnišča, me je zmeraj spremljala gruča otrok in kamorkoli sem šel, sem bil vedno obdan od svojih malih prijateljev, ki so mi vzklikali"* (MO 77).

Kot duhovnik je leta 1841 začel obiskovati mladinske zapore. Tam so se mu dokončno izoblikovala nekatera temeljna spoznanja o mladih. Tako: *"Fantje niso slabi, pač pa zanemarjeni."* Torej? *"Kdo ve, sem si rekel, če bi ti fantje imeli zunaj kakega prijatelja, ki bi skrbel zanje, jih spremljal in poučeval v veri ob prazničnih dneh, kdo ve, ali se ne bi mogli držati daleč od propada ali pa bi se vsaj zmanjšalo število tistih, ki bi se vračali v ječo"* (MO 81)? In še nekaj je

odkril: *"V vsakem mladem, še tako porednem, je neka točka, občutljiva za dobro: prva vzgojiteljeva naloga je najti to točko, to občutljivo vrstico srca in uspeti"* (MB V 36).

In potegniti to vrstico srca. Ker je pri don Bosku pomenilo rečeno storjeno, je mlade povabil: *"Pridite k meni v oratorij!"* Da bi ohranil s temi mladimi povezanost, je v zapore zahajal "s polno torbo sadja, kruha in tobaka". *"Namen teh obiskov je bil ohraniti stik s fanti, jim pomagati, ohraniti prijateljstvo in jih napotiti v oratorij"* (MO 109).

Začel je z zbiranjem mladih v oratoriju - tako je imenoval svojo ustanovo - kjer jim je omogočil zabavo, veselje, pobožnost, prijateljstvo, pripravo na življenje, študij, učenje obrti... Pot do stalnega oratoriju v Valdoccu, kjer se je nastanil 12. aprila 1846, je bila dobesedno trnova. Niso vsi tako ljubili mlade in jim želeli pomagati s takim navdušenjem kot on. Don Bosko pa ni odnehal. Postal je znamenje upanja za uboge mlade. Nastalo je nekaj, kar spada skupaj: don Bosko obkrožen z mladimi, povsod, na ulici, na travniku, v cerkvi, na dvorišču... Vendar je neutrudnemu delu in garanju poleti leta 1846 sledila izčrpanost in bolezen. Zdravnik je lahko samo še ugotovil: podelite mu poslednje maziljenje. Fantje pa so mu pri Bogu po posredovanju Marije izprosili ozdravljenje. To je čutil, zato jim je ob prvi priliki razodel skrivnost svojega srca: *"Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha živel za vas, svoje fante."* Nekaj najlepšega, kar je izpovedal don Bosko, in nekaj najčudovitejšega, kar so dobili mladi.

Tako so mladi v oratoriju pri don Bosku našli svoj dom, veliko družino. Drug od drugem so doživljali veselje in zaupanje, bratstvo in pomoč in se tako usposabljali za zrelo življenje. Sv. Janez Bosko je postal svetnik, ki so ga mladi vzljubili kot očeta, brata in prijatelja. Cerkev mu je po papežu Janezu Pavlu II. leta 1989 (ob sklepu praznovanj 100-letnice don Boskove smrti), uradno podelila naslov očeta in učitelja mladine: *"V moči apostolske oblasti imenujem in razglušam sv. Janeza Boska za očeta in učitelja mladine. S tem določam, naj ga pod tem nazivom častijo in se mu priporočajo vsi, posebno še njegovi duhovni sinovi"*. (Ko pridete na Rakovnik, si oglejte, kaj piše na don Boskovem spomeniku v parku ob cerkvi!)

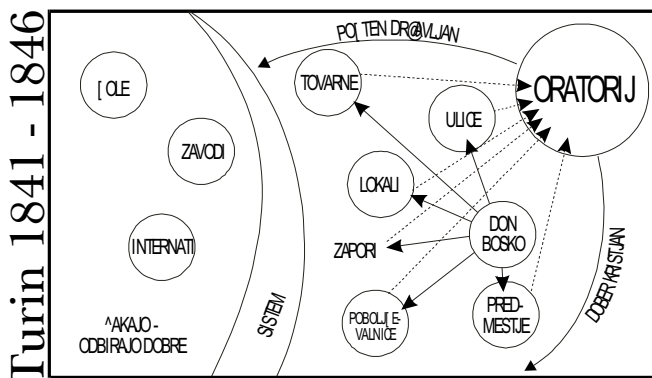
***"Dragi mladeniči, ljubim vas iz vsega srca;
zadošča mi, da vem, da ste mladi,
pa vas že zelo ljubim"***
(Preskrbljeni mladenič).

Med mladimi se je po Turinu širilo veselo sporočilo: "Končno imamo nekoga, ki nam hoče dobro, ki skrbi za nas. Končno komu nekaj pomenimo" (MB II 93-95). Saj res, kdo bi si mislil, da bi jih kdo vabil k sebi, ko so se jih pa vsi otepali. Mladi so se z veseljem odzvali, kajti klical jih je nekdo, ki jih je imel rad. Oratorij je postal ustanova za mlade, kjer so začutili ljubezen, ki so jo mnogokje pogrešali. Oratorij je postal hiša rešitve za mlade. Don Bosko je vzgojno ozračje, ki omogoča vsestransko rast mladih, vezal na ustanovo, ki jo je preprosto imenoval oratorij. Vsem pa naroča: ***"Srca mladih si boste pridobili z ljubeznijo"*** (MB XIV 514). In se: ***"Kdor hoče biti ljubljeno, mora pokazati, da ljubi"*** (MB XVII 111).

Salezijance 40. člen njihovih konstitucij zavezuje, da naj bo oratorij, kakor ga je živel don Bosko, "trajno merilo za presojanje in prenavljanje vsake dejavnosti in ustanove". Med drugim piše:

***"Za fante je bil to dom, ki sprejema,
župnija, ki evangelizira,
šola, ki uvaja v življenje,
in dvorišče za njihove prijateljske stike
in za življenje v veselju."***

Shematičen prikaz don Boskovega odnosa do reševanja mladih v Turinu:

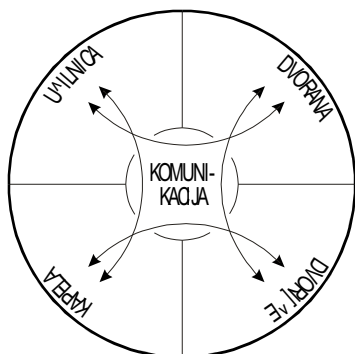
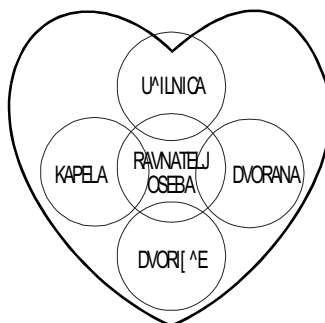
Don Bosko je šel k mladim, mladi pa so tudi radi prišli k njemu.

Štiri konstitutivne (materialne) prvine salezijanskega oratorija, ki omogočajo njegovo prvinsko poslanstvo.

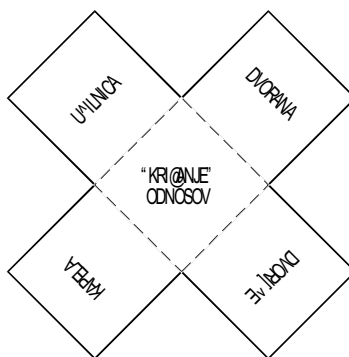
Shematičen prikaz:

Salezijansko "gnezdo", kraj, kamor se radi vračamo.

"Sistem komunikacije", ki postavlja v središče osebo.

Salezijanska "križna" ustanova.

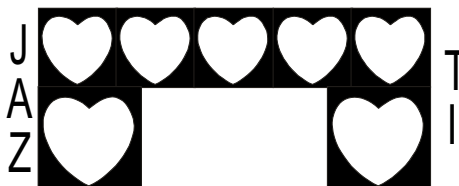
Materialne prvine so posoda, ki nosi vsebino. Omogočajo, da programi potekajo kvalitetno. V središču celotne ustanove in vsega dogajanja je oseba; najprej ravnateljeva (voditelj projekta), potem poimensko vsakega udeleženca. Oratorij bi lahko opredelili tudi takole: Oratorij - to je don Bosko! Res, kjer je bil don Bosko - na travniku, ulici, pokopališču, v podstrešni sobici, urejeni ustanovi - tam je bil oratorij. Ne gre za to, da bi nam bilo dobro, marveč za to, da nam je omogočeno biti drug z drugim v odnosu osebnostne rasti. Nismo masa, ki smo plačali vstopnico ali članarino in zato imamo pravico do "uporabe" ustanove ali programa.

Oseba v središču - ravnatelj - je nekdo, ki poskrbi, da se vsi dobro počutijo, kot doma; je kraj komunikacije, kjer vsi postajajo bratje in prijatelji. Drug drugemu smo najdražji. Prijateljski odnos je nekaj najlepšega.

Ustanova (in program) mora upoštevati, da se vsak čuti sprejetega, zaželenega, dobrodošlega, odgovornega, da vsi zavzeto skrbijo, da uresničijo cilje svojega srečanja.

Don Bosko (kot oseba) je postal "kapljica medu" (po sv. Francišku Saleškem), na katero je vedno znova ujel "roj" mladih. Po njegovem zgledu in priporočilu, naj bi vsak, s katerim pridemo skupaj, postal naš prijatelj. *"Vsi, s katerimi govoriš, naj postanejo tvoji prijatelji"* (MB X 1039). Za to bi se morali zavestno potruditi.

Oratorij je kraj, kjer mostovi drug do drugega niso iz kamnov, ampak iz src (kot bi lepo rekel V. Frankl).

Oratorij je naravno okolje, v katerem mladi dobro uspevajo.

Vsebinske prvine salezijanskega oratorija

Ti so duša ustanove. Tvorijo harmonično celoto, ki v don Boskovi miselnosti omogoča, da mladi koristno in pametno uporabijo (prosti) čas in zmožnosti. Izkazalo se je kot ugodno okolje za mlade, v katerem se počutijo dobro: zadovoljijo namreč temeljnim potrebam svojega življenja.

O			
R			
A	=	DOM	: sprejema
T	=	ŽUPNIJA	: evangelizira
O	=	ŠOLA	: uvaja v življenje
R	=	DVORIŠČE	: v veselju in prijateljstvu
I			
J			

Dom

Dom je tam, kjer se ljudje imajo radi. To ni nujno vezano na zidove, ki so lahko razkošno stanovanje (ustanova). Mnogi otroci in mladi pogrešajo izkušnjo doma in so kljub stanovanju in staršem sirote - in tudi brezdomci. Pri don Bosku naj vsak najde in doživi dom: sprejetost v ljubezni. Don Bosko mu je kot oče, ki poskrbi za svojega otroka, da vzljubi življenje in da je zmožen graditi na ljubezni.

Kaj torej moramo narediti pri slehernem srečanju z mladimi, da jim omogočimo lepo doživetje domačnosti?

Župnija

Don Bosko je vedno in povsod verski vzgojitelj, duhovnik. Njegova vzgoja je veselo sporočilo mladim, da jim Jezus z evangelijem odpira najširše perspektive v življenje. Jezus, ki je vabil k sebi otroke in ljubil mlade. Janez Bosko je v sebi tako čudovito uresničil podobo Dobrega pastirja. *"Vse bi dal, da bi si pridobil srca svojih fantov in jih mogel darovati Gospodu"* (MB VII 250). Zato: *"Kadar pride kak fant v zavod, prekipeva moje srce v veselju, saj vidim v njem dušo, ki jo je treba rešiti"* (MB VIII 40).

Ta izkušnja ni vezana na župnijo (teritorialno ali osebno), pač pa na poslanstvo. Don Bosko v svoji izkušnji ponovno poudarja: *"Menim, da brez vere za mlade ni mogoče storiti nič dobrega"* (MB XIII 557). Do tega je prišel v svoji dolgoletni vzgojni praksi. Kdor mladih ne vodi k Jezusu, je dejansko njihov sovražnik, pa naj jih še tako prijetno zabava in pametno uči.

Šola

Ni mišljena formalna, ampak življenjska. Mladim je treba omogočiti, da življenje doživijo kot estetiko, lepoto, kulturo, da jim pomeni ustvarjanje, razvijanje vseh njihovih neskončnih potencialov in zmožnosti. Naj izkoristijo svoje talente in jih razvijejo. Napolnijo naj prosti čas z vsebino, ki jih usposablja za bogastvo življenja. Dejavnosti, delavnice, skupine, organizacije, ustvarjalnost, fantazija, konjički... Potem tudi šolsko znanje z diplomo dobi svoj pravi pomen.

Dvorišče

Gotovo je to temeljna značilnost salezijanske ustanove, eno od prepoznavnih znamenj. Ustanova, kjer ni iskrenega veselja in sproščenosti v igri, ni don Boskova ustanova. Mlad človek, pa brez veselja! Brez igre! Brez prijateljstva! Naj se mladi izrazijo tudi z igro v veselju in prijateljstvu. *"Da, zabavajte se, vendar zabava naj bo poštena, razvedrilo naj bo koristno in služi obnovi moči telesa in požitvi duha; glejte, da zabava, v katero se podate, ne bo lenoba in prazna izguba časa"* (MB VIII 924).

Nekaj torej, kar ne sme biti ločeno in samo sebi namen, ampak v sozvočju z drugimi. Dvorišče ni samo športno igrišče, marveč vse, kar spada k igri,

razvedrilu, gibanju; to je vsa sprostitvena dejavnost v pestrosti preživljanja prostega časa in pametne zabave, ki krepi telo in prezrači duha. Spoznati naravo, kraj, lepote, bogastvo voda, kjer se povrh pride do izraza sodelovanje, soodgovornost in seveda prijateljstvo. Ko drug drugega potrebujemo, da z njim delimo veselje. Da drugi postane dragocenost, tako tudi jaz za drugega.

Kako torej mladim na srečanjih omogočati doživetje vsebinskih prvin don Boskovega oratorija? Načrtovati je treba skupaj z mladimi...

3. MLADI NAJ ČUTIJO, DA SO LJUBLJENI

V Pismu iz Rima 1884 don Bosko tudi zapiše:

"Ni zadosti, da imamo fante radi.

Fantje morajo to udi čutiti!"

Don Boskovo vzgojo bi lahko imenovali "v sistem urejena ljubezen". Je osrednji vzgojni pojem. Vsebina vseh odnosov. Brez ljubezni se sesuje ves sistem in ga več ne moremo prepoznati kot don Boskovega.

Don Boskov pedagoški silogizem (logično sklepanje) lahko izrazimo z naslednjimi stavki:

1. Ljubezen pri vzgoji mladih ne zadošča.2. Mladi morajo ljubezen čutiti kot ljubezen in jo vračati.3. Potem bodo v ljubezni storili vse, kar hoče vzgojitelj.

Prestraši nas "cena", ki jo mora plačati vzgojitelj. Kdaj mladi ljubezen čutijo kot ljubezen, kar je pogoj, da ljubezen vračajo, storijo, kar "hoče" vzgojitelj in se sproži vzgojni proces? Naj imajo radi to, kar imajo mladi radi! Spoštovati svet mladih, mu priznavati posebnosti in enakovrednost, potem bodo priznavali življenje vzgojitelja. Medsebojno priznanje rodi spoštovanje in zaupanje, kar omogoča, da steče vzgojni proces. Ga vzgojitelj res hočemo? Torej?

Edini vzgojni donos je ljubezen, pri don Bosku še posebej dobrohotna ljubezen - ki se izraža v nešteto vsakdanjih podrobnosti - imenuje pa jo

ljubeznivost. Zamisliti se je treba v don Boskov dobrohotni nasmeh, ki je razodeval njegovo dušo.

Ljubezen je ozračje, v katerem se mladi počutijo dobro. Don Boskova ljubezen je konkretna in življenjska. Sestradanim fantom (najprej) ne pridiga, ampak jim poskrbi dobro malico. Oropanim prostega časa da obilje priložnosti za igro. Veselje pa se ustvarja v skupnosti: godba, petje, izleti - prirejeno mladim. Poskrbi enako tudi za moralno ozračje, saj je verski vzgojitelj; zato je vedno priložnost za spoved, molitev, spodbudno besedo, bogoslužje, bogat cerkveni praznik. Torej ne samo telo. Nevednega duha je poučil, ogoľufanega mladostnika zaščitil tudi s socialnimi pogodbami, znal je svetovati glede poklica in mlade prav usmerjati v življenje.

Omenimo nekatere izraze ljubezni, ki razodevajo skrb za mladega človeka.

Asistenca

Naj nam don Bosko pove, kaj naj bi bila asistenca. *"Nikar ne pozabite, da otroci največkrat naredijo napake zaradi živahnosti in ne iz zlobe, bolj zaradi odsotnosti asistence kot iz hudobije"* (MB IV 553). *"Namesto kazni imamo asistenco in igre. Do pomanjkljivosti največkrat pride zaradi odsotnosti budnosti - asistence"* (MB XVI 168). *"Za napake ne dolžim mladih, ne, ampak asistente"* (MB VIII 85).

Asistenca pomeni vzgojno navzočnost. Preventivni sistem bi to ne bil, če ne bi vključeval asistence. Ljubezen, na kateri sloni preventivni sistem, je največja odgovornost. Gre za način navzočnosti, ki preprečuje slabo in omogoča rast in razvoj dobrega. Otroka in mladega človeka, ki ga imamo radi, ne moremo prepustiti njegovi nestanovitnosti, omahljivosti, morebitnim slabim vplivom, nevarnostim, zato ga zavarujemo s posebnim vzgojnim varovalnim sistemom: asistenco.

Varovalni sistemi:

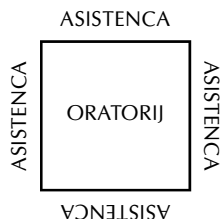

ZID

ZAPRT SISTEM

ŽICA

ASISTENCA

ODPRT SISTEM

Ne zaupamo nasilju (kazni) in tehničnim sredstvom, ampak kvaliteti odnosov, ki jih sprošča vzgojiteljeva navzočnost.

Don Bosko je asistenco "odkril" že kot otrok. S svojo navzočnostjo med mladimi je preprečil veliko slabega in omogočil veliko dobrega. Ta je potem postala njegov način življenja, ki jo je uredil v sistem. Biti z mladimi je način življenja salezijancev. Kdor zmore biti z mladimi na način, ki pomeni njihovo bogatenje in rast, ta je v njih sprožil izredne pozitivne energije.

Animatorstva si ni mogoče zamisliti kot delovanje na daleč, ali od zunaj, ali kot neprizadetost. Druženje z elementi asistencije postane vzgojno učinkovitejše.

Prijateljstvo

Takole med drugim pravi don Bosko o prijateljstvu: *"Poznam pravo bratsko prijateljstvo, ki ne izključuje drugih"* (MB XII 21). *"Želim, da vzpostavimo odnos prijateljstva"* (MB XIV 93).

Don Bosko je poznal umetnost, kako postati prijatelj. V odločilnih trenutkih je "zaigral" na prijateljstvo. 8. decembra 1841 je v zakristiji sv. Franciška Asiškega neznanega mladostnika Jerneja Garellija, ki ga je cerkovnik zdeloval z zmerjanjem in kajfežem, branil kot prijatelja, čeprav ga ni poznal: *"Niste prav naredili. Moj prijatelj je. Takoj ga pokličite, pogovoriti se moram z njim."* Potem po maši ni šlo drugače, kakor da sta začela s tistim "žvižgati", to je bilo namreč edino, na kar je Jernej don Bosku lahko odgovoril pritrdilno. In bilo je dovolj. Vzpostavila sta prijateljski odnos zaupanja, ura verouka je lahko stekla, don Bosko pa je to imenoval začetek svojega dela - oratorija. "Prijateljsko žvižganje" je pritegnilo še druge fante, ki so začeli prihajati v vse večjem številu.

Ko se je srečal z mladim Mihcem Magonejem, voditeljem mladoletnih zanemarjencev, ga razoroži s ponudbo prijateljstva: *"Tvoj prijatelj sem!"* Don Bosko se mu je ponudil za soigralca, dejansko pa je v igro pritegnil mladeniča, ki se temu ni mogel upreti; postala sta nerazdružna prijatelja, Mihec pa zgled mladim v oratoriju. Tako je ponudil prijateljstvo vsakemu mlademu. Za mlade je bila to nova izkušnja, ki jim je omogočala, da so našli pravo smer v življenje. Skupaj, kot prijatelji.

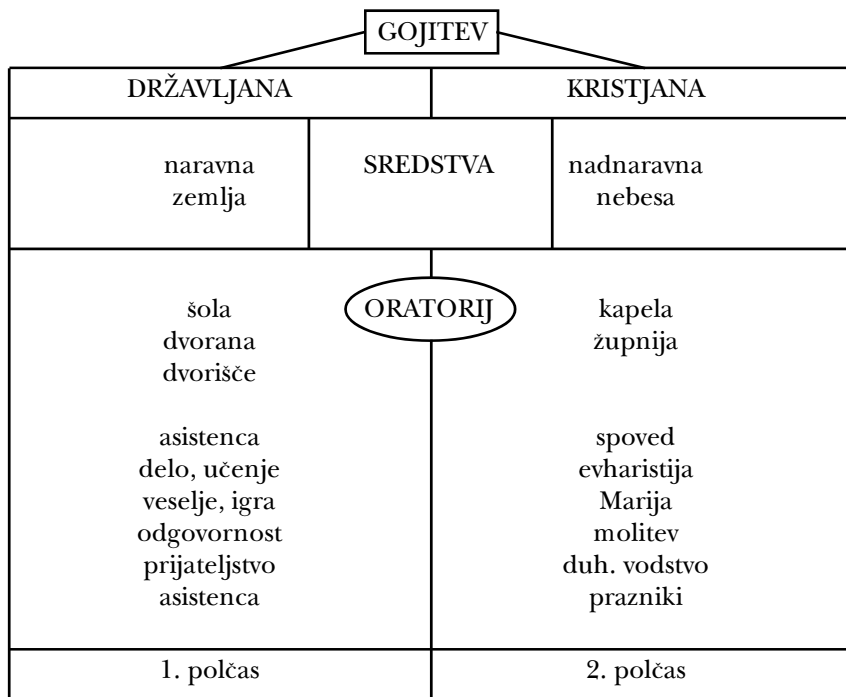
Pošten državljani in dober kristjan

Don Boskov nasvet njegovim nekdanjim gojencem: *"Kjerkoli živite, povsod se izkažite kot pošteni državljani in dobri kristjani. Na tak način boste pokazali, da ste zares don Boskovi sinovi."*

Kaj je bil cilj don Boskovega vzgojnega prizadevanja? *"Trudim se, da bi jih vzgojil za dobre državljane na zemlji, da bi potem nekega dne lahko postali prebivalci nebes"* (MB II 45-6). In še: *"Cilj vzgoje je, mlade vzgojiti v poštene državljane in dobre kristjane"* (MB IV 19).

Skladno s to "delitvijo" vzgojnega cilja je don Bosko tudi uporabljal "dvojna" sredstva.

Don Bosko je naravno družil oboje v celoto. Cilj svojega vzgojnega prizadevanja je običajno izrazil s trditvijo, da hoče vzgojiti "poštenega državljana in dobrega kristjana". Danes bi rekli, da je upošteval celotnega človeka v njegovi telesnosti, duševnosti in duhovnosti. Oratorij omogoča, da mladi to dosežajo. Poudarjal je, da je to proces, ki ga ni mogoče ločiti, da sta le dva pola ene in iste resničnosti, ali kot prvi in drugi polčas življenjske tekme ali krščanske popolnosti (misel P. T. de Chardina).

Tak pristop vsebuje zelo pomembno stvar, namreč načrt, ki si zastavlja vprašanje: kaj, s čim in kako. Brez tega se bo z vsem poigral slučaj, kar pač bo, to pa je nedopustno tveganje, kadar gre za vzgojo.

Torej - oratorij!

Še kaka don Boskova misel, ki utegne pomagati, da razumemo njegovega duha, ko načrtujemo odnose z mladimi v oratoriju.

"Ubog duhovnik sem, ki so ga vsi zapustili, preziran, preganjan. V mislih imam samo to, kako bi storil kaj dobrega za uboge fante" (MB XV 78).

"Ne govorite slabo in ne smešite stvari, ki jih imajo mladi radi" (MB XIV 846).

"Vedno je veliko mladih v nevarnosti, da prodajo poštenost in vero za kos kruha" (MB V 59-60).

"Naš prvi namen je skrb za mladino; vsaka zaposlitev, ki nas od tega odvrča, je slaba" (MB XIV 284).

"V stvarih, ki so v korist mladim v nevarnosti ali služijo za reševanje duš za Boga, grem naprej do drznosti" (MB XIV 662).

"Če mladi nimajo nikogar, ki bi se ukvarjal z njimi, kaj hitro postanejo bič za družbo" (MB XVI 248).

"Z mladimi ravnajmo tako, kot bi ravnali z Jezusom Kristusom, otrokom, če bi prebival v našem zavodu" (MB XIV 847).

"Moja misel vedno hiti tja, kjer imam zaklad v Jezusu Kristusu, k mojim dragim otrokom v oratoriju" (iz pisma mladim 1870).

"Preprosto: pustiti mladim polno svobodo, da delajo, kar jim najbolj ugaja. Poglavitno je to, da odkrijemo zametke njihovih dobrih nastavkov (dispozicij) in jih poskušamo razviti. Zato vsak z veseljem naredi to, kar ve, da more narediti. Ravnam se po tem načelu in vsi moji gojenci ne samo da to delajo, ampak z delajo z ljubeznijo. V 46 letih mi ni bilo treba uporabiti kazni in upam trditi, da mi moji gojenci želijo vse dobro" (MB XVII 85).

"Približno 40 let se ukvarjam z mladino in se ne spominjam, da bi uporabil kazni. Z Božjo pomočjo sem vedno dosegel ne samo to, kar je bila dolžnost, ampak tudi to, kar sem preprosto želel, in to pri fantih, pri katerih se je zdel vsak uspeh zamen in nedosegljiv" (MB VII 503).

Bivšim gojencem ob godu 1880:

"Nikdar ne pozabite na dobrohotnost v ravnanju. Pridobite si srca mladih z ljubeznijo. Vedno se spominjajte pravila, po katerem se je ravnal sv. Frančišek Saleski: več muh se ujame na kapljo medu kot na sod kisa" (MB XIV 514).

Mladim za lahko noč avgusta 1863:

"Vedite, da sem ves, kar sem, za vas, tako podnevi kot ponoči, zjutraj in zvečer, vsak trenutek dneva. Nimam drugega namena kot poskrbeti za to, kar je dobro za vas tako na moralnem, umskem in telesnem področju. Da bi v tem uspel, potrebujem vašo pomoč; če mi jo ponudite, vas zagotovim, da nam pomoč Gospoda ne bo manjkala in smo lahko prepričani, da bomo storili velike stvari" (MB VII 503).

Ruu piše:

"Stori, da te bodo vsi imeli radi" (MB XVIII 537).

Opombe:

MO - Spomini (avtobiografski spomini Janeza Boska na oratorij).

MB - Memorie Biografiche (don Boskov življenjepis v 19 zvezkih).

Biser planin

Osebe

- Hinko:** Sedemnajstletnik, zelo dober po srcu, odločen in samozavesten, zaveda se, kaj hoče.
- oče Kotnik:** Hinkov oče, kmet, dober in čuteč očka.
- mama Kotnik:** Hinkova ljubeča, tiha in nadvse dobra mama.
- Rudi (14 let), Jerca (12 let), Lizika (6 let), Vanč (dojenček):** Hinkovi bratje in sestre.
- Mirko:** Sedemnajstletnik, Hinkov bratranec in sošolec, meščanski fant, sicer dober po srcu, ki pa je že zabredel v slabo družbo. Hinka najprej ne sprejme, a ga njegov zgled vedno bolj nagovarja.
- Anže:** Mirkov brat, dvanajstletnik, zelo dober po srcu, takoj navdušen nad Hinkom.
- starša Gaber:** Mirkova starša, sicer poštenjaka, a nimata dovolj časa za svoja odraščajoča otroka.
- Dejan:** Osemnajstletnik, sin bogatega bančnika, Hinkov sošolec, skriti vodja Črnih vran, pokvarjen in tudi druge hoče pritegniti v slabo družbo, deluje iz ozadja, po svojih kolegih (zlasti po Mirku in Urošu).
- Mojca:** Petnajstletnica, Dejanova sestra, a povsem drugačna od njega, dobra in nepokvarjena.
- Uroš:** Hinkov sošolec, Dejanov najozži sodelavec, izvrševalec Dejanovih vsemogočih grdih nalog, zanaša se na svojo grobost in z njo ustrahuje ves razred.
- Katehet:** Starejši duhovnik, zelo dober po srcu a pri šolskem verouku ne more več krotiti odraščajoče mladine.
- Župnik:** Hinkov župnik v odmaknjeni vasi sredi planin. Zelo dober duhovnik, vreden vsega zaupanja.

I. del

NAJ TE SPREMLJA
BISER Z GORA

Vzgojni cilji

1. Svoje življenje moram živeti odgovorno.
2. Rasti moram v starosti, modrosti in milosti.

1. PLANIKA V SKALAH

Bilo je čudovito sončno jutro in Hinko se je zgodaj izmuznil iz hiše ter jo mahnil proti strmim vrhovom. Bilo je slovo od njegovega najljubšega okolja: hribov in planin. Nenadoma je skrenil s poti in se zaplezal v skalo, kjer si je odtrgal "biser planin": gorsko planiko. Hinko je namreč živel v prijetni gorski vasici in rasel ob strmih vrhovih, ki so se vzpenjali za vasjo. Čas v gorah hitro teče. Naenkrat se je spomnil, da ga doma že nestrpno pričakujejo.

Oče Kotnik (*zaskrbljen*): Le kod hodi? Saj ve, da ne smeva zamuditi vlaka, drugače ne bova prišla danes v Mesto.

Mama Kotnik (*prav nič zaskrbljena*): Le pomiri se. Saj sam veš, kako rad ima gore. Šel se je posloviti. Verjetno mu je težko zapustiti njegove najljubše gorske poti.

Končno prisopihna Hinko.

Hinko: A je že pozno? Kako čudovite so te strmine. Zakaj moram iti študirat v Mesto? Saj lahko ostanem doma. (*Odpre kovček, ki ga je pripravil že prej in ga preleti z očmi*). Bog ve, kaj vse me tam čaka. Kakšni bodo novi prijatelji, učitelji, kako neki bo pri stricu v Mestu?

Mati (*ga objame in pomiri*): Le pomiri se. Da boš lahko izpolnil svoje življenjske načrte, boš moral iti kdaj tudi skozi trnje in se marsičemu odreči. (*Se obrne k očetu*) Zdaj pa le pojdita, da ne zamudita vlaka.

Hinko objame še brata Rudija in sestri Jerico in Liziko, nato pa se napoti za očetom, ki že nese njegov kovček.

Oče (*po poti gredoč*): Hinko, zjutraj je stric Gaber še enkrat telefoniral. Z veseljem te pričakuje. Spoznal boš tudi njegova sinova Mirka in Anžeta. Prepričan sem, da se boš dobro znašel v Mestu.

Hinko: Kar stisne me ob misli, da bom tako daleč od doma, od svojih prijateljev in še posebej od planin.

Oče: Sin moj, tudi Mesto ima svoje lepe strani! Končno pa je vse to potrebno za tvoj duševni razvoj. Videl boš mnogo lepega in dobrega. Bog pa naj te obvaruje vsega slabega.

Hinko (*zamisljeno*): Kako daleč bodo te planine!

Oče: Te bo že še prebudil mestni vrvež. Sicer pa te bodo hribi in vas že počakali. Saj ne greš za vedno. Ob počitnicah za Božič, Veliko noč in poleti boš doma.

Hinko (*Iz žepa potegne svoj dnevnik in ga pokaže očetu*): Oče, danes zjutraj nisem mogel drugače, kot da sem vzel s seboj mojo najljubšo stvar (*Pokaže stisnjeno planiko*).

Oče (*strogo*): Hinko, sam veš, da se to ne dela! Planika je najlepša tam kjer raste - v skalah. (*Se omehča*) Naj ti bo v spomin in v opomin, da ne pozabi vsega, kar si se tukaj naučil. Vedno in povsod naj te spremlja luč, ki blešči z gora v srca ljudi. Ta luč naj te spominja, da si Božji otrok in na to si lahko ponosen.

Ravno pravi čas sta prispela na postajo in se vkrcala na vlak. Hinko, čeprav utrujen, na vlaku ni in ni mogel zadremati. Preveč ga je vznemirjala nova dogodivščina njegove mladosti: študij v Mestu.

2. NA ŠTUDIJ V MESTO

Mirko se potika po svoji sobi. Nenadoma privrši Anže in skoraj kriče hiti pripovedovati.

Anže (*kriči*): Mirko, pridi pogledat, kakšen je ta naš stric iz Rovt. Kakšen glas ima! Renči ko medved! In zmeraj ponavlja (*z nizkim glasom*): Menda jaaa! Pa še brado ima, veš! (*tíše*) Ata me je poslal po pivo. Boš videl, da bo stric sam spil poln vrč. Stavim, da bo naredilo klok, klok, klok in že bo prazen (*se obrne*).

Mirko (*nejevoljno*): Kaj pa Hinko?

Anže (*se zadere skozi vrata nazaj*): Je tudi tukaj!

Mirko (*nekoliko postoji in nejevoljno govori sam sebi*): Tepec, seveda je tu. Toda kakšen je? Bratranec Hinko! Verjetno Rovtar s krivimi zobmi, kak robot in neroden kmetavzar z dvema levima rokama, ki v življenju v rokah še ni drzal drugega kot gnojne vile. Verjetno se že kakih sedem let ni umil. Oče me se vprašal ni, če lahko spi v najini sobi. Kar določil je tako! Upam, da ne zaudarja preveč. (*Premišljuje*) Po telefonu sem slišal, da je priden in pameten. Toda tu v Mestu se ne bo znašel. To ga bom še vlekel za nos. V soli bo kmalu videl! Samo da se sreča s Črnimi vranami, pa ga bo minila želja po pifljanju!

Vrata se odpro in vsi ostali vstopijo. Oče Kotnik da Hinku se zadnja navodila in nato očeta odideta.

Mirko ostane brez besed. Hinko ga je očitno močno presenetil. Sploh si ga ni predstavljal tako!

Anže (*pridrvi mednju, še preden kdo kaj reče, obrnjen k Mirku*): Vidiš, Mirko,

to je Hinko. (*Hinku*) Tukaj je naša soba in skupaj bomo hodili v šolo. Jaz hodim že v peti razred.

Mirko: Anže, ne zganjaj neumnosti. (*se obrne k Hinku*) Hinko, živijo. Kar sedi, se bomo malo pogovorili. Veš, mislil sem, da si čisto drugačen.

Hinko (*pogleda skozi okno*): Prav zanimivo mora biti tu pri vas. Zdi se mi, da sem prišel v popolnoma drug svet. Šum in hrup, drvenje avtomobilov in čuden zrak.

Mirko (*se zasmije*): Če se človek hoče vživeti v vse to, mora zabresti v ta hrup in se predati vrvenju.

Hinko: Jaz ne vidim nobenega užitka v tem vrvenju. Mislim, da se ne bom spuščal vanj. Sicer bo pa učenja veliko. Kaj praviš, Anže?

Anže (*vážno*): Da Hinko. Mi smo že prestari za te neumnosti.

Hinko: Sem slišal, da sta zelo pridna.

Anže (*skuša govoriti čimbolj z nizkim glasom*): Menda jaaa! (*Se vsi zasmijejo*).

Mirko: Tako, vsakega malo. Pri učenju je prvi Anže...

Anže (*seže v besedo*): V kinu pa Mirko!

Mirko: Anže, bodi vendar resen. (*Spelje pogovor drugam.*) Kaj pa ti počneš, Hinko?

Hinko: Najraje hodim v hribe. Imam tudi spominsko knjigo, v kateri imam zbrane misli planincev, s katerimi sem se srečeval v hribih. Pa tudi sam vanjo zapišem kak vtis s planin.

Anže: Daj, pokaži. Rad bi to videl! (*Hinko potegne iz kovčka svoj dnevnik. Anže hlastno lista in bere, Hinko in Mirko pa stiskata glave poleg*). Krasno.

Poslušajta tole:

*Bodi zahvaljen, o Stvarnik sveta!
Če ne za drugo, zaradi tegá,
da svojo modrost tako si proslavil,
ko gore tako si visoko postavil,
da v nje ne zaide noben pobalin,
ki polne so ceste jih naših dolin.*

Kako hecno! Pobalin. (*Se smeje.*) Poslušajta tole:

*Od suhega sadja le šunka me mika,
od stročja še najbolj mesena klobasa,
od špic pa najlepša - povem vam brez špasa, -
je špica le našega Špika.*

Hinko (ko je Anže hotel obrniti list, mu Hinko zadrži roko): Za zdaj je dovolj!
(In spravi je knjigo nazaj v kovček.)

Anže (radovedno): Hinko, daj, pokaži, kaj je tam naprej?

Hinko: Nič posebnega! Nekaj, kar sem zapisal na neki gori. Ampak tega vama ne bom pokazal.

Nato so vsi odšli ven in si ogledali del mesta. Zvečer pa Mirko ni zdržal. Ves dan je mislil na Hinkovo spominsko knjigo. Ko sta Hinko in Anže zaspala, se je Mirko potihoma splazil do kovčka. Odprl je Hinkov dnevnik in na tisti skrivnostni strani je bila prilepljena čudovita planika in zapisani verzi:

*Daj, da v srcu mojem,
pa naj jokam ali pojem,
čisti žar plamti,
in da vedno mi v očeh
lep kot čisti gorski sneg,
radosti odsev žari.*

Mirko je osuplo zrl v belo planiko, zaprl knjigo, v njegovi notranjosti pa mu je zagorelo. Težko je zaspal ob misli, da je nekemu brskal po najglobljih skrivnostih njegove duše.

RAZMIŠLJANJE OB ZGODBI

1

• Planika ponosno cveti v strmi gori. Kot nežni biser je okras vsake skale. Vsi, ki hodijo mimo, jo občudujejo. Tudi Hinko ljubi gore in planike.

• Se znam ozreti skozi okno, občudovati lepoto narave, ptičje petje? Vse to je vendar Božji dar, ki nam ga z veseljem podarja.

• Se zavedam, da so mnoge zelo dragocene stvari mnogokrat težko dostopne kot npr. planika v skalah in se je zanje potrebno zelo potruditi, da jih dosežemo. In da ni noben trud prevelik, če hočemo doseči res nekaj lepega in vrednega v življenju?

• Hinko je v skalah utrgal planiko za spomin in jo dal v svoj dnevnik. Samo on jo je opazoval, ko je odpiral svoj dnevnik. Spominjala ga je na lepe trenutke v gorah, obenem na visoke ideale, ki si jih je zastavil v življenju.

• Oče je bil sicer malo hud na Hinka, ker je utrgal planiko v skalah, ko pa je opazil, da mu planika veliko pomeni, mu je oprostil in ga spodbudil, naj bo tudi on luč v mestu, kot je planika v hribih. Roza je lahko kot luč in tudi mi moramo postati luč, kot nas uči Jezus v evangeliju.

• Hinko je imel v mestu strica, ki ga je že poznal. Kljub temu je z določenim odporom šel v mesto. Težko mu je bilo zapustiti družino in hribe. Bal se je novih sošolcev, novega okolja, mesta.

- Nobeno slovo ni lahko. Ali se zavedate, da se bo treba v življenju kar naprej poslavljati, da ne boste mogli biti vedno samo doma, da vas bo v življenju čakalo veliko presenečenj. In prav zato morate biti na vse to dobro pripravljeni, močni, pogumni in obenem previdni, čuječi, da bi znali odkrivati tudi vse pasti in nevarnosti.

- Starši so dali Hinku nasvete pred odhodom v mesto. Drugače svetuje mati in drugače oče.

- Kaj vse vam pomenita oče in mati, bratje in sestre? Kaj vam navadno svetuje oče, kaj mati, kaj drugi v družini?

- Tudi vi ste odgovorni za družino, kako se to kaže?

- Pomislite, kaj vse potrebujete npr. za neko daljšo pot, za štirinajstdnevno bivanje. Kaj je res potrebno, kaj je navlaka, ki je ne potrebujeteš.

2

- Hinko se je poslovil od planin in prišel v mesto. Zanj je to nekaj novega in tujega. Vendar ve, da mora vsak človek v življenju velikokrat začeti z novimi stvarmi. Ne moremo biti vedno na istem mestu, vedno v istem razredu, ne moremo biti vedno otroci.

- Potrebno je rasti. Tudi mi postajamo vsak dan starejši, dobivamo vedno nove odgovornosti in naloge. Na to moramo biti pripravljeni in te naloge dobro narediti. Sedaj, ko smo še v šoli, se moramo učiti; ko bomo odrasli, bomo morali delati in služiti kruh sebi in svoji družini...

- Hinka je sicer malo strah, kako bo šlo, skrbi ga, ali bo kos življenju v mestu. Vendar pa v svojem dnevniku zaupno prosi Boga: "Daj, da v srcu mojem, pa naj jokam ali pojem, čisti žar plamti, in da vedno mi v očeh lep ko čisti gorski sneg, radosti odsev žari." Odločen je, da bo delal dobro, pa naj pride karkoli. Zato je lahko tako vesel in srečen - ker ima čisto srce. Zato se tudi z lahkoto pogovarja z Bogom.

- V mestu so ga sprejeli sorodniki, ki so mu bili pripravljeni pomagati pri njegovem šolanju. Pomembno je, da imamo s sorodniki dobre odnose in da drug drugemu pomagamo. Ne smemo živeti, kot bi drug drugega ne poznali.

- Vendar pa vsi v hiši Hinka niso z veseljem pričakali in ga sprejeli. Mirko je imel, še preden ga je videl, slabo mnenje o njem. Imel ga je za "kmetavzarja", ki nima pojma o življenju. Tudi svojega brata Anžeta je imel za otročjega in neumnega. Svoje sošolce, vrstnike in vse ljudi moramo spoštovati. Ravno tako so ljudje kot mi, vse je ustvaril Bog, ki ve, kaj dela. Sebe pa ne smemo povzdigovati.

- Misli, ki so ga nagovorile, si je Hinko zapisoval v spominsko knjigo. Ali se mi kdaj ustavimo ob kaki pametni misli. Ali radi poslušamo ljudi, ki kaj pametnega povedo? Sprejmemo nasvete drugih ali pa se nam zdi vse, kar povedo neumno? Preberemo tudi kakšno knjigo, ali pa samo gledamo televizijo?

- Mirko se ni mogel zadržati in je šel gledat Hinkovo spominsko knjigo. Svojim prijateljem moramo dopustiti, da kako skrivnost ohranijo zase. S

tem se ne zmanjša naše prijateljstvo, ampak prav zato, ker smo prijatelji, to sprejmemo. Tudi če bi imeli možnost, da brskamo po stvareh, ki niso naše (npr. da odkrijemo mamin ali sestrin dnevnik), se moramo premagati in ne podleči naši radovednosti.

MOLITEV - ZA DRUŽINE

*Nebeško kraljestvo je podobno trgovcu,
ki išče lepe bisere.
Ko najde dragocen biser,
gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.*

Uvod

Kaj nam pomeni družina in starševska ljubezen, se zavemo šele takrat, ko to izgubimo.

Hinko se je zavedal, da bo ločitev od doma zanj hud udarec. Ko se je odpravljal v mesto, si je s sabo vzel spomin na domači kraj.

Zagotovo je tudi vsak izmed nas v svoji družini prejel delček rdečega bisera, ki mu pravimo ljubezen.

Prvi, ki nas ljubijo, so starši. Pozneje so to prijatelji, učitelji, župnik... Ali jih ljubimo tudi mi?

Jezus je glede ljubezni do bližnjega zelo zahteven, v evangeliju nam o tem večkrat zelo jasno spregovori.

Odpev

Bodi hvaljen, o Gospod, bodi hvaljen,

bodi hvaljen, dobri Bog! (2x)

Za drage starše in brate, sestre, slavim te,

Jezus, moj dobri Rešenik! (2x)

(Zapoj Gospodu iz srca - v nadaljevanju ZGIS - 16, prir. besedilo)

Božja beseda

1 *Ljubíte tudi sovražnike (Lk 6,27-36)*

»Vam pa, ki poslušate, pravim: Ljubíte svoje sovražnike, dobro delajte tistim, ki vas sovražijo. Blagoslavljajte tiste, ki vas preklinjajo, in molíte za tiste, ki grdo ravnajo z vami.

Tistemu, ki te udari po enem licu, nastavi še drugo, in kdor ti hoče vzeti plašč, mu tudi obleke ne brani. Vsakemu, ki te prosi, dajaj, in če kdo vzame kaj tvojega, ne zahtevaj nazaj.

Kakor zelite, da bi ljudje ravnali z vami, tako ravnajte vi z njimi.

Ljubíte svoje sovražnike. Dobro delajte in posojajte, ne da bi za to kaj pričakovali. Takrat bo vaše plačilo veliko in boste sinovi Najvišjega, ker je on dober tudi do nehvaležnih in hudobnih. Bodite usmiljeni, kakor je tudi vaš Oče usmiljen!«

2 *Marija obiše Elizabeto (Lk 1,39-45)*

Tiste dni se je Marija odpravila na pot v hriboviti svet.

Hitela je v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je bila polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila:

»Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Odkod meni to, da prihaja k meni mati mojega Gospoda? Komaj sem zaslišala tvoj pozdrav, se je od veselja zganilo dete v mojem telesu. Blagor ji, ki je verovala, kajti spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!«

Odpev

Bodi hvaljen, o Gospod, bodi hvaljen...

Jezus nam je dal zapoved, ki ni lahka. Sami vemo, kako težko je darovati neko dragocenost sestri ali bratu, toda koliko težje je isti biser darovati nasprotniku. Prav to je storil Jezus, ko je iz ljubezni do nas umrl na križu. Prosimo torej za naše družine, da bi se ljubili med seboj in se sprejemali take, kot smo.

Na plakat prilepimo/narišemo/naredimo (iz rdeče pobarvanih kamnov) rdeč krog oz. jubileji znak, v katerega napišemo: ZA NAŠE DRUŽINE.

1 **Rubin** - dragocen kamen rdeče barve

2 **Sardij** - dragocenn kamen krvavordeče barve

1

Na posebne prošnje bomo odgovarjali s pesmijo:

Odpev V ljubezni je pot, resnica in življenje, (3X)

življenje, resnica, Jezus je pot.

(ZGIS 47)

• Gospod, starsi me imajo radi, se zame žrtvujejo in izgorevajo zame. Koliko ljubezni je v njih? Ali bom sploh znal tako ljubiti, kot me ljubijo oni?

Odpev: V ljubezni je...

• Pokarajo me, če kaj zagrešim, nasmehnejo se mi, če se mi kaj ponesreči. Tolažijo me, ko mi gre vse narobe. Vse delajo iz ljubezni do mene.

Odpev: V ljubezni je...

• Gospod, njihova ljubezen je velika. Toda, kako velika mora biti sele tvoja ljubezen, ki si moj stvarnik? Poklanjaš mi dobre ljudi, ki skrbijo zame, me hranijo in me varujejo. Hvala Ti za tvojo skrb in dobroto.

Odpev: V ljubezni je...

2

Z iskrenim zaupanjem prosimo Jezusa za naše brate in sestre:

- da bi bili med seboj vedno dobri prijatelji;
- da bi bili drug drugemu zgled;
- da bi si znali med seboj pomagati;
- da bi znali drug v drugem odkrivati tudi dobre lastnosti, in ne le slabih;
- da bi se znali skupaj veseliti, pa tudi skupaj jokati.

Gospod Jezus, vse manj je družin, ki skupaj molijo tvojo molitev. Zmolimo ta Očenaš, da bi znali naše skupno bivanje v družini oplemeniti tudi z mislijo na Boga.

Molitev: OČE NAŠ (si podamo roke in sklenemo krog)

Pesem: Ko čutiš to (ZGIS 59)

Ime mu je ljubezen (ZGIS 42)

V nekem trenutku (dodatek Oratorij '97)

Rdeča

barva je barva ognja, krvi - torej življenja, je simbol očiščenja (rdeče morje, ogenj, ki očisti zlato...) in zdravljenja (mazanje z rdečo barvo barvo krvi - je zdravilno za Izrael). Rdeča barva je tudi barva strasti in čustev, nekako uteleša mladostni zanos in gorečnost, lepoto in bogastvo. Marsikje se govori: da si lep, če si rdeč!

Rdeča barva je najbolj izzivalna in napadalna, zato jo dojenček tudi najprej zazna, zato rdeči semafor. Rdeča barva spodbuja tako k dobremu kot k zlu... Zato je to barva, ki pomeni tako ljubezen do konca (Jezusova smrt na križu iz ljubezni, mučeništvo...) kot sovraštvo in vojno.

Za kristjane je rdeča barva Ljubezni, barva Jezusa Kristusa.

V SKUPINI

1

Svetilka

• Narisati in pobarvati starinsko plinsko luč, ki so jih imeli v mestih, nanjo zapisati ime, izrezati in obesiti na vrstico.

• Iz papirja narediti tridimenzionalno starinsko luč, nanjo vsak napiše svoje ime, potem luč obesimo na vrstico.

- Narisati in pobarvati planike na skali.
 - Pogovoriti se o pomembnosti luči (kdaj se zlasti potrebujemo luč, kaj se tedaj zgodi, če ni luči).
 - Če rišejo planiko, lahko govorite tudi o ohranjanju narave.
 - Recimo, da greste na daljši izlet s sošolci, skavti ali s prijatelji nekam v hribe ali na morje. Staršev ne bo zraven. Pakiraš: kaj vse boš ponesel s sabo in kaj gotovo ne boš. Eno in drugo piši na listek v dve koloni!
- (Bodite pozorni predvsem na to, ali bodo s sabo vzeli stvari, ki jih potrebujejo, ali tudi te, ki niso nujne!)

2 Brezdomec

Eden (lahko tudi dva ali trije) igra brezdomca, vsi ostali pa predstavljajo družino. Brezdomec zaprosi za streho nad glavo, družina pa sestavi družinski svet, ki sprašuje brezdomca za razloge, ocenjuje njegovo primernost za sprejetje v družino. Svetu poveljuje oče, mama mu svetuje, otroci pa se razdelijo v dve skupini: eni za in drugi proti. Na koncu se izreče sprejetje ali zavrnitev. (Razloge lahko tudi pišemo na plakat.)

Na podlagi igre se pogovarjamo, kako mi sprejemamo prijatelje, sorodnike, znance, ki pridejo k nam na obisk. Ali je pomembna gostoljubnost, ali se ob gostu obnašamo, kot da ni prišel? Ali pomagamo ljudem v stiski, ali pri tem delamo razlike? Kako bi gosta sprejel Hinko in kako Mirko?

Družinsko drevo

Vsak zase nariše družinsko drevo po očetovi in materini strani do starega očeta ali (če sta imela manj otrok) do pradedka. Nato se pogovarjamo, kako poznamo sorodnike, kakšen pomen imajo sorodniki, ali se kaj obiskujemo, smo v dobrih odnosih z njimi...

Napišemo molitev, v kateri tudi mi prosimo Boga, da bi ostali dobri in pošteni kot Hinko v spominski knjigi. Potem to molitev preberemo in otroke spodbudimo, da bi jo večkrat sami molili.

DELAVNICE

1 Gore in planike iz gline

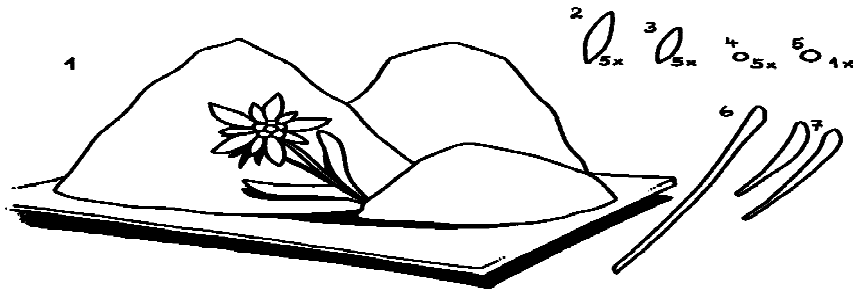
Material: glina, košček lepenke, nitrolak.

Izdelava:

Kos gline dobro zgneti in potem začni oblikovati gore.

1. Gore oblikuj poljubno. Postavi jih na podlago iz lepenske ali leseno deščico. Za planiko pa oblikuj vsak list cveta posebej.
 2. Pet večjih listov sestavi skupaj v krog.
 3. Oblikuj pet manjših listov, ki jih pritrdiš po vrhu med večjimi.
 4. Naredi pet malih kroglic, ki jih pritrdiš po vrhu na sredino in še
 5. eno večjo kroglico, ki jo postaviš točno na sredino.
 6. Z rokami zvaljamo dolg pecelj, ki ga pritrdimo zgoraj na cvet.
 7. Oblikujemo dva lista, ki ju pritrdimo zraven peclja.
- Planiko pritrdimo na gore. To naj se čez dan posuši. Drugi dan lahko premažemo z nitrolakom, da se sveti in bolj utrdi.

2 Senčna kapa

Material: risalni papir (A3), lepilo ali spenjač.

Izdelava:

1. Kos papirja A3 razdelimo (narahlo s svinčnikom) po širini na približno tri enake dele (črtkano na sliki 1). Po dolžini papirja narišemo s svinčnikom črto do druge tretjine lista, da bosta od roba oddaljeni okoli 8 cm (slika 2).

2. Zadnjo tretjino lista s škarjami krožno obrežemo (črtkano slika 3).

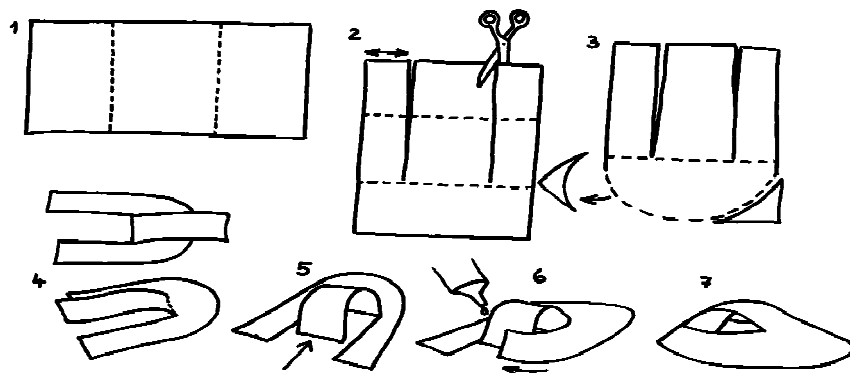
3. Srednji del (trak) na sredini lista prepognemo nazaj prek zaokroženega dela in ga s prstom pritisnemo tako, da dobimo pregib (slika 4). Trak spravimo v prvotni položaj.

4. Z eno roko napravimo iz srednjega traku obok (slika 5), z drugo roko stranski trak prenesemo na konec srednjega traku (slika 6).

5. Trakova v tem položaju zlepimo z univerzalnim lepilom ali z lepilnim trakom; lahko pa ju spnemo s spenjačem za papir. Na enak način zlepimo ali spnemo drugi stranski trak. Dobimo učinkovito senčno kapo (slika 7).

Če želimo, da bo kapa še učinkovitejša in všečna, jo pobarvamo s flomastri, popišimo z imeni ali pa jo okrasimo z izrezanimi motivi (s fotografijami iz modnih revij, časopisov itd.).

ZGODBA V IGRI

Velika igra - Gorski zaklad

Kralj Matjaž je trdno spal in z njim vse njegovo kraljestvo. Med tem časom pa je izpod njegove gore izginil zaklad. Kako ga dobiti nazaj, se je spraševal. Po okoliških hribih in dolinah je razposlal oglas, ki je naznanjal veliko nagrado tistemu, ki ga najde. Zbralo se je veliko ljudi (opisemo skupino, ki jo imamo pred sabo): majhnih in velikih, suhih in debelih, kosmatih in plešastih, pametnih in neumnih... Tako je na dvoru nastala prava zmešnjava in kralj se je odločil, da jih bo razposlal na vse štiri strani neba. Med seboj so se spoznavali in kovali načrte za tako pomemben podvig, dokler kralj ni naznanil začetka velikega iskanja...

Struktura	
Število oseb	40-60; razdeljeni v 4 skupine
Prostor	na prostem; igrišče in razgiban teren
Čas	ni določen (ne presega dveh ur); igra se konča z zmago ekipe
Pripomočki	zaklad; kostumi za 10 animatorjev
NALOGA	SESTAVITI GESLO IZ BESED, KI JIH DOBIJO PRI POSAMEZNIH OSEBAH
ČILJ IGRE	PRINESTI GESLO KRALJU MATJAŽU, KI JIH NAPOTI K ISKANEMU ZAKLADU

Potek igre

1. Dirka

Na igrišču označimo tekaško progo v obliki elipse.

6 igralcev iz vsake skupine nese enega svojih članov na ramenih.

Zmagovalni ekipi ne bo potrebno opraviti prve naloge v iskanju zaklada.

2. Iskanje zaklada

Po končani dirkalni preizkušnji se celotne skupine zberejo na že prej njim določenem mestu. Voditelj jim izroči prvi listek, glede na doseženo mesto v dirki. Skupina mora poiskati osebo, ki je napisana na listku. V celotnem igralnem prostoru je namreč razporejenih 9 oseb (animatorjev v kostumih), ki jih mora vsaka skupina najti po njim določenem vrstnem redu. Vrstni red pa je določen tako, da vsaka oseba da nov listek z naslednjo osebo, ki jo morajo najti. Ko pridejo do neke osebe, jo vprašajo če je njihova iskana oseba; če ni, le ta ne sme razodeti svojega imena, in skupina išče dalje.

Ko najdejo pravo osebo, morajo:

- opraviti določeno preizkušnjo,
- rešiti uganko, ki jim da novo besedo.

Skupina išče toliko časa, dokler ne dobijo vseh desetih besed (eno dobijo takoj po dirki, najti jih morajo še 9).

	oseba	geslo	naloga (predlogi)
predigra	- dirka -	SAMO	- dirka -
1.	Gorska vila	DUHOVI	polnjenje posode z vodo, v obliki štafete
2.	Lovec	V ZRAKU,	ciljanje v tarčo
3.	Rdeča kapica	KI DALEČ	najti čimveč predmetov, ki se začenjajo na dano črko
4.	Gorski skrat	LETAJO,	naučijo se bans
5.	Starka	VEDO,	prisluhnejo modri zgodbi in jo obnovijo
6.	Mojca	KAJ JE	pripravijo zdravilni čaj (zberejo čimveč zdravilnih rož)
7.	Butalci	PREKO	vsak si zamenja levo in desno obušalo
8.	Martin Krpan	VELIKE	prenesejo določene predmete iz enega kraja na drugega
9.	Kekec	GORE.	v parih vozijo "samokolnico" (štafeta)
zaključek	Kralj Matjaž		nakaže, kje je skriti zaklad

Vsaka oseba ima štiri listke (za vsako skupino posebej), na katerem je številka skupine, "beseda", ki so jo uganili ter ime naslednje osebe, ki jo morajo poiskati.

Primer listkov, ki jih ima "Gorski škrat":

No4 - 1. skupina LETAJO pojdi k: Starki	No2 - 2. skupina LETAJO pojdi k: Starki	No9 - 3. skupina LETAJO pojdi h: Kralju Matjažu	No7 - 4. skupina LETAJO pojdi k: Starki

Vrstni red:

Po dirki dobijo vsi listek, na katerem je že beseda: "SAMO"

No	1. mesto v dirki	2. mesto v dirki	3. mesto v dirki	4. mesto v dirki
	1. skupina	2. skupina	3. skupina	4. skupina
1.	Gorska vila	Rdeča kapica	Starka	Butalci
2.	Lovec	Gorski škrat	Mojca	Martin Krpan
3.	Rdeča kapica	Starka	Butalci	Kekec
4.	Gorski škrat	Mojca	Martin Krpan	Gorska vila
5.	Starka	Butalci	Kekec	Lovec
6.	Mojca	Martin Krpan	Gorska vila	Rdeča kapica
7.	Butalci	Kekec	Lovec	Gorski škrat
8.	Martin Krpan	Gorska vila	Rdeča kapica	Starka
9.	Kekec	Lovec	Gorski škrat	Mojca

Pojdi h Kralju Matjažu

1 Izmenjava prtljage

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko se odpravlja na pot. Čaka ga dolga pot in novo življenje. Za spomin si je utrgal planiko, ki jo bo nesel s seboj v mesto.

Igra je primerna za spoznavanje novih prijateljev, za življenje v nove dogodivščine, ki so pred njimi.

Pripomočki - prostor: list papirja za vsakega izmed igralcev in nekaj svinčnikov ali barvic; igra se v sobi ali na prostem.

Navodila: Vsakemu izmed otrok damo list papirja na katerega na skrivnem nariše sebe s kakšno posebnostjo, tako da ga je lažje prepoznati. Ko so tako vsi narisali in pripravili svojo "prtljago", animator zbere vse listke (prtljago) in jih razporedi po tleh, tako da se narisana stran ne vidi. Na zank vsi otroci v teku vzamejo po en list s sliko in se vrnejo na svoje mesto. (če kdo slučajno vzame svojega, ga pusti in vzame drugega). Potem skuša vsak ugotoviti, koga predstavlja slika narisana na listku.

2 a. Spoznaj me

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko v mestu sreča svoja bratranca. Ne poznajo se. Ali ga bodo novi prijatelji sprejeli medse?

Igra je primerna za manjšo (delovno) skupino. Da se v skupini bolje spoznajo, jim lahko pomaga tudi ta igra.

Pripomočki - prostor: igra se v sobi ali na prostem

Navodila: posedemo se v krog (lahko na stole ali na tla). Ob znaku animatorja vsi vstanejo in se začnejo svobodno premikati znotraj kroga. Čez nekaj časa se animator dotakne enega od igralcev. Ta na glas zavpije svoje ime, tako da vsi vedo, kdo je bil izbran in se usede, kadar sam želi. Takoj, ko se usede, morajo sesti tudi vsi drugi, vendar čim dlje od njega (izbranega). Izgubi tisti, ki se usede zadnji, vendar na prostor, ki je na levi ali na desni strani tega izbranega. Igra se nadaljuje tako, da ta, ki je izgubil prevzame mesto animatorja.

Varianta: lahko gremo tudi na izpadanje - tisti, ki izgubi mora zapustiti krog.

2 b. Stanovalci

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko je začutil, kaj pomeni oditi od doma in stanovati pri drugih ljudeh. Pa poskusimo tudi mi z menjavanjem našega stanovanja. Ta igra je zelo živahna, zato jo lahko uporabimo ob začetku kakega dela ali iger. Primerna je tudi za mladino in ne smo za otroke.

Pripomočki - prostor: igra se v sobi ali na prostem.

Navodila: Igralci si razdelijo v skupinice po tri. Dva predstavljata hišo tako, da z dvignjenimi rokami naredita streho nad glavo tretjega, ki stoji med njima in je stanovalec te hiše. Na sredini igrišča stoji prostovoljec, ki daje naslednja navodila: "Zamenja naj se desna (leva) stran!" (Vsi, ki stojijo na tej strani morajo zamenjati mesto in poiskati drugo hišo)" Zamenjajo naj se stanovalci!" (Zamenjati se morajo vsi, ki stojijo na sredi in poiskati drugo stanovanje). "Potres"! (Zamenjati se morajo vsi stanovalci in vsi, ki stojijo na levi in na desni strani). Po vsakem ukazu prostovoljec poskuša zasesti eno izmed mest in ta, ki ostane zunaj, nadaljuje z ukazi.

II. del

V MESTU,
KJER SE ZGUBIŠ?

Vzgojni cilji

3. Sprejeti moram dejstva življenja, vendar se z njimi ne vedno sprijazniti.
4. Učim se in delam za življenje in ne le za ocene ter denar.
5. Živeti moram v veri, da dobro zmaga.

3. ČRNE VRANE

Naslednji dan so se Hinko, Mirko in Anže po zajtrku odpravili v šolo. Mirko je hodil brez besed, saj se je še vedno sramoval prejšnjega večera. V Mirkovem razredu je bil Hinko edini novi.

Dejan (*šef Črnih vran*): Živijo, Mirko. A to je tisti tvoj Rovtar? Potrudi se, da ga čimprej zvaš med Črne vrane.

Mirko (*ga potegne vstran*): Zakaj le? Pustimo ga pri miru.

Dejan (*se škodoželjno zasmije*): Oh, ne. Pomisli, res so Rovtarji pobožnjakarji, toda to bo uspeh, ko bo eden od njih tudi naš. Mi boš pomagal?

Mirko: Ja, ja, bom že. Toda biti moram previden, kajti on je moj bratranec.

Dejan: Imaš prav! Ti mu samo vabo nastavljal, drugo bom že sam opravil. (*Si mane roke*). Čez kak mesec bo popolnoma v naših rokah.

Mirko pa ni bil tako zadovoljen. Skrbelo ga je za bratranca, zato je pristopil k Hinku, da bi mu pojasnil stanje v razredu.

Mirko: Hinko, nekaj ti moram povedati. Glede razreda in tebe ...

Hinko: Kaj pa? Sem kaj storil narobe?

Mirko: Ne, zazdaj ne. Lahko pa bi. Zato pa moraš vedeti, kakšni ljudje so v našem razredu. Imamo vsaj tri skupine. Eni so bolj pobožnjakarski, kar naprej se vrtijo okrog farovža, se kažejo v cerkvi, v šoli in drugače pa nič posebnega ne naredijo. Glavni v razredu so zbrani v skupini, ki se imenuje Črne vrane. Teh je največ in obvladujejo razred. Tretji ne vedo kam bi se dali, so pravi mamini sinčki.

Hinko: Čemu mi vse to govoriš? Misliš, da sam nisem opazil teh povezav?

Mirko: Ne, vendar se boš moral odločiti, komu se boš priključil. V neko skupino boš moral iti, če nočeš imeti sitnosti.

Hinko: Zakaj? Mar nimam pravice delati in misliti po svoje?

Mirko: To že, vendar bodi previden. Črne vrane so te že vzele na piko. Nekateri od teh so sinovi bogatašev in mislijo, da lahko počno, kar se jim zljubi.

Hinko: Hvala za vsa ta opozorila, vendar prepusti odločitve meni, prav?

Mirko je še pogledoval za njim in odkimaval Dejanu, češ, težave bodo. Hinkovo obnašanje ni moglo ostati dolgo prikrito. Že naslednje dni se je začelo. Čutiti je bilo silno napetost v razredu. Tudi Hinko sam je čutil napetost, a ni odnehal. Nekateri pa so z zanimanjem spremljali ta tihi boj med Hinkom in Črnimi vranami. Oprezovali so, kako se bo končalo. Naslednji teden v sredo je v razredu prvič počilo!

4. PRI URI VEROUKA

Hinko si je kmalu pridobil prijatelje iz vseh strani. Vedel je, s katerimi se lahko brez skrbi druži in pogovarja, kateri pa ga hočejo speljati na led. Živel in zastopal je tisto, kar je čutil v srcu. To se je v šoli kmalu pokazalo - pri uri verouka (*pred vojno so imeli v šoli redno tudi verouk*). Javno, nekateri so hodili k verouku pač le zato, ker so morali.

Katehet: Danes bom spraševal snov zadnje ure (*in globoko zavzdihnil*).

Vse odgovarjanje je bilo skrajno zanič, dokler ni prišel na vrsto Hinko. Odgovarjal je deset minut brez prenehanja in ni pozabil povedati nobene podrobnosti.

Katehet (*se začudeno obrne k Hinku, nato pa k razredu*): Tu imate zgled, kako se je treba učiti. Če zmore Hinko, zmorete tudi vi. Če boste hoteli dobro oceno, mi boste morali odslej znati podobno kot Hinko.

Dejan (*Po verouku pride ves besen k Mirku*): Mirko, ti si osel! Zakaj mu nisi povedal, da se verouka ne učimo!!!??

Mirko (*se brani*): Kako pa naj vem, da se bo tako napiflal verouka. Misliš, da se da to vohati?

Dejan: Zagrozi mu, naj se ne šopiri tako. Tega Črne vrane ne bodo prenašale.

Mirko (*ga hoče pomiriti*): Že dobro, zvečer mu bom povedal.

Dejan: Le glej, da mu boš! In povej mu, da se mu lahko kaj zgodi, če ne bo upošteval svarila.

Po večerji se Mirko odloči, da bo poskusil srečo, kajti s Hinkom sta bila sama.

Mirko: Hinko, danes si naredil veliko neumnost, a tega nisi vedel.

Hinko (*zapre svojo knjigo in radovedno pogleda k Mirku*): Kaj praviš? Da sem naredil neumnost. Zakaj?

Mirko: Ne smeš se tako postavljati s svojim znanjem pri verouku. Zaradi tebe je katehet zvišal kriterije za ocenjevanje. Do sedaj se verouka ni nihče učil.

Hinko (*nekaj časa molči, nato pa preudarno odgovori*): Katehet vam je res šel na roko. Če sem te prav razumel, se nič ne učite. In če me je postavil za zgled, mi to res ni všeč. Vendar se bom verouka učil, kajti doma sem imel super župnika. Kakšne ure je imel. Kaj vse smo tam počeli! Ne pustim, da bi mi kdo kaj predpisoval.

Mirko: Hinko, bodi vendar pameten, drugače boš imel opraviti s Črnimi vranami.

Hinko: Ne bojim se jih. Saj se ne učim za ocene. Učim se za svoje življenje. In od zdaj naprej se bom še bolj učil.

Mirko: Dobro. Hotel sem te posvariti. Jaz sicer nisem pri Črnih vranah. Ampak če se ti bo kaj zgodilo, ti ne bom mogel pomagati.

5. GALEBI SO VZLETALI

Naslednje jutro je Dejan kar poletel k Mirku.

Dejan: Ti, Mirko, kako je šlo?

Mirko: Zanič! Ne vda se. To je pač kmetavzarska butica.

Dejan (*skomigne*): No, dobro, dobro. Ta bo že še kaj doživel!

In pri uri verouka je katehet seveda spet vprašal Hinka.

Katehet: Hinko, no povej mi, kaj veš o pomenu zakramenta svete birme?

V razredu je bilo čutiti pravo razdraženo napetost. Vsi so napeto buljili v Hinka. Nenadoma se je zavedel, kaj bo sledilo. Doma, v Rovtah, v tistih trdih kamnitih gorah se je dodobra izbrusil njegov trdni značaj. Nato je s svojim glasom, trdim in težkim kot kamen, pretrgal tišino in odgovoril na vprašanje.

Katehet (*ga naposled prekine*): Dobro! Naravnost odlično! Tu se vidi, kaj bi lahko dosegli tudi drugi, če ne bi bili taki lenuhi.

Komaj je bilo konec ure, se je Dejan spogledal z Urošem (*enim od glavnih med Črnimi vranami*). Urošu je bilo takoj jasno in razdražen je pristopil k Hinku.

Uroš: Ti, Hinko! Ti morda tvoj bratranec ni povedal, da se pri nas verouka ne učimo.

Hinko (*se počasi obrne in prijazno nasmehne*): Seveda mi je povedal. Potrebuješ pisno potrdilo o tem?

Uroš (*privoščljivo sikne in se posmehne*): Traparija, neumnost! Povem ti pa: če se boš še enkrat napiflal, se ti utegne kaj zgoditi. To je svarilo. Naslednjič pridejo batine.

Hinko se ni več smejal. Njegov obraz je dobil trde, železne poteze. Svoj pogled je usmeril v oči nasprotnika. Njegove oči so začele odražati bitko, ki jo je bojeval sam s seboj in z Urošem. Pogled je ostajal kamnit, nepopustljiv. In Uroš je popustil. V svoji bojznosti in mehkužnosti ni prenesel tega pogleda. Predal se je, povetil oči in šel stran.

Hinko je odšel domov sam. Na poti se mu je pridružil Anže, ki je tudi končal pouk. Pocukal ga je za rokav in vprašal:

Anže: Hinko, kaj je s teboj, zakaj si tako zamišljen in žalosten?

Hinko (*žalostno*): Anže! Tako težko mi je. Tako samega se počutim sredi svojih sošolcev. Ne razumejo me, zaverovani so v svoj prav in nočejo, da bi bil jaz drugačen kot so oni.

Anže: Hinko. Saj nisi sam, jaz sem s teboj, vsaj jaz sem tvoj prijatelj! In prav je, da si drugačen od onih barab.

Hinko (*že bolj veselo*): Anže, domislil sem se. Oni imajo Črne vrane. Če so se najslabši organizirali v klapo, se moramo tudi dobri organizirati in skupaj delati dobro. Poskusil bom. Galebi bomo. To bo naše ime.

Anže ga je poslušal, a ga ni povsem razumel...

RAZMIŠLJANJE OB ZGODBI

3

- Ljudje smo družabna bitja in zato je prav, da smo del kake skupine. Zelo pomembno pa je, da mi sami izbiramo, v kateri družbi ali skupini bomo, in da ne izbira skupina nas. Prav je, da se družimo s tistimi, ki delajo dobro in ne razmišljajo, kako bi drugim zagrenili življenje.

- Mirko si ni upal nič storiti, kljub temu da je globoko v sebi čutil, da ne dela prav, ko namerava svojega bratranca spraviti v slabo družbo. Ali se mi trudimo biti bolj odločni, kadar čutimo, da bi bilo bolj pametno storiti drugače? Ali pa smo tudi mi tako omahljivi kot Mirko?

- Hinko hoče misliti in delati s svojo glavo. Noče, da bi mu drugi ukazovali, saj tudi sam dobro ve, kaj je prav in kaj ne. Kaj pa mi? Mislimo s svojo glavo ali mislijo drugi namesto nas? Smo sploh sposobni kaj sami storiti, ne da bi nam drugi vsilili svoje mnenje?

- V zgodbi vidimo, kako Dejan Hinka označi "rovtarja in pobožnjakarja". O človekovi notranjosti sklepa že po tem, od kod prihaja in kakšen je videti na prvi pogled. Če želimo človeka resnično spoznati, mu moramo najprej posvetiti precej pozornosti. Prav je, da se tudi mi potrudimo bolje spoznati ljudi okoli sebe. Če bomo tako ravnali, bomo kmalu odkrili, da so mnogi ljudje mnogo boljši kot smo si mislili.

4

- V odlomku smo slišali, da se Hinko ni bal zastopati svojega mnenja. Ali smo mu vsaj malo podobni, ali pa se strinjamo s sovrstniki, samo zato, da nas ti pustijo pri miru. Še bolj pa se vprašajmo, ali znamo reči NE raznim skušnjavam.

- Trud za dobro ni nikoli zaman. Če ga ne vidijo ljudje, ga gotovo vidi Bog. Kolikokrat se dvignemo nad meglo povprečnosti v soli in doma ter s tem presenetimo sebe, učitelja in starše?

- Vprašajmo se: ali smo dovolj dobri, da bi bili lahko zgled drugim? Zavedajmo se, da dober zgled vleče. Če se bomo trudili biti boljši, bomo v velik izziv svojim prijateljem.

- Mnogokrat hočemo na vsak način doseči nekaj, kar se zdi nam prav in kar nam koristi. Nikar ne vztrajajmo v nečem do groženj in morda še dlje. Premislimo se enkrat, ali ni to le naša želja, ki bi znala drugim celo škodovati.

- Hodimo v solo, a tega ne znamo prav ceniti. Priznajmo si, da nas velikokrat dolgočasi in se nam zdi nepotrebna. Zavedajmo se, kot se je tega zavedal Hinko, da namen šole ni v tem, da bi nam vzela brezskrbnost mladih dni, ampak da bi nas pripravila za življenje.

- Česa me je strah?! Če se ravnam po vesti in se zavedam, da je Bog z mano, se mi ni ničesar bati. Bojim naj se in bežim le pred grehom, s katerim žalim svojega najboljšega in najbolj ljubečega Očeta, ki je v nebesih.

5

- Včasih se počutimo popolnoma nemočne, ko vidimo, da je na svetu toliko hudega. Imamo občutek, da ne moremo ničesar storiti. Toda kristjani smo dolžni kazati drugim ljudem pravo pot. Postati moramo zgled. Kjer bomo videli, da zmaguje zlo, se moramo še toliko bolj potruditi, da bomo delali dobro.

- Slišali smo, kako osamljenega se je počutil Hinko. Sošolci ga ne razumejo, zaverovani so v svoj prav. Če se bomo vedno in povsod trudili biti dobri, lahko tudi mi pričakujemo, da bomo naleteli na podobne težave. V teh trenutkih je prav, da se pogovorimo z nekom, za katerega smo prepričani, da nas bo sprejel, razumel in nam tudi svetoval primerno rešitev.

- Kot kristjani moramo dejavno sodelovati pri evangelizaciji sveta. Hinko je sicer sprejel dejstvo, da ni vse tako, kot bi moralo biti, toda ni ostal križemrok, marveč se je trudil tudi nekaj narediti, da bi bil svet okoli njega boljši. Včasih zadošča že dober zgled.

- Pomoč drugim. Včasih bomo morda opazili, da si ljudje okoli nas

prizadevajo storiti nekaj dobrega, a jim to na žalost ne uspeva najbolje. Tedaj smo jim dolžni podariti spodbudno besedo, jih opogumiti in jim pokazati, da jih podpiramo pri njihovih prizadevanjih.

MOLITEV - ZA ŽUPNIJO IN DOMAČI KRAJ

*Nebeško kraljestvo je podobno trgovcu,
ki išče lepe bisere.
Ko najde dragocen biser,
gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.*

Uvod

Prijatelji, v življenju se moramo velikokrat spopasti z novimi izzivi. Spoznavati in sprejemati moramo nove okoliščine življenja. Toda to ne pomeni, da se moramo z njimi tudi sprijazniti. Vsak od nas mora spoznati tisto, kar Bog od njega pričakuje.

Spolnjevanje naših dolžnosti je prvo in najvišje dobro, ki ga v tem trenutku od nas pričakuje Bog. Nikoli ne zahteva velikih stvari. Želi le, da bi naredili, kar smo dolžni.

S tem bomo storili največ dobrega.

Mar ni to povsem preprosto? Pa nam uspeva?

Odpev

Bodi hvaljen...

Za vse prijatelje in sošolce, slavim te,

Jezus, moj dobri Rešnik. (2x) (ZGIS 16)

Božja beseda

3 Zaklad v nebesih (Mt 6,19-23)

»Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer jih uničujeta molj in rja in kjer tatovi spodkopavajo zidove in kradejo;

nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne spodkopavajo in ne kradejo.

Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.«

»Svetilka telesa je oko.

Če je torej tvoje oko zdravo, bo svetlo vse tvoje telo. Če pa je tvoje oko bolno, bo v temi vse tvoje telo.

Kako velika bo tema, če luč, ki je v tebi, postane tema!«

4 Prispodoba o soli in luči (Mt 5,13-16)

»Vi ste sol zemlje.

Če se pa sol pokvari, s čim jo bomo osolili? Ni za drugo, kakor da se proč vrže in jo ljudje pohodijo.

Vi ste luč sveta.

Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prizigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, da sveti vsem, ki so v hiši.

Takó naj sveti vaša luč ljudem, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

5 Drevo spoznamo po sadu (Mt 7,15-20)

»Varujte se lažnih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčji obleki, znotraj pa so grabežljivi volkovi. Po njihovih sadovih jih boste spoznali.

Se mar grozdje obira s trnja ali smokve z osata?

Takó vsako dobro drevo rodi dobre sadove, slabo drevo pa slabe. Dobro drevo ne more roditi slabih sadov in slabo ne dobrih.

Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, posekajo in vržejo v ogenj.

Po njihovih sadovih jih boste torej spoznali.«

Odpev: Bodi hvaljen...

Večkrat smo kot Hinko postavljeni v položaj, ko se moramo za svoje vrednote postaviti pogumno v bran. Naši sošolci in celo prijatelji nas vabijo, da bi jim sledili po slabi poti. Toda Bog v tistih trenutkih od nas pričakuje, da smo jim zgled pravega krščanstva.

Danes bomo namestili zelenega golobčka, zelen biser! Hinko je v mestu pogrešal domač kraj, naravo. Nekateri svetniki so v naravi videli pravo bogastvo, biser, s katerim so zmogli razširjati evangelij. Mar ni naša narava, travniki, gozdovi... **čudovit zeleni biser**, ki nam ga je podaril Gospod!?

Pa se do njega, do narave, mnogokrat tako malomarno obnašamo.

Zelenje je potrebno za življenje, očiščuje ozračje, daje hrano, sadje...

Vsaka župnija potrebuje veliko krepostnih ljudi, ki bodo znali kazati pot drugim verujočim in ki bodo obogatili župnijo.

Prosimo torej za našo župnijo in da bi v njej zrasli številni vzorni kristjani.

(Če za kroge uporabljamo barvne kamne, lahko razdelimo zelene kamne med udeležence. Ti nanje napišejo besedo, ki jim najprej pride na misel ob besedi "narava".

Nato vsi skupaj položimo kamn

e v krog, kakor smo to storili vedno do sedaj.)

Na plakat prilepimo/ narišemo/naredimo (iz zeleno pobarvanih kamnov) zelen krog oz. jubilejni znak, v katerega napišemo: ZA NAŠO ŽUPNIJO IN NAŠ KRAJ.

3 Smaragd - drag kamenn zelene barve

4 Beril - drag kamen zoltozelenkaste barve

5 Hrizopraz - zelen, drobno zrnast kremenovec

3

Z iskrenim zaupanjem prosimo našega prijatelja Jezusa, naj usliši naše prošnje, saj je rekel: prosite in se vam bo dalo in recimo JEZUS, POMAGAJ JIM.

- Jezus, prosimo te za tiste, ki si ne upajo priti v Cerkev, ker jim nihče ne pride na pomoč.

- Jezus, prosimo te za tiste, ki ne čutijo želje po Tebi.

- Jezus, prosimo te za tiste, ki zaradi tebe nočejo biti zaznamovani ali zapostavljeni.

- Jezus, prosimo te za tiste, ki jim več pomeni denar in šport, kot pa župnija.

- Jezus, prosimo te za tiste, ki ne verujejo vate.

(Lahko spontano naprej.)

4

Odpev: Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Kjer dobrota je, ljubezen, kjer dobrota je, tam prebiva Bog *(ZGIS 134)*

Gospod, ti si Bog ljubezni in dobrote.

Vsak dan znova se srečamo z novimi življenjskimi okoliščinami.

Srečamo prijatelje, ki potrebujejo našo pomoč.

Ne zavrnilo jih. Pomagajmo jim.

Odpev: Kjer dobrota je...

Gospod, dal si nam svobodo, da bi se lahko sami odločali.

Nasprotno pa se ljudje velikokrat obnašamo tako, kot se obnašajo drugi.

Ne razmišljamo več s svojo glavo.

Zakaj jo potem imamo?

Prosimo Te, da nam vsak dan znova pomagaš,

da bi se znali odločati svobodno po naši vesti.

Odpev: Kjer dobrota je...

Daj nam moči, Jezus, da bomo živeli krepostno,

da se bomo zavzemali za čistost in da bomo s takim življenjem

lahko za zgled drugim ljudem.

Bodi nam opora v težkih trenutkih,

po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Odpev: Kjer dobrota je...

5

Pesem: Hvalnico pojem Bogu *(ZGIS 140)*

Vzklíkajmo: Hvala Ti, o moj Gospod.

- Hvala ti Gospod za vse prijatelje, ki verujejo vate in mi tako dajejo zgled.

- Hvala ti Gospod za tiste, ki gredo brez sramu ob nedeljah k maši.

- Hvala ti Gospod za starejše ljudi, ki s svojim krepostnim življenjem navdihujejo druge za bolj globoko versko življenje.
- Hvala ti Gospod za mlade, ki z veseljem hodijo v Cerkev in v župniji sodelujejo.
- Hvala ti Gospod za vero, ki so mi jo dali starši.

Marija nam je pravi zgled človeka, ki se je za Jezusa popolnoma žrtvoval. Da bi nam bila pomočnica v trenutkih, ko se bomo morali boriti za Jezusa, zmolimo k njej, ki je naša najboljša prijateljica, vodnica in pomočnica in ji ob koncu še zapojmo.

Molitev: ZDRAVA MARIJA... O GOSPA MOJA...

Pesem: O Marija, o Marija (*ZGIS 83*)

Rad zapel to pesem (*ZGIS 101*)

Zelena

barva je barva narave, rastlinskega kraljestva in vode. Je simbol neokrnjene narave, je barva rasti in zdravja, je barva pomladi, barva prebujanja življenja, Zato tudi barva upanja, dolgega življenja, torej tudi nesmrtnosti (simboli zelene vejice, tudi v kljunu goloba ob vesoljnem potopu) in moči. Je tudi barva, ki pomirja (zelena oaza), osvežuje, ki daje vtis zemeljskega počitka in zadovoljstva s seboj in je človeška.

Za kristjane je zelena barva Upanja, ki je ena izmed treh teoloških kreposti.

V SKUPINI

3 Videz vara

Lahko se prepričamo, kako videz vara. Animator izreže del fotografije. Na tem izseku naj bo kak obraz, ali pa kar cel človek. Otroci v skupini naj povedo, kdo mislijo, da je ta človek, kaj misli, čuti, kaj se dogaja z njim. Na koncu pokažemo še kontekst slike (in sobesedila, če ta obstaja). Dobro je, da izberemo izsek, ki se da razlagati na veliko različnih načinov.

4 Moja ura verouka

Vsak član skupine (ali nekaj prostovoljcev) naj poskusi v dveh minutah predstaviti Jezusa drugim članom, kot da ga ti še ne poznajo. Pri tem naj bo čimbolj iznajdljiv, naj uporablja prispodobne in poskuša na vsak način pritegniti pozornost svojih "veroučencev".

5 Film s srečnim koncem

Nekaj prostovoljcev pove vsebino filma, knjige ali pravljičice s srečnim koncem, kjer dobro po hudem boju zmaga zlo. Dobro poskusimo prikazati kot vrednoto, kot nekaj, za kar se je v življenju vredno truditi.

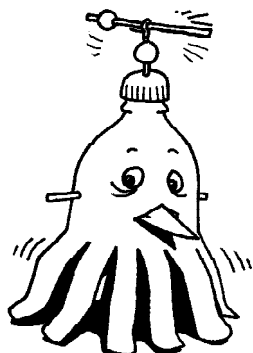
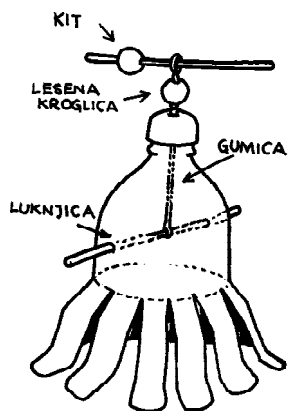
3 Plesoča vrana

Material:

Plastenka, gumica, leseni palčki, lesena kroglica, kit.

Izdelava:

1. Dno plastenke odreži z olfa nožem.
2. V plastenke zareži trakove za noge.
3. Prepogni noge.
4. Naredi luknjici in skozi njiju vtakni krajšo palčko.
5. Prevrtaj pokrovček plastenke.
6. Napelji gumico skozi spodnjo palčko, pokrovček, leseno kroglico in zgornjo palčko.
7. Pritrdi kit na palčko.
8. Nariši obraz, krila...
9. Navij. Ko spustiš vrana zapleše.

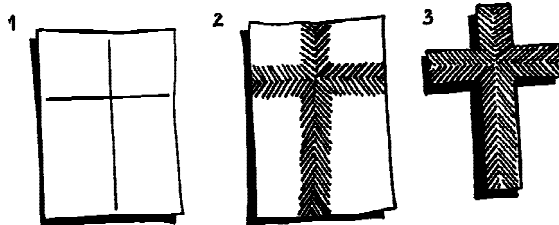
4 Križ iz vžigalic

Material:

Karton A4 format, 5 škatlic vžigalic, lepilo (Mecol), vrvica.

Izdelava:

1. Škatlico vžigalic odpri za 1 cm. S prižgano vžigalico prižgi ostale vžigalice v škatli. Takoj, ko vse zagorijo, jih upihni ali zapri škatlico, da same ugasnejo - to naj naredi animator, je lahko nevarno.
2. Na karton nariši središče križa (slika 1).
3. Na karton lepi vžigalice tako, da nastane križ (slika 2).
4. Obreži karton tik ob vžigalicah, da ostane le oblika križa.
5. Zadaj na zgornji rob kartona nalepi zanko iz vrvice, da boš križ lahko obesil na steno.

5 a. Galeb

Material: papir (21 cm x 21 cm).

Izdelava:

1. List prepogni najprej po diagonali.
2. Nato prepogni list čez polovico.
3. Ponovno prepogni čez polovico.
4. Še enkrat prepogni tako, da L (leva) stran pokriva D (desno).
5. Nato list razprostri in zapogni stranske dele.
6. Prepogni list čez polovico, nato 1. in 2. krak obrni navzgor.
7. Združi skupaj sprednja in zadnja dva kraka.
8. Nato jih obrni tako, da bo spredaj krak števil. 1.
9. Zatem upogni krak števil. 2 in krak števil. 4 navzdol.
10. Oba kraka (2,4)

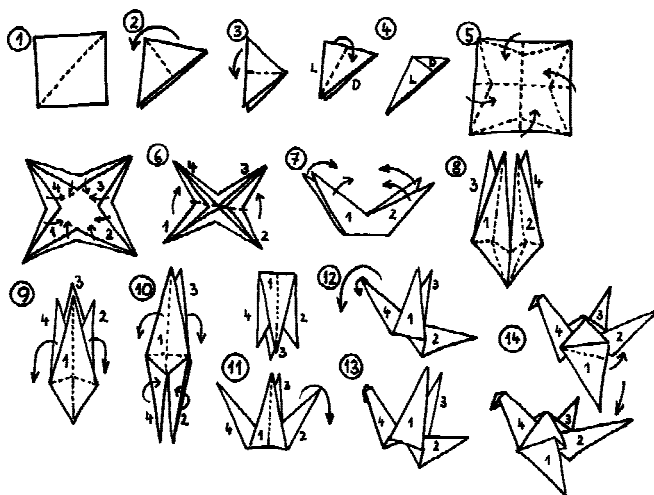
zapogni navznoter, nato prepogni še kraka števil. 1,3.

11. Obrni lik navzgor nato ponovno upogni krak števil. 2 in oblikuj rep.

12. Nato upogni krak števil. 4 in oblikuj glavo, tako, da konico upogneš navznoter.

13. Upogni še krak števil. 1 in 3.

14. Oblikuj peruti, ki jih zapogni kot je označeno na sliki.

5 b. Padajoči propeler

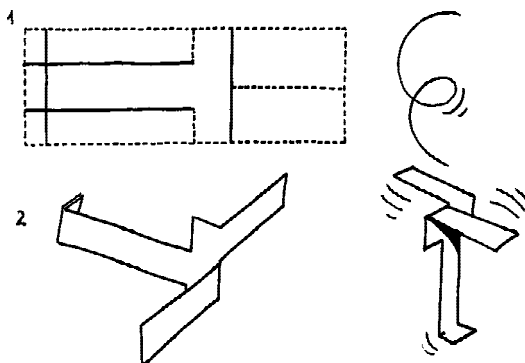
Material: papir (8,5 x 2,5 cm).

Izdelava:

1. Nariši vse črte. Po črtkanih črtah zareži s škarjami (slika 1).

2. Krake prepogni po črtah (slika 2).

3. Propeler spusti proti tlam. Medtem, ko bo padal, se bo enakomerno vrtel.

5 c. Okrasni cvet iz volne

Material:

Ostanki volne, košček lepenke.

Izdelava:

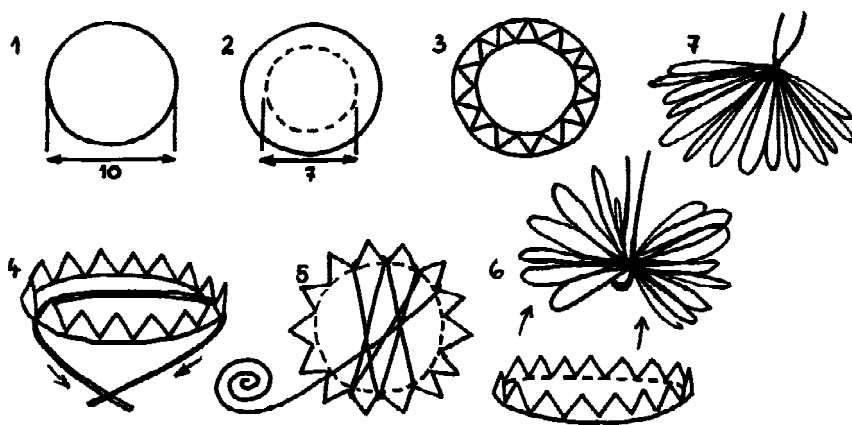
1. Na zelo trd karton narišemo krog s premerom 10 cm (slika 1). Krog izrežemo. Vanj narišemo manjši krog s premerom 7 cm (črtkano na sliki 2).

2. S svinčnikom narišemo od zunanjega do notranjega kroga zobčke, kot kaže slika 3. Površino okoli zobčkov izstrižemo. Dobimo obliko zobatega kolesčka. Zobčke le prepognemo navzgor (slika 4).

3. Daljšo volneno nitko ali vrstico položimo natanko čez sredino kolesčka (kot vidimo na sliki 4) in jo na hrbtni strani zavežemo v pentljo tako, da jo bomo kasneje zlahka odvezali. Drugo (vsaj 2 metra dolgo) volneno nitko navijemo križno okoli zobčkov, kot kaže slika 5. Nitko vselej ovijemo od zadaj okoli zobčka in jo vsakič pripeljemo od spredaj k nasprotnemu zobčku na lepenki, zobček zaobidemo od zadaj in nitko spet zapeljemo k nasprotnemu zobčku. Tako ovijemo vse zobčke in če je nitke še ostalo, lahko prepletanje ponovimo z drugo plastjo prepletanja (več kot bo plasti okoli enega zobčka, bolj polna bo volnena roža) (slika 5).

4. Nitko, ki je na hrbtni strani zavezana v pentljo, odvezemo in s koncema niti objamemo vse na sredini križane (prepletene) nitke (slika 6). Pazljivo izpeljemo papirnate zobčke izpod zank, torej lepenko odstranimo. Konca nitke močno zategnemo in zavežemo v trden vozel (slika 7).

5. S prsti enakomerno razporedimo vse volnene zanke v kepast cvet. S koncema niti cvet privežemo na del puloverja (lahko pa ga tudi s sukancem našijemo) z več cvetov lahko napravimo na puloverju z odprtim izrezom venčni ovrtnik. En lepenkast kolesček lahko uporabimo za izdelavo vseh cvetov.

Velika igra - Veliko mesto

Hinko je široko odprl oči, kajti pred njim se je odpiral prizor, kakršnega še v sanjah ni videl. Stopil je v prvo ulico in se razgledoval po izložbah. Radovednost ga je gnala naprej in pozabil je na vse. Nenadoma pa mu korak zastane in tesnoba se ovije okoli njegovega srca. Polglasno izreče besede: "Izgubil sem se". Ko so ga njegovi Galebi zaman čakali celo popoldne so ga šli iskat. Vendar delo ni bilo lahko, vmešale so se Črne vrane.

Struktura	
Število oseb	5 skupin od 5 do 10 članov specialna ekipa Črnih vran (animatorji)
Prostor	naselje
Čas	najmanj 2 uri
Pripomočki	5 kartonov, 5 svinčnikov, žakli iz jute, različni predmeti (robec, vrstica, žlička, pipec, rutica ipd.)
NALOGA:	NARISATI ZEMLJEVID TER NAJTI "SLEDOVE" ZA HINKOM
CILJ IGRE:	NAJTI IZGUBLJENEGA HINKA

Potek igre

Vsaka skupina mora prehoditi področje, ki ji ga je pokazal voditelj (področje je lahko za vse skupine enako ali različno). Na tem obhodu morajo izrisati zemljevid območja. Potem se vrnejo v bazo, kjer jim voditelj igre vnese v zemljevid možne točke, kjer je Hinko pustil za sabo sledove. Ti sledovi so določeni predmeti. Skupina dobi svoj seznam teh predmetov, ki jih mora najti. Čim natančnejši bo zemljevid, lažje bo delo! Najdene predmete mora skupina prinesiti v bazo, nakar jim voditelj igre nakaže, kje se bo nahajal Hinko, vendar dokler skupina ne najde vseh predmetov, se ne more odpraviti na dokončno iskanje Hinka. Zmaga skupina, ki je našla vse predmete ter Hinka, ostali pa so razvrščeni glede na najdeno število predmetov. Igro lahko popestrimo s specialno ekipo Črnih vran (2/3 animatorji).

Naloga Črnih vran: ujeti igralce, jih dati v zaklje in jih odnesti v bazo. Število ujetih vpliva na rezultat...

Varianta: odnesejo jih v zapor, kjer jih mora (vsakega posameznika) skupina odkupiti s tem, da opravi neko nalogo...

3 a. Tatovi klobukov

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: skupina fantov, ki je Hinku povzročila največ težav, se je imenovala Črne vrane. Hoteli so mu ukrasti prav tisto, česar sami niso imeli. Verjetno se ni lahko braniti pred tatovi? Pa poizkusimo to v igri, če nam bo uspelo!

Pripomočki - prostor: časopisni papir (različnih barv); igra se na prostem ali v veliki sobi.

Navodila: pred začetkom igre si vsak izmed igralcev izdela klobuk iz časopisnega papirja. En prostovoljec (tat) ostane brez klobuka in začne z igro. Vsi drugi se prostovoljno gibljejo po označenem prostoru ali sobi, medtem ko prostovoljec skuša ukrasti en klobuk z ene izmed glav. Prepovedano je držati papirnati klobuk z rokami. Če klobuk pade na tla, ga igralec pobere, lahko pa ga ukrade tudi tat, če ga ta še ni uspel prijeti in posaditi na glavo.

Kdor je ostal brez klobuka, postane tat in nadaljuje igro.

Varianta: če je število igralcev večje, se igra lahko spremeni. Razdelimo se v dve skupini. Vsaka skupina izbere nekaj tatov, ki bodo kradli klobuke nasprotni skupini. Vsi drugi pa si naredijo klobuke, ena skupina npr. modre, druga rdeče. Vsi naenkrat se začnejo gibati po igrišču. Vsi, ki ostanejo brez klobuka, se umaknejo z igrišča. Zmaga skupina, ki prva pobere nasprotnikom vse klobuke. Igra se lahko nadaljuje tako, da v skupini izberejo druge trakove klobukov.

3 b. Mesto in vas

Pedagoška opomba: Hinko je začel živeti v mestu. Verjetno samo on čuti, kaj pomeni živeti na vasi, med gorami... živi sredi nevarnosti, vsak čas se lahko izgubi vse kar je imel. To lahko dobro ponazorimo z naslednjo igro, ki je primerna za večje skupine in služi tudi kot dobra poživitev, ki vključi vse igralce v dejavno sodelovanje.

Pripomočki - prostor: trakovi blaga ali robci za vsakega; igra se na prostem.

Navodila: vsak izmed otrok si zatakne za pas trak iz blaga. Potem se skupina razdeli v dve vrsti, tako da stojijo drug nasproti drugemu v razdalji dveh metrov. Za vsako vrsto se v razdalji približno desetih metrov naredi črta (črta rešitve). Ena skupina se imenuje mesto druga vas. Animator začne pripovedovati zgodbo (si jo sproti zmišljuje) in vsakokrat, ko reče vas ali mesto, se nagovorjena skupina skuša rešiti tako, da tečejo za črto rešitve,

medtem ko nasprotna skupina poskuša ujeti in dobiti čimveč nasprotnikovih trakov, ki so pritrjeni za pasom.

4 a. Soba zvoncev

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko je pri uri verouka bil prav tako zavzet kot pri drugih urah. Mnogi so ga od tega odvrčali, vendar pa je on vztrajal. Poskusimo tudi mi, če se upamo izpostaviti pred vsemi in kljub različnim težavam in negotovostim najti pravilni vrstni red. Igra predpostavlja prostovoljce, ki se upajo izpostaviti pred skupino in ki igrajo v imenu svoje skupine. Animatorji se morajo na to igro prej dobro pripraviti in natančno dogovoriti o njenem poteku.

Pripomočki - prostor: pripraviti besedila in melodijo (več) pesmi. Igra poteka na prostem ali v sobi.

Navodila: nekaj animatorjev izbere nekaj znanih besedil iz poznanih popevk ali pesmi. Od teh stavkov vsak od animatorjev vzame po eno besedo. Ti animatorji so zvonci: dovolj se jih je dotakniti samo enkrat in vsak izmed njih zapoje samo izbrano besedo.

Naenkrat igra samo ena skupina in za vsako skupino igra samo en prostovoljec. Na znak se prostovoljec približa zvoncem, ki so v pomešanem vrstnem redu. Prostovoljec se dotika zvoncev po vrstnem redu in posluša besedilo in melodijo. Njegova naloga je postaviti zvonce v pravilni vrstni red. Če mu ne uspe v prvem poskusu, lahko ponovno z dotikom posluša besedilo in melodijo teh zvoncev. Ko jih postavi v vrstni red začne druga skupina.

Varianta: v prvem primeru se morajo prostovoljci umakniti na določeno mesto, tako da ne vidijo in ne slišijo razporeditve in melodije. Lahko pa je za vsakega prostovoljca izbrana nova melodija z novim besedilom.

1 b. Kdo bo koga

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko med novimi sošolci, ki ga hočejo pridobiti za sebe in narediti za sebi enakega in ga potegniti v slabo družbo. Ali smo tudi mi v taki nevarnosti? To lahko poskusimo z naslednjo igro.

Pripomočki - prostor: vrvica, na kateri je pritrjen listek, za vse enako! Igra se na prostem.

Navodila: vsakemu od otrok damo vrvico z listkom, ki si jo zaveže na roko. Vsi, z listkom pritrjenim na roki, se razporedijo na eni strani igrišča. Na sredino igrišča se postavi vodja (prostovoljec), ki bo oviral prehod otrok na drugo stran igrišča. Vodja lahko ustavi igralce le tako, da jim iztrga listek, ki je pritrjen na roko. Tisti, ki ostane brez listka, se pridruži vodji in mu pomaga pri delu.

5 a. Postavi se v vrsto

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko je pridobival prijatelje z zgledom in s tem, da jih je vedno bolj spoznaval. Tudi mi bi se radi še bolj spoznali med seboj. Zato lahko poskusimo z naslednjo igro. Igra je primerna za delovne skupine, za manjše število igralcev, zahteva pa sodelovanje vseh. Spodbuja pa k opazovanju sebe in drugih.

Pripomočki - prostor: animator si mora že prej izmisliti različne kriterije, le tako bo igra zanimiva. Igra se v prostoru.

Navodila: vsi se prostovoljno premikajo po sobi in čakajo na navodila animatorja, ki določi po kakšnem kriteriju se igralci postavijo v vrsto (po velikosti, po dolžini las, po barvi oči, po starosti, po abecednem redu...). Za postavitev v vrsto imajo ne več kot deset sekund. Animator preveri, če je vrsta sestavljena v pravilnem redu... Potem se igra naprej.

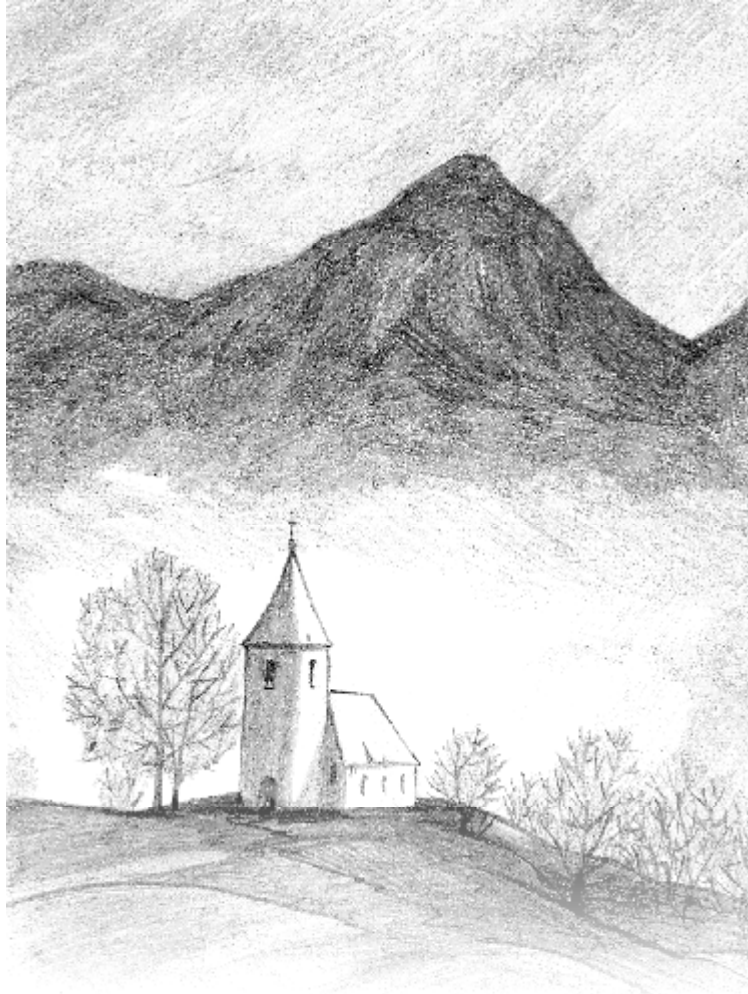
5 b. Poslušaj mojo radijsko postajo

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Hinko je dobro vplival na svoje prijatelje s svojim zgledom in besedami. Tudi mi lahko vplivamo z oddajanjem pozitivnih radijskih valov. Igra je primerna za manjšo skupino pred samim začetkom dela ali med delom, ko se otroci že naveličajo. Pomembno je sodelovanje vseh, kajti vsak mora biti zelo pozoren, drugače takoj izpade. Igra je primerna tudi za bolj odrasle skupine!

Pripomočki - prostor: igra se v sobi ali na prostem.

Navodila: Posedemo se v krog tako, da se vsi dobro vidimo. Vsak si izmislí ime svoje radijske postaje in to ime mora povedati na glas pred vsemi (imena naj bodo čimbolj izvirna). Ko vsi vedo za imena radijskih postaj, se igra lahko začne. Radijska postaja ne more oddajati, če nima anten, zato antene naredimo z rokami. Torej, ko igro začne prvi, morata njegova soseda (ali tisi, ki mu je najbližji) dvigniti tisto roko, ki je na strani tega igralca (desni dvigne levo roko, levi dvigne desno roko). Dvignjeni roki predstavljata anteni in radijska postajo lahko začne oddajati z besedami: "Tukaj radijska postaja ...xy... (Pove ime postaje, lahko pa tudi kratko sporočilo), ki kliče radijsko postajo ...xx... (pove ime ene izmed postaj)". Poklicani se mora takoj odzvati z istimi besedami in poklicati novo postajo. Vendar pa moramo biti pozorni na antene (dvignjene roke), kajti ko poklicani začne oddajati, morata biti dvignjeni pravilni roki. Če je kdo izmed dveh bližnjih sosedov pozabil dvigniti pravilno roko ali pa da je dvignil napačno, izpade.

III. del
ČAR SVETIH
ZIMSKIH DNI

Vzgojni cilji

6. Za prizadevno delo si zaslužim primeren zdrav oddih.
7. Potrebujem zgled in oporo prijateljev in domačih.

6. SOLZE OB SNIDENJU

Preteklo je nekaj časa in Hinko je dobil na svojo stran še nekaj sošolcev. Vsi so postajali vedno bolj nepopustljivi proti takšnim kot so Dejan, Uroš in drugi člani Črnih vran. Mirku je hudo, ko vidi, kako se Anže, njegov lastni brat, vedno bolj navdušuje nad Hinkom. On sam pa nima moči, da bi zavzel lastno prepričanje. Minil je november in Črne vrane Hinka očitno niso več nadlegovale. Dejan, njihov šef, pa je koval nove načrte, kako uničiti Hinka. Mirko se je tega zavedal. Ampak kaj storiti? Bil je zgolj opazovalec, ki je skušal ostati čimbolj nevtralen.

18. decembra je prišlo od Hinkovega očeta pismo, v katerem je Mirka in Anžeta povabil, naj prideta s Hinkom na božične počitnice. Skupaj so prepričali starše in sklenili kompromis.

Mama Gaber: Ampak z očetom ne moreva sama praznovati Božiča!

Oče Gaber (*diplomatsko*): Pa praznujmo že kak dan prej.

Anže: Ja, mami. Super! Potem bomo praznovali dvakrat!

Končno so vsi trije fantje sedli na vlak. Mirko je kmalu zadremal, Hinko je bil zamišljen, Anže pa se kar ni mogel nagledati vsega, kar se je dogajalo okoli njega na postaji in na poti do čudovito zasneženih Rovt.

Hinko (*se ozira in končno zagleda očeta*): Oče!

Oče: Alo fantje! Dajmo najprej kaj gorkega v želodček. Potem bomo krenili naprej proti domu.

Prišli so do cerkve in si jo ogledali. Nato pa hitro odšli proti domu. Hinko je tako hitel, da je bilo videti, kot bi lebdel v zraku in bi ga veter nosil dalje.

Oče: Hitro bomo doma. Poglejta, tam so naša okna.

Anže (*zadihano*): Moj Bog, kako drugače je tukaj kot v Mestu.

Oče (*se veselo zasmehi*): Menda jaaaa! (*in objame Anžeta*) Tu je čisto drugačen zrak in pokrajina. Le počakaj na jutri, ko boš zagledal okrog in okrog lepe zasnežene gore.

Mirko: Anže, poglej, teta nas že čaka, pa tudi otroci so na pragu.

Hinko (*steče proti mami, ki stoji na pragu*): Mama! In se objameta.

Anže: Kakšna mama! Tako dobra!

Mirko: Res je, zdi se mi, da je nekaj posebnega.

Anže: Tudi jaz bi imel tako mamo. Mirko, zakaj najina mama ni taka?

Mirko: Ma bodi že tiho (*zapeklo ga je to vprašanje, res, njuna mama ni takšna. Vedel je: Hinkova mama ima v srcu Boga*).

Mirko in Anže se nista mogla nagledati te tako čudovite družine. Vsi so rinili pred njiju: štirinajstletni Rudi, ki je hodil že v osmi razred, dvanajstletna Jerica in šestletna Lizika. Tisti večer je bil strupeno mrzel. Vendar je bilo v zraku nekaj skrivnostnega in čudovitega. Dom. Ne le za Hinka, ampak tudi za Mirka.

Hinko (*nestrpno*): Kje je naš najmlajši?

Pohitel je v sobo, vzel bratca Vančka v naročje, in ga prekrizal. Otroci so gostoma pokazali pot v sobo, Hinko pa je odšel v kuhinjo. Anže se je čez čas vrnil po prtljago v vežo, a je prišel ves blede nazaj. Nihče ni vedel zakaj.

Anže (*ko sta bila z Mirkom sama*): Ti, Mirko, Hinko je v kuhinji jokal. Videl sem skozi špranjo v vratih. Bil je naslonjen na svojo mamo in strašno tulil.

Mirko ni utegnil odgovoriti, ker je prišel Hinko. Šli so spat. In ko se je zdelo, da Mirko že spi:

Anže (*v postelji*): Hinko, ali nisi rad pri nas v Mestu?

Hinko (*se v postelji obrne*): Zakaj bi ne bil rad pri vas?

Anže: Kar tako, sem mislil, ker si... v kuhinji jokal.

Nastala je mučna tišina.

Hinko (*ostro vpraša*): Si vohunil?

Anže (*prizadeto*): Ne, šel sem po prtljago, mimo kuhinje, vrata so bila samo priprta in sem te videl.

Hinko (*spravljivo*): Anže, saj ni bilo nič takega. Jokal sem od veselja. Veš, koliko grenkega sem že doživel v razredu, kako sem se moral boriti za čistost in vero. Vse to me je izmučilo. In pri materi sem zajokal od veselja, ker mi je uspelo.

Mirko je zadrževal dih, ni se hotel izdati, da ne spi. Še bolj pa ga je zapeklo v duši, ni in ni mogel zaspati ...

7. ZA BOŽIČNI VEČER

Prišel je nov dan. Anže in Mirko sta bila navdušena nad gorami.

Mirko: Hinko, sedaj te bolj razujem. Tudi tvojo odločnost v boju za lepo in pošteno življenje. Tukaj sredi čiste narave in poštenih ljudi si lahko takšen!

Hinko: Dobro, Mirko. Skušam te razumeti, ker živiš v Mestu. Tu je pač drugače. Toda pustiva to. Pokliči Anžeta, gremo smučat.

Anže (*ves navdušen, ko je Hinko tudi skočil*): Ti, Hinko, tega se moram naučiti (*ga pograbi za roko*). Me boš naučil skakat?

In nato so se ves dan smučali, smejali in kepali.

Mirko (*zvečer*): Na smrt sem utrujen, ampak bilo je pa lepo.

Hinko (*mu ves zareč odgovori*): Res je krasno. Kar preveč lepo, da bi lahko verjel. Jutri je sveti večer, zato bomo postavljali jaslice. Anže ves navdušen skače in se že pripravlja na delo.

Hinko (*odredi delo*): Anže in jaz bova pripravila pokrajino za jaslice, Lizika in Jerca bosta postavili figurice, ti Mirko in Rudi pa bosta krasila božično drevo.

Anže je kar žarel. Ko je bilo delo opravljeno, so ob šestih zvečer šli vsi v cerkev k blagoslovu. Nato so se odpravili domov, Hinko in Anže pa sta še ostala v cerkvi.

Mirko: Kaj pa čakata, a ne gremo domov?

Hinko: Čakam župnika, k spovedi še moram.

Anže: Mirko, tudi jaz grem k spovedi.

V Mirku se je nekaj zgodilo. Da on edini ne gre h spovedi? Je res ne potrebuje? Kmalu po osmi uri zvečer so bili zopet vsi skupaj. Obdarili so se in na nikogar niso pozabili. Anže in Mirko sta dobila vso smučarsko opremo. Kakšno presenečenje! Jerica je zaigrala na citre "Sveta noč, blažena noč".

Mirko je bil tiho in tisto noč je v cerkvi po dolgem času zopet molil.

Mirko (*doma v postelji, premišljuje*): Ali sploh lahko postanem drugačen? Lahko postanem vsaj malo podoben bratrancu Hinku. Kako rad bi bil tudi jaz plemenit, čist in dober! Ampak, kaj, ko sem tak slabič!

Dva dni po Božiču:

Anže (*prepričevalno*): Mirko, pridružil se bom Hinku pri Galebih. Dogovorila sva se, da bi začeli z Galebi tudi v našem razredu. Se nama boš pridružil tudi ti?

Mirko: Veš, Anže, ne morem, saj veš, da imam toliko dela ...

Anže (*zlobno*): A s svojo Majo, kaj?

Mirko (*jezen teče za Anžetom*): Če boš kaj sčvekal staršem, ti zavijem vrat.

Anže (*med smehom*): Ooo, to boš pa moral plačati! Naj predlagam (*se dela kot da premišljuje*) ... tisoč tolarjev na mesec in vsako jutro mi skuhaš kavo.

Mirko (*med smehom*): Dve okoli ušes in čakaj da te okeпам! (*Stečeta ven*).

V tistem trenutku prisopihna poštar. V rokah nosi paketič, ki je naslovljen na Hinka.

Anže (*veselo*): Hinko, pošta, zate. Gotovo si dobil kako darilo za Božič.

Hinko (*presenečeno, ogleduje paket*): Čudno, nič ni napisano, kdo pošilja. (*odvije, presenečen zagleda grde revije, zardi v obraz*).

Anže: Presenečen, daj, pokaži, kaj si dobil!

Hinko (*jezno, užaljeno*): Nesramneži! Ne bodo me dobili! (*Gre v hišo in na začudenje Anžeta in Mirka, ki nista videla, kaj je prejel, vrže paket v gorečo krušno peč*).

RAZMIŠLJANJE OB ZGODBI

6

• Galebi so napredovali in pridobivali na svojo stran vedno več sošolcev. Dobro na koncu vedno zmagata nad zlim, to nam je povedal Jezus in v to moramo verovati. Samo vztrajati moramo in se ne bati nasprotovanja.

• Fantje so se odpravili k Hinku na počitnice. Vendar pa so počitnice zares počitnice le za tiste, ki so svoje delo dobro opravili. Le tisti, ki se med šolskim letom učijo, pozanje dober uspeh in je tega lahko vesel. Kdor šest dni dobro dela, lahko sedmi dan veselo počiva.

• Hinko pa ni bil vesel zgolj šolskih uspehov. Z veliko večjim veseljem ga je navdajalo to, da mu je uspelo ohraniti čistost in vero. Čeprav so ga nekateri sošolci zato zasramovali in ga hoteli speljati na slaba pota. Po trpljenju pride zmagoslavje in veselje.

Takega veselja bomo deležni v nebesih. Tam se bomo veselili, ker smo se v življenju trudili, da bi ostali dobri. Napor, ki ga v to vložimo, ni nič v primerjavi s plačilom, ki ga bomo prejeli.

- Hinko se je rad vračal na svoj dom. Rad je imel očeta, mamo, brate in sestre in se jih ni sramoval. Tudi mi moramo imeti radi svoje starše in svoje družine. Potrpeti moramo, če se nam bratje ali sestre zdijo tečni, če ni vse vedno tako, kot bi si želeli. Četrta Božja zapoved pravi: "Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in da ti bo dobro na zemlji."

- Tudi njegova oče in mati sta bila dobra. Rada sta imela svoje otroke, vzela sta si čas zanje. V družini je bilo pet otrok in kako lepo ter veselo je bilo ob praznikih, ko so se zbrali skupaj. Anže je presenečen vzkliknil Mirku: "Zakaj najina mama ni taka?"

- Nekoč bo tudi marsikdo izmed nas imel svojo družino. Kakšen oče ali mati bi rad bil svojim otrokom? Koliko otrok bi rad imel? Ali si bom vzela čas zanje? Veliko bolj kot dobra služba ali dober avto ali mogočno stanovanje smo pomembni ljudje. Zato bomo morali kot starši največji pomen dati skupnemu življenju družine in ne toliko uspehu v službi. Denar, ki ga zaslužimo ni zato, da bi ga imeli čimveč in imeli čim boljše stvari. Denar je zato, da lahko živimo.

7

- Hinkova družina nam je lahko zgled dobre krščanske družine. V njej vladajo ljubezen, razumevanje in harmonija. To sta začutila tudi Mirko in Anže. Zato, da družina postane kraj Božje navzočnosti, se moramo truditi prav vsi družinski člani. Kaj bi lahko storili mi, da bi bilo v naših družinah bolj prijetno?

- Slišali smo, kako so Kotnikovi pripravljali jaslice. Delo so si porazdelili in vsak je opravil svojo nalogo. Tudi mi bomo bolj učinkoviti, če se bomo trudili sodelovati in pomagati drug drugemu. To lahko ponazorimo tudi s kakim zgledom iz vsakdanjega življenja.

- Prostovoljca prosimo, da nam obnovi vsebino današnjega odlomka. Nato spregovorimo o tem, kaj pomeni živeti čisto. Revije, ki jih Hinku pošljejo nesramni sošolci, ponižujejo človeka, ker kažejo zgolj njihovo telo, nič pa ne spregovorijo o tem, kaj ti ljudje čutijo, niti o njihovih težavah in njihovi notranjosti.

- Vedno se moramo truditi gledati na ljudi čimbolj celovito, poskušajmo jih razumeti in sprejeti.

MOLITEV - ZA SALEZIJANCE IN KATEHETE

*Nebeško kraljestvo je podobno trgovcu,
ki išče lepe bisere.
Ko najde dragocen biser,
gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.*

Uvod

Veseli smo, če zagledamo gore, hribe ali doline. Srce se nam zasmеje ob pogledu na naravo. Bog je vse to ustvaril in nam ga podaril kot enega najlepših biserov.

Le mislimo si lahko, kako je bil Hinko vesel, ko je znova po dolgem času občudoval prelepo naravo in se poveselil.

Bog ne želi, da bi naravo samo občudovali, ampak, da bi nam služila; tudi za razvedrilo. Ustvaril jo je, da bi z njeno pomočjo lažje prepevali hvalo Gospodu in mu služili.

Še bolj pa je bil vesel, ko se je srečal s svojimi domačimi, z duhovnikom pri spovedi.

Odpev

Bodi hvaljen, o Gospod...

Za vse, ki vodijo mlade k tebi, slavim te,

Jezus, moj dobri Rešnik. (2x) (ZGIS 16)

Božja beseda

6 *Zaupanje in zaskrbljenost (Mt 6,25-34)*

Poglejte ptice pod nebom! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeski Oče živi.

Ali niste vi več vredni kot one? Kdo izmed vas pa more kljub vsej zaskrbljenosti dodati svoji postavi en komolec?

In za obleko, kaj ste v skrbeh? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, toda povem vam: še Salomon v vsem svojem sijaju ni bil oblečen kakor katera izmed njih.

Če pa Bog tako oblači travo, ki je danes na polju in jo jutri v peč vržejo, mar ne bo veliko bolj vas, maloverni?

Ne bodite torej v skrbeh.

7 *Jezus blagoslavlja otroke (Mr 10,13-16)*

Prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so jih odganjali. Ko je Jezus to opazil, je bil nejevoljen in jim je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in jim ne branite, kajti takšnim je namenjeno božje kraljestvo. Resnično vam povem: kdor ne sprejme božjega kraljestva kakor

otrok, nikakor ne pojde vanj.« In jemal jih je v naročje, polagal nanje roke in jih blagoslavljal.

Odpev: Bodi hvaljen...

Koliki duhovniki in redovniki so se v zgodovini človeštva že trudili, da bi resnično pomagali ljudem, zlasti v njihovem notrajem duhovnem življenju. Med njimi je bil tudi sv. Janez Bosko. Don Boskovi salezijanci že skoraj 100 let z veseljem in razigranostjo v srcu razširjajo evangelij med mlade.

Prosimo Gospoda zanje (ali za druge naše katehete), ko se pripravljajo na svoj praznik. Leta 2001 bodo namreč obhajali stoletnico svojega prihoda v Slovenijo. Naj bodo zvesti pričevalci Kristusovega oznanila.

Na plakat prilepimo/ narišemo/naredimo (iz zlato-rumeno pobarvanih kamnov) zlat-rumen krog oz. jubilejni znak, v katerega napišemo: ZA SALEZIJANCE IN KATEHETE.

6 Topaz - Rumena poldrag kamen

7 Hrizolit (zlato) - rumeni topaz ali zlati jaspis

6

Tudi danes se s takšno ljubeznijo in zaupanjem obrnimo k našemu Nebeškemu Očetu, kot se majhen otrok zateče k svojemu očetu in recimo: Gospod, pomagaj nam.

- Nebeški Oče, prosimo, pomagaj nam varovati življenje v naravi, ki si z njim obogatil zemljo.

- Pomagaj nam, da bomo spoštovali in ljubili živali, da bodo tiste žuželke in živali, ki izumirajo, lahko živele in imele več potomstva.

- Pomagaj nam, da bomo vedno imeli pred očmi, kako tudi mi ne bi hoteli, da bi nam uničili domove, ko bi bili živali.

(Prosto naprej.)

7

Odpev: Vsa ljudstva ploskajte z rokami (ZGIS 126)

(bereta dva izmenjaje)

- Jezus, zahvaljujemo se ti za vse prostore in igrišča, kjer se lahko veselimo in razigramo.

- Jezus, hvala ti za vse prijatelje, ki se z nami želijo igrati in z nami delijo biser veselja.

Odpev: Vsa ljudstva...

- Jezus, hvala ti za prosti čas, ko se lahko še bolj povežemo med seboj in s teboj.

- Jezus, hvala ti za vse dogodivščine, ki smo jih doživeli.

Odpev: Vsa ljudstva...

- Jezus, hvala ti za brate salezijance, ki nas s svojim zgledom vodijo k tebi.

• Jezus, hvala ti, da so salezijanci v Sloveniji prisotni že 100 let in da pomagajo, nam mladim.

Odpev: Vsa ljudstva...

Sv. Francišek Assiški je pel hvalnico Bogu za naravo, za živali in za vse stvari, ki jih je ustvaril Bog. Pojmo hvalo Gospodu tudi mi in se mu zahvaljujmo z jutranjo molitvijo in pesmijo:

Molitev: TEBE LJUBIM, STVARNIK MOJ... SVETI ANGEL...

Pesem: Pesem vesela (ZGIS 89)

Res je prijetno (ZGIS 102)

S tabo don Bosko (ZGIS 104)

Rumena

barva je najtoplejša, najbolj ekspanzivna, najgorečnejša barva, sili čez okvire. Sončni žarki izražajo Božjo moč. Rumeno je barva svetlobe, zlata, intuicije. Rumeno je nosilec mladosti, moči in večnosti (zlato je kovina večnosti). Torej je zlato-rumena barva tudi značilna za kneze, kralje in cesarje, s čimer se nakazuje Božji izvor njihove oblasti. In ta rumeno-zlata barva, ki je barva večnega življenja in vere, in zlata kovina sta tudi v osnovi krščanskega obredja: zlat kelih, zlat ciborij, zlati plašči, vatikanska zastava...

Za kristjane je rumena barva Vere, ki je ena od treh teoloških kreposti, za nekatere pa je to tudi barva Svetega Duha.

V SKUPINI

6 Jaz imam pa takšno hiško

Voditelj govori besede in kaže, ostali pa ponavljajo za njim. Besedilo, ki ga govori in kretnje, ki jih kaže:

"Jaz imam hiško, takšno, pa takšno (z rokami naredi kvadrat). Ima takšno streho (pokaže streho), pa takšna okna (pokaže okna). Pa se iz dimnika kadi tako, pa tako, pa tako (pokaže dim), pa na vrata potrkam tako, pa tako, pa tako (potrka na vrata)."

Najprej pokažemo za normalno hiško, nato za majhno, nato za večjo in še za večjo in še za manjšo. (Najprej govorimo normalno, potem potihno, nato vse glasneje. Tudi kretnje so večje in na koncu lahko skačemo po zraku, ko kažemo dim. "Trkanje" na največjo hišo ni več "trkanje", ampak razbijanje in poleg govorimo (vpijemo): bum, bum. Ko končamo z največjo hišo, gremo zopet na majhno, še manjšo, kot prej in "trkamo" le narahlo z mezincem.

Vsak na papir nariše svojo hišo. Oken nariše toliko, kot je članov družine, in v vsako okno nariše ali napiše posameznega člana družine. Če bi želel še več bratov ali sester nariše tudi te in jim da imena, ki bi jim jih dal. Na drugo stran lista napiše seznam članov družine in k vsakemu pripiše, kako se razume z njim. Nato se pogovarjamo o njihovih družinah. Kako se razumejo, kaj bi oni spremenili, ali se lahko odnosi s kom izmed članov družine izboljšajo, ali oni lahko pri tem kaj storijo...

Tudi jaz bom verjetno nekoč imel svojo družino. (Lahko narišemo tudi svojo bodočo družino.) Pogovarjamo se o tem, kakšni očetje (matere) bomo, koliko otrok bomo imeli, ali bi kot mama ostala doma pri družini ali bi bila zaposlena, bi se sploh poročili, ali bi živeli kar tako skupaj, kakšen pomen ima po našem mnenju poroka, ali bi živeli pri starših, ali bi šli živet sami zase, kaj bi storili, ko bi naši starši obnemogli...

Če niso za pogovor oz. če so mlajši odigrajo prizor, v katerem predstavijo, kaj jih mama sprašuje ali pa ne sprašuje, ko se vrnejo iz šole ali pa od kje drugje. (Lahko igra eden ali pa več.) Ali jim je tako spraševanje nadležno? Ali mami vse povedo, ali kaj zamolčijo? Zakaj in če, ali je to prav?

Lahko tudi načrtujemo skupne počitnice (zamislimo si, kam bi šli, katere kraje bi obiskali, kaj bi jedli, kaj bi delali) Ob tem se lahko pogovarjamo o počitnicah, kar je zapisano v premislek.

7 Zagovor

Prostovoljec sede na stol in gleda proti skupini. Spovednik stoji za njim in ga sprašuje o raznih rečeh, npr.: Kolikokrat na teden (dan, uro, mesec, leto...) počneš tole (z mimiko kaže kajenje, umivanje zob, vrtanje po nosu...)?

DELAVNICE

6 Pisana ali vesela žogica

Material:

lepenka ali trši karton, koščki vzorčastega ali enobarvnega blaga, sukanec, merilce, kemični svinčnik, škarje, bucike, šivanka, vata.

Izdelava:

1. Iz lepenke izreži pravokotnik 12 x 6 cm. Razpolovi ga s črto po širini in dolžini in vriši vanj lik, kot je prikazan na sliki 1.
2. Lik izreži iz pravokotnika in ga s kemičnim svinčnikom šestkrat obriši na blago. Vse like (6 enakih delov) izreži iz blaga natančno po obrisih.
3. Po dva in dva dela zloži tako, da se bosta popolnoma prekrila (slika 2). Dobil si tri pare enakih delov.

4. Vse pare spni z bucikami samo po enem robu (slika 3). Vdeni sukanec v šivanko in pare po enem robu sešij (črtkano na sliki 4).

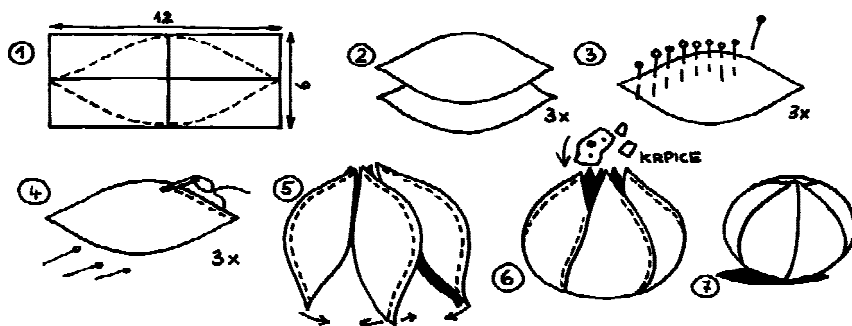
5. Vse pare razgrni (odpri). Združi in sešij po dva para v celoto (slika 5). Pazi, da bodo vsi šivani robovi obrnjeni navzven (črtkano na sliki 5).

6. Na spodnji strani stičišč pusti odprtunico, skozi katero boš izdelek obrnil na pravo stran, tako, da boš šivane robove skrnil v notranjo stran izdelka.

7. Žogico torej obrni na pravo stran (kot obrnemo vrečko) in jo skozi odprtunico napolni z majhnimi krpicami ali vato.

8. Odprtunico zašij tako, da zapogneš robove navznoter.

Nasvet: Žogica bo živahnejša, če bo vsak njen del iz blaga druge barve ali pa če bomo izmenjavali blago dveh barv (slika 6-7).

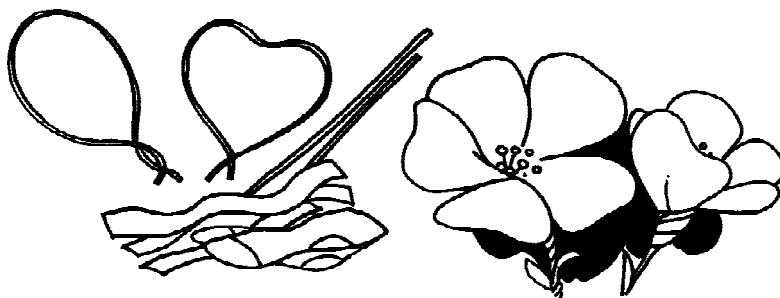
7 a. Umetne rože

Material:

barvaste najlon nogavice, tanka žica, perle, zelen krep papir, sukanec, debelejša žica za steblo.

Izdelava:

1. Iz tanke žice oblikuj cvetni listič (glej sliko).
2. Pokrij ga s koščkom nogavice, napni in zaveži s sukancem.
3. Prašnike naredi iz žice in perl.
4. Iz cvetnih lističev in prašnikov sestavi cvet, ga poveži z žico in pritrdi na steblo. Steblo obleci z zelenim krep papirjem.

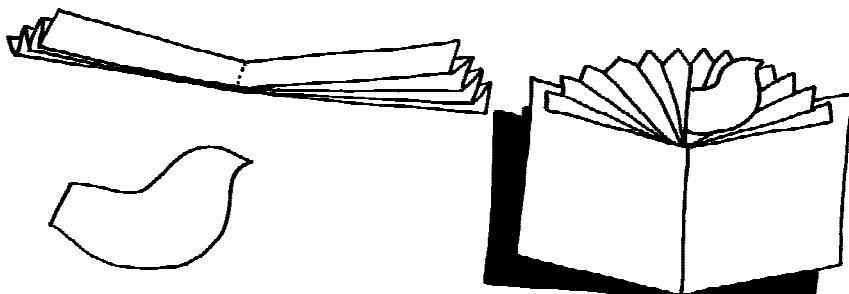
7 b. Vizitka - ptiček

Material:

seleshamer primerne barve, papir v prelivajočih barvah, škarje, lepilo.

Izdelava:

1. Iz seleshamerja izreži vizitko velikosti 14 x 10 cm in jo prepogni po dolžini.
2. Iz papirja izreži trak 6 x 22 cm in ga zloži v harmoniko. Iz papirja izreži še trup ptička (slika 1).
3. Harmoniko (rep) prilepi v vizitko, na sredino harmonike pa prilepi ptička (slika 2).

Velika igra - Čarobni obroč

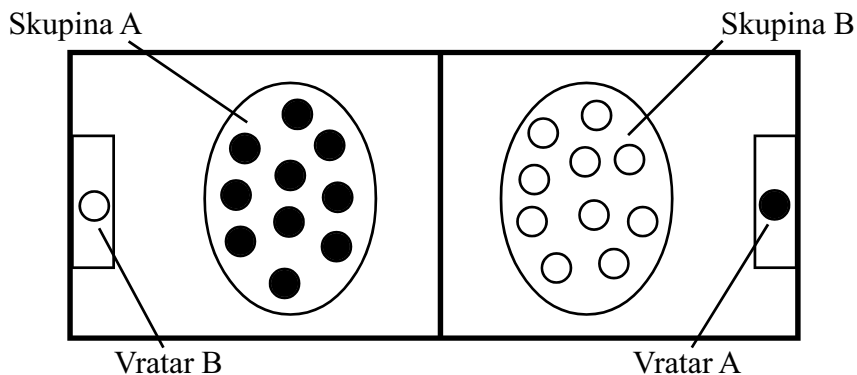
Hinko je prišel skupaj s svojima bratrancema domov na zimske počitnice. Zabavali so se na snegu: smučali in sankali, pa tudi kepanja ni manjkalo. Vendar kmalu po božiču je napadlo toliko snega, da niso mogli na plano, zato so si izmislili najrazličnejše igre. Ena izmed teh je tudi "Čarobni obroč".

Struktura	
Število oseb	5 skupin od 5 do 10 članov specialna ekipa Črnih vran (animatorji)
Prostor	naselje
Čas	najmanj 2 uri
Pripomočki	5 kartonov, 5 svinčnikov, žakli iz jute, različni predmeti (robec, vrstica, žlička, pipec, rutica ipd.)
NALOGA:	NARISATI ZEMLJEVID TER NAJTI "SLEDOVE" ZA HINKOM
CILJ IGRE:	NAJTI IZGUBLJENEGA HINKA

Potek igre

Igralci se razdelijo v dve skupini, A in B. Vsaka skupina določi svojega vratarja, ki se postavi na zadnji del nasprotnikovega polja (nasprotno od nogometa). Vrtar se postavi na stol in ima v rokah palico. Njegovi igralci se razporedijo po svojem polju, si podajo obroč, vendar morajo pri tem stati na mestu. Igralec lahko zadrži obroč največ tri sekunde, sicer obroč preide v roke nasprotniku (isto se zgodi, če se premika z obročem). Skupina mora spraviti obroč preko nasprotne skupine, na palico, ki jo drži v rokah njihov vratar; le-ta lahko s premikanjem palice pripomore k zadetku. Igralec, ki je spravil obroč na palico, zamenja vratarja. Nasprotna ekipa poskuša med metom ujeti obroč.

6 a. Pastir

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: Mirko se po dolgem času vrača domov. Kako vse je drugače doma. Spomnil se je časov, ko je še kot fantič pasel ovce, pri tem pa mu je pomagal tudi njegov pes ovčar. Svojima bratrancema pokaže, kaj pomeni življenje na vasi. Poskusimo tudi mi z naslednjo igro, v kateri lahko sodelujejo prav vsi.

Pripomočki - prostor: s kredo ali s čem drugim označiti prostor, narisati kroge; igra se na prostem.

Navodila: Na sredo vsakega roba igrišča narišemo krog s premerom ca. 2m. To je ovčja staja. Trije igralci se postavijo v enega izmed krogov (prvi predstavlja psa ovčarja in samo on lahko lovi) in se primejo za roke, medtem ko se četrti postavi v en drug krog in predstavlja pastirja. Vsi ostali igralci (ovce) se razbežijo po igrišču.

Na znak se ti trije zaženejo po igrišču, vedno držeč se za roko, ter sledijo in lovijo ovce. Isto počne tudi pastir, vendar pa mora on skakati samo po eni nogi (različne variante!). Ovca, ki je ujeta mora oditi v najbližjo (!) ovčjo stajo (krog) in ne v drugo. Ko so trije ujeti igralci v eni staji skupaj, se spremenijo v psa ovčarja, tako da se primejo za roko in začnejo loviti ovce. Zadnja neujeta ovca lahko postane nov pastir in si izbere svojega psa ovčarja.

6 b. Boj za obstanek

Pedagoška opomba - povezava z zgodbo: sodelovanje in iznajdljivost in pozornost ter sodelovanje z več osebami.

Pripomočki - prostor: na vsakega po en časopisni papir; igra se na prostem

Navodila: časopisni papir položimo po tleh za vsakega izmed igralcev. Igralci začnejo skakati iz papirja na papir, ne da bi se dotaknili zemlje. Animator počasi pobira papir, tako da pride več oseb na isti časopisni papir.

Kdor se dotakne tal izpade. Naloga igre pa je, da čimveč oseb stoji na enem papirju in da se pri tem pokaže čim večja iznajdljivost igralcev.

Varianta: namesto skakanja iz papirja na papir, se igralci prostovoljno premikajo po prostoru ob spremljavi glasbe. Ob določenem znaku (ko preneha muzika) se morajo vsi rešiti na časopisni papir, ki je položen po tleh. Po vsakem znaku zmanjšujemo število časopisnih papirjev.

7 a. Vodja, zamenjaj gibe

Pripomočki: bistro oko.

Pedagoška opomba: povezanost v skupini, zmožnost sodelovanja.

Odberemo nekaj prostovoljcev. Drugi se postavijo v krog in med sabo izberejo vodjo. Ta nato "vodi" skupino s pomočjo različnih gibov. Naloga prostovoljca v sredini je, da ugotovi, kdo je vodja.

7 b. Klip - klop

Pripomočki: iznajdljivost.

Pedagoška opomba: posnemanje, zbranost, gibanje.

Voditelj reče "klip" in naredi katerikoli gib in vsi ga morajo ponoviti za njim. Ko pa reče "klop", morajo vztrajati v starem gibu. Igra lahko traja poljubno dolgo, od iznajdljivosti voditelja pa je odvisna zanimivost.

IV. del
BOJ ZA BISER
MLADOSTI

Vzgojni cilji

8. Na poti do cilja se ne smem prestrašiti preizkušenj.
9. Boriti se moram s slabim zunaj sebe in v sebi ter si prizadevati za dobro.
10. Pred pomembnimi odločitvami moram dobro premisliti, moliti in se pogovoriti.

8. MIRKOVO OMAHOVANJE

Po novem letu so se fantje vrili v Mesto in v šolo. Mirku je bilo grozno v duši, ker je vedel, da ima Dejan zlobne načrte s Hinkom. A je bil preveč zapleten v Dejanove mreže in premalo močan.

Dejan (*nestrpno*): Mirko, kako je bilo pri Hinku, je dobil pošto.

Mirko: Je, je, a je takoj poromala v gorečo peč.

Dejan (*jezno*): Brez zveze. Čakaj. Imam nov načrt. Mirko, poslušaj, moramo ga prelisiciti. Eden iz klape bo pripravil nekaj literarni krožek, kjer bodo sodelovali iz vseh skupin. Približal se mu boš in ga zvalil v ta krožek. Ker si njegov sorodnik, je tvoja naloga samo ta, da ga pripelješ v krožek. Drugo opravi sam, velja.

Mirko (*preboječ, da bi rekel ne*): Da, v redu.

In še isti večer sta s Dejanom skupaj odšla v kino, kjer so predvajali film, ki je bil zelo podel. In Mirko je bil spet razočaran nad seboj.

Mirko (*sam zase*): Nasedel sem mu. Prepozno je. In to jaz, ki sem hotel postati pošten in dober, plemenit človek - iz lastne moči!

Hinko je s prvimi somišljeniki organiziral sestanke za Galebe. Črne vrane so seveda ostro nasprotovale. Dejan je od jeze dobesedno zdvijal in zahteval od Uroša, naj posreduje. Uroš je ubogal ukaz.

Uroš (*posmehljivo*): Ti veliki junak, čestitam ti za tvoje ušive Galebe, ki si jih tako na skrivaj ustanovil. Zares odlično dejanje.

Hinko: Hvala lepa. Še kaj?

Dejan: Strahopeten si kot pes! Za hrbtom celega razreda uganjaš podlosti.

Hinko (*se razjezi*): Psa boš vzel nazaj!

Uroš: Glej, glej, sedaj je pa naenkrat pogumen! Še enkrat ti povem, da si strahopeten pes!

Hinko (*se umiri in pogleda po razredu*): Ti frajer, mar misliš, da bi to moral najprej povedati tebi? Galebe je odobril ravnatelj. Če se hočeš prepirati, se

pojdi z njim! Kdor misli, da sem oskrunil čast razreda? Naj dvigne roko!

Nekaj jih je na pol dvignilo roke, a so jih takoj povესili. Toda Urošu se ni bilo dovolj in je izzival še naprej, a ostal poražen.

Na poti domov se mu je spet pridružil Anže, ki mu je navdušeno pripovedoval o ustanovitvi Galebov v njihovem razredu. Hinko ni imel tako navdušujočih novic:

Hinko: ... Potem je Dejan zatulil kot bivol in me ozmerjal z bojzljivim psom. Pa sem mu mirno rekel, da mi z zmerjanjem samo pomaga. Potem pa se je zagnal vame.

Anže (*pozorno prisluhne*): In, kako je bilo, a si ga nabutal?

Hinko: Ja, Uroš, strah in trepet vseh v razredu, je mislil, da stvar obvlada, ampak ni vedel, da ima opraviti z Rovtarjem, ki se ne da kar tako. Par rutinskih udarcev in že se je zviljal. Ti mestni čvekači se še tepsti ne znajo.

Anže: In potem, si premikastil še druge?

Hinko: Ni bilo treba! Pomisli, dvignili so me na ramena in kričali: Hinko je šef!, in me nosili po šoli. Veš, prav nerodno mi je bilo.

Anže: Uaaaau, ti si bomba!

9. MOJCA JE DRUGAČNA

Dejan je videl, da mora zadevo s Hinkom vzeti sam v svoje roke. Kar naenkrat je postal še bolj prijazen s Hinkom. Z Mirkom vred ga je povabil k sebi domov. Družbo jim je prišla delat tudi Mojca, Dejanova sestra. Hinko je kmalu odkril, da je Mojca prav prijetna sogovornica, čisto drugačna od Dejana. Mojca pa je bila presenečena nad Hinkovim znanjem in družabnostjo. Prav kmalu sta že živahno kramljala. Ko sta se bratranca vračala domov:

Hinko: Mojca mi veliko bolj ugaja kot njen brat Dejan.

Mirko: Kako to misliš?

Hinko: Brat je samo napihnjen, ona pa je tako preprosta.

Mirko: Glej, da se ji ne boš pustil speljati, to je problematična družina, saj menda veš, kaj počne Dejan!

Hinko: Veš kaj! Eno srečanje me pa še ne bo vrglo, se strinjaš?

Naslednji dan je Dejan ves navdušen prišel k Mirku:

Dejan: Mirko, zdaj ga pa imam. Mojca se je popolnoma zatreskala v Hinka. Ko bo visel na njej, se je ne bo več rešil. Krasno gre! Kratko in malo, strašno je zaljubljena v Hinka.

Mirko ga je samo osuplo gledal. Nekega večera pride Hinko k Mirku:

Hinko: Ali misliš, da Mojca res hodi za menoj?

Mirko (*se dela pametnega*): Mislim, da ne. Zanima se pač za tvoje slike in za gore. A zato še ni mogoče govoriti o kaki ljubezni. Za ogenj je treba dva: enega ki prižiga in drugega, ki gori.

Hinko (*zamišljeno*): Prav imaš. Menda res ni tako hudo. Ona je res dobro dekle. Pripovedoval sem ji tudi o našem božičnem praznovanju.

Mirko (*se ustraši*): O tem si ji pripovedoval? (*Sam pri sebi*) Celó srečujeta se. Očitno res hodita skupaj. Jaz norec pa sem temu Dejanu obljubil, da bom molčal. Kaj neki žene Dejana, da počne take podlosti in da hoče pri tem zlorabiti celo svojo sestro?

Anže: Hinko, zakaj sedaj velikokrat sam hodiš ven?

Hinko (*nekoliko v zadregi*): Veš, Anže... človek se mora včasih tudi malo zamisliti in zato potrebuje samoto...

Anže (*zafrkljivo*): Hočeš reči, da se mora pogovoriti s svojim angelom varuhom?

Hinko (*čudno pogleda*): Tudi tako lahko rečeš, če že hočeš.

Anže: Toda ta tvoj angel varuh nima nobenih kril, te drži za roko in je čisto tak kot Mojca.

Hinko (*presenečen*): No... no ja... Veš Anže, tudi to se zgodi človeku! (*bolj jezno*) Si me zalezoval, kaj? A se nimaš nič za učit?

Anže: Ne, ne, le enkrat sem se skrila v grmovje, ko sta šla mimo... Saj te nočem zafrkavat. Ampak, ali veš, da je Mojca sestra tistega tipa, ki ti tako nagaja, tistega Dejana.

Hinko: Seveda vem, saj mi jo je sam predstavil. Toda Mojca je drugačna. Veliko boljša in bolj odprta. Nič nima proti veri in sploh se dobro razumeva. Res je, da jabolko ne pade daleč od drevesa, toda včasih se zgodi tudi to, da pride na svet kaka izjema. In Mojca je gotovo taka izjema.

Anže: Kako pa to veš? Jaz ti tudi znam reči: saj sva prijatelja, pa si mislim svoje! Puncam ni za verjet. Vsega so zmožne! Zadnjič mi je ena sunila malico, ker sem jo pocukal za lase. To so ti punce!

Hinko: Anže, jaz pa čutim, da je Mojca res dobra. Rada me ima, prijatelja sva in vse si lahko zaupava.

10. NOVA PAST

Hinko se je zaprl pred Mirkom. Nikdar ni govoril o Mojci. Tudi ni šel z njo javno iz šole domov. Nekoč mu je dejal.

Hinko: Grem v kino. Igrajo nek vojni film ali nekaj podobnega.

Mirko: Lahko grem s teboj?

Hinko (*prehitro*): Ne, ne, ti imaš veliko dela za jutri. In rad bi tudi šel enkrat sam.

In tako je odšel. Mirko se je v trenutku odločil. Pograbil je plašč in odhitel za Hinkom, vendar previdno. Začel je pravo zasledovalno akcijo. Prepričal se je, da sta Hinko in Mojca res šla v kino. Pol ure za tem je Mirko spet sedel za mizo pri knjigah.

Anže: Mirko, nehaj že vendar. Že tretjič žvižgaš isto melodijo in bobnaš s prsti po mizi. Je to kakšno učenje? (*Čez nekaj časa*) Nisi opazil Hinka? Zadnje čase, odkar hodita z Mojco, se tako čudno vede! In prejšnjo noč je celo jokal.

Mirko (*začudeno*): Jokal je?

Sedaj mu je nenadoma postalo vse jasno. Hinko se je boril s temnimi silami, ki so ga obdajale. In Dejan je vedel o njem, kje je nemočan, da mu je nastavljal lastno sestro. Naslednji dan zvečer je Mirko, ko se je vračal iz trgovine, naletel na Dejana, ki je hotel na vsak način k njemu. Šla sta v stanovanje. Dejan je zmagoslavno sedel in prekrizal noge.

Dejan: Si moreš misliti, kaj se je zgodilo?

Mirko (*ga vseeno vpraša*): Kaj?

Dejan: Sladki Hinko se je sinoči peljal z Mojco v kino. In sedaj morava Mojco vreči na foro, kaj mora storiti. Neumna goska ničesar ne sluti in je nora kakor otrok. Hinka nam mora potegniti noter, da bo v mojih rokah... vendar potrebujem pomočnika.

Mirko: Zakaj?

Dejan (*ga srepro pogleda*): Mojco mora nekdo pregovoriti, da to stori. Jaz sem že poskušal, vendar se je razjezila in rekla, da me bo zatožila očetu. Vzemi jo še ti v roke!

Mirko (*nekaj časa tiho, nato zavpije*): Ti podlez! Sram naj te bo! Lastno sestro hočeš izkoriščati za umazane posle!!?

Dejan (*se zasmehi*): Tudi prav, bo pa kdo drug to storil. Ti boš seveda o tem molčal, če ne, bom tudi jaz povedal kakšno neprijetnost o tebi.

Nato se je poslovil. Mirko je stiskal zobe in nemočno gledal za njim. Naslednja noč je bila najstrašnejša v njegovem življenju. Zjutraj sploh ni vstal, izgovarjal se je, da je bolan. Šele popoldne je šel s Hinkom k telovadbi. Hinko se je nenadoma ustavljal.

Hinko: Mirko, vse vem. Vem, kaj je bilo včeraj med teboj in Dejanom.

Mirko je prebledel, pred očmi se mu je začelo vrteti.

Hinko (*ga je zgrabil za roko*): Anže in njegov prijatelj sta bila včeraj v sobi. Slišala sta te in sta se skrila pod posteljo, da bi te prestrašila. Ko pa sta slišala še Dejana, sta ostala skrita pod posteljo in vse slišala...

Mirku je odleglo.

Naslednji dan je Hinko odšel k Dejanu. Vse je bilo razkrito. Dejan je izgubil na vsej črti. Anže je še bolj občudoval Hinka in se nanj zelo navezal. Galebi so se vedno bolj povezovali in število je rastlo. Mirko pa si še vedno ni upal prekiniti s Črnimi vranami in se odločiti za dobro.

RAZMIŠLJANJE OB ZGODBI

8

- Ljudje smo šibka bitja. Toda kljub temu se premalo zavedamo, da nas je Nekdo ustvaril in da nam ta Nekdo želi sedaj tudi pomagati. Postajajmo boljši in svoj trud zaupajmo Gospodu.

- Filmski svet zaslužuje vse več ljudi. Naj se zavedam, da ni vseeno, s kakšnimi prizori in mislimi polnim svojo glavo. Če si že tako zelo želim ogledati nek film, kar mnogokrat sploh ni potrebno, naj torej pametno presodim njegovo sporočilo ter ne nasadam nasilju, čutnosti in drugim vabljivim a nes pametnim stvarim.

- Resničnost o nas samih nas mnogokrat razočara in postavi na zelo trda tla. Na neko svojo slabost, ki jo hočemo popraviti, nismo pozorni ravno v trenutku, ko se pojavi. Ne obupajmo nad sabo, saj le z vztrajnostjo lahko dosežemo cilj, ki smo si ga zastavili.

- Prav je, da smo občutljivi na to, s kakšnim nazivom nas nekdo pokliče. Naše ime namreč predstavlja našo celotno osebo. Zato bodimo previdni tudi, ko mi ogovarjamo druge, da jih ne prizadenemo z žaljivkami.

- Lepo je biti pogumen, a kaj ko to mnogokrat ni lahko. Odločiti se je potrebno za "dobro" in temu primerno ravnati. Le če svoje odločitve preverjam tudi z Božjo besedo - "Svetim Pismom" in če prisluhnem svoji vesti, se lahko mirno in odločno blizam cilju.

- Uroš ni in ni hotel popustiti, kljub temu, da je vedel, da ga je Hinko s svojo pogumom odločenostjo za "dobro" premagal. Verjetno se nam velikokrat zgodi, da v nečem vztrajamo, o čemer se sami nismo prepričani. Bodimo pripravljeni prvi popustiti, če v pogovoru z nekom nasprotnega mnenja ugotovimo, da to, kar mi mislimo, sploh ni najboljše.

9

- Ne igray se s človeškimi srci; nekoga ne moreš hujše prizadeti kot če ga raniš v njegovih najnežnejših in občutljivih stvareh. Zato je greh toliko večji. Lahko povzročiš, da ne bosta nikoli več prijatelja in da on ne bo mogel nikoli več normalno komunicirati z nasprotnim spolom.

- Ne podcenjuj določenih situacij in okoliščin. Danes še to prav posebej velja, ko nas "bombardirajo" z vsemi mogočimi stvarmi z vseh mogočih koncev. Zato nikoli ne veš, kaj boš kje dobil. Previdnost je mati modrosti.

- Ne zaletavaj se. Vedno dobro premisli, kaj obljubljaš. Obljuba te namreč veže in ni dobro, če te veže v slabih stvareh.

- Je bolje držati obljubo ali pa jo pretrgati, če vidiš, da je nekdo v nevarnosti?

- V zaljubljenosti je čut za realnost, za svet okrog sebe lahko zelo varljiv. Kaj storiti, da bom tudi v tem "stanju" imel realen pogled na dogajanje okrog sebe?

- Ne bodi maščevalen ali privoščljiv v slabem pomenu. Več škode doživlja tisti, ki sovraži, kot pa tisti, katerega sovraži. Pomisli, kakšne cilje in namene imaš, ko nekoga sovražiš ali pa se mu želiš maščevati. Boš zaradi tega bolj srečen?

- Si prizadevaš, da si s svojimi sošolci ali bližnjimi v dobrih odnosih? Ali pa si bolj želiš, da bi sam postal "nekdo", ne glede na druge?

10

- V tem prizoru Hinko ne igra veliko, ampak predvsem premišluje. Celo ponoči ne more spati, tudi takrat bedi in moli. Ne ve natančno kaj bi naredil, rad bi se iskreno in pred Bogom odločil glede Mojce in prihodnosti. V takih trenutkih odločitev je težko, vendar Hinko ni neučakan. Preden bo naredil korak naprej, bo vse še enkrat premisli in se izročil Božji previdnosti.

- Dejan je pa zelo neučakan, že misli, da je Hinka ujel v svoje umazane roke. Vendar se moti. Ujel se je v past. Kdor ne dela pošteno, se prej ali slej ujame v past. Saj veste: "Laž ima kratke noge!"

- Dejan vedno vse dela naskrivaj, ker se boji, da ga ne bodo dobili starši ali učitelji. Vse slabe stvari se delajo naskrivaj, da jih pošteni ljudje ne vidijo. Mafija se vedno nekje skriva. Tudi za pekel pravimo, da je nekje pod zemljo. Zato se izogibajmo prijateljev, ki hočejo vedno delati na skrivaj, kjer jih nihče ne vidi. Saj veste, kam hodijo sošolci kaditi!? Vedno za solo..., ker jih tam nihče ne vidi.

- Dobrota vedno raste. "Galebom" se je pridruževalo vedno več članov in so se med seboj tudi vedno bolje povezovali. Vpliv Črnih vran pa se iz dneva v dan manjša. Le kdaj bodo propadli?

- Pri Hinku lahko opazimo še eno dobro lastnost. Iskrenost. Hinko je zelo iskren z Mojco, pa tudi z Dejanom. Ko je Hinko razkril, kaj Dejan načrtuje, je šel k Dejanu in mu to povedal. Ni hotel v sebi zadrževati te novice, kaj sele, da bi v sebi načrtoval kake grde načrte proti Dejanu.

MOLITEV - ZA ŠKOFIJO IN NAŠO DOMOVINO

Spokorno bogoslužje

*Nebeško kraljestvo je podobno trgovcu,
ki išče lepe bisere.
Ko najde dragocen biser,
gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.*

Uvod

Jezus je v svojem življenju veliko trpel. Umrl je, vstal in nas tako rešil večne smrti.

Nekatere dragocene bisere morajo dati v ogenj, da se prečistijo, druge pa zbrusiti, da dobijo svoj lesk in postanejo lepši in dragocenejši. Človek brusi, pili biser, da se iz njega pokaže njegov lesk. Ni dovolj, da je samo biser in je že lep. Biti mora izbrušen.

Tudi Hinko je bil preizkušan kot biseri in tako bomo preizkušani prav vsi. Sprejemati moramo trpljenje in druge preizkušnje, saj bomo po prestani preizkušnji postali boljši in bolj čisti pred Bogom.

Odpev

Bodi hvaljen, o Gospod...

Za našo Cerkev in domovino, slavim te,
Jezus, moj dobri Rešnik. (2x) (ZGIS 16)

Božja beseda

8 Blagri (Mt 5,3-12)

»Blagor ubogim v duhu, ker njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi.

Blagor krotkim, ker bodo deželo podedovali.

Blagor lačnim in žejnim pravice, ker bodo nasičeni.

Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli.

Blagor čistim v srcu, ker bodo Boga gledali.

Blagor tistim, ki delajo za mir, ker bodo postali božji otroci.

Blagor tistim, ki so zaradi pravice preganjani, ker njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse grdo o vas lažnivo govorili. Veselite se in vriskajte, ker je vaše plačilo v nebesih veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.«

9 Prilika o talentih (Mt 25,14-21)

»Bo namreč kakor s človekom, ki se je odpravljaj na potovanje in sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval.

Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovat in pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in denar svojega gospodarja skrnil.

Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je ta, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: 'Gospod, pet talentov si mi dal, glej pet drugih sem pridobil.' Gospodar mu je rekel: 'Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Pojdi v veselje svojega gospodarja!'

10 Prilika o izgubljeni ovci (Mt 18,12-14)

»Kaj se vam zdi? Če ima kdo sto ovc in ena od njih zaide, ali ne bo pustil devetindevetdesetih na gori in šel iskat tisto, ki je zašla? Če pa se mu posreči, da jo najde, resnično vam povem: bolj se je veseli kakor devetindevetdesetih, ki niso zašle.

Tako noče vaš Oče, ki je v nebesih, da se zgubi kdo od malih.«

Odpev: Bodi hvaljen...

Vemo, da nismo vedno dovolj močni, da bi premagali preizkušnje. Grešimo. Zato potrebujemo nekoga, ki nam bo pomagal očistiti našo dušo in ki nas bo s svojo milostjo prenovil. Nekdo, ki bo iz naše "grobe rudnine in neobdelanega dragocenega kamna" naredil nekaj čudovitega in vrednega. Ta nekdo je Jezus, ki nas pri vsaki spovedi prenavlja in očiščuje.

Prenove pa ni potrebna samo vsaka duša, temveč vsaka skupnost. Tudi naša škofija, v katero spadamo, je potrebna nenehne prenove, pa tudi naša mlada država.

Danes bomo prosili za našega novega nadškofa Franca (za našega škofa...), da bi jo znal prenavljati in jo voditi po navdihu Svetega Duha in za našo domovio, da bi vsi živeli v miru, ljubezni in medsebojnem spoštovanju.

Na plakat nalepimo/narišemo/naredimo (iz modro-vijolično pobarvanih kamnov) moder-vijoličast krog oz. jubilejni znak, v katerega napišemo: ZA NAŠO ŠKOFIJO IN DOMOVINO...

8 Safir - temnomoder drag kamen

9 Hiacint - škrlatni kamen, podoben safirju

10 Ametist - škrlatni kremenovec viola barve

8

Pesem: Hvala ti, Gospod... (*prir. Pridi k nam, ZGIS 94*)

Za koliko stvari se moramo Gospodu vedno znova zahvaljevati, pa to tako malokrat storimo. Danes zato s toliko večjo hvaleznostjo vzklikajmo: Zahvaljujemo se ti, Gospod.

- Jezus, hvala ti za preizkušnje, s katerimi očiščujes nadškofijo.
- Jezus, hvala ti za svete može in zene, ki s svojim življenjem prenavljajo Cerkev.
- Jezus, hvala ti, da je slovenska Cerkev zmogla premagovati vse preizkušnje in ti ostati zvesta. Pomagaj ji tudi za naprej.
- Jezus, hvala ti za pomoč v trenutkih, ko so se nad Cerkvijo zgrinjali črni oblaki.
- Jezus, hvala ti, ker nam pošiljaš Svetega Duha, našega tolažnika in pomočnika.

9

Pesem: Veruj v Boga... (*ZGIS 120*)

Ne bilo bi prav, če Boga ne bi hoteli nič prositi, če bi se zanašali samo na svoje moči in na svoje znanje. Z zaupanjem ga prosimo tudi danes in vzklikajmo: Usliši nas, Gospod.

- Gospod, naj Sveti Duh razsvetli našega (nad)škofa, da bo znal prav voditi slovensko Cerkev.
- Gospod, daj moči nam vernikom in vsem državljanom Slovenije, da bi zmogli podpirati naše cerkvene in državne voditelje z iskreno molitvijo.
- Gospod, navdihni voditelje naše krajevne Cerkve, da bi se popolnoma posvetili službi v Cerkvi.
- Gospod, daj našim voditeljem sposobnost, da bodo znali sejati med nami mir in ljubezen.
- Gospod, daj našim škofom močno srce, da bodo znali prisluhniti in sprejemati tiste, ki so zašli na kriva pota.

Jezus je ustanovil prvo Cerkev. Obljubil nam je, da bo vedno prisoten med nami. V naslednji molitvi prosimo za slovensko Cerkev, da bi se znala vedno opirati na Gospoda.

Molitev: OČE NAŠ, ZDRAVA MARIJA, SLAVA OČETU

Pesem: Sejavec... (*ZGIS 105*)

10 **spokorno bogoslužje**

Odpev: Vrnil se bom k Očetu v tih domači kraj, vem, da na hišnem pragu srečo dobim nazaj. (*ZGIS 20*)

Gospod, velikokrat sem ošaben. Postavljam se pred drugimi, vendar sem tako majhen pred tabo.

Nevoščljiv sem prijateljem, če sam nisem zmožen doseči stvari, ki njim uspejo.

Želim si, da bi bilo vse moje; igrače, kolo, sladkarije.
Nočem deliti z drugimi, s tem pa ne delim s teboj.
Gospod, ozdravi me. Omehčaj in obnovi me.

Odpev: Vrnil...

Velikokrat se mi ne ljubi. Len sem.

Želiš, da bi svoje dolžnosti opravil z ljubeznijo in rad.
Toda čakam, da bodo drugi naredili namesto mene.
Za prazen nič se razburjam.
Še spomnim se ne, da si v mojih bratih in sestrah prisoten Ti.
Oprosti mi za mojo nepotrpežljivost.

Odpev: Vrnil...

Ti pa, Gospod, si mi blizu. Sediš poleg mene.
Ne zapuščaš me, z menoj želiš navezati večje prijateljstvo.
Želiš tudi, da bi bilo to prijateljstvo trdnejše, kot je bilo to do sedaj.
Želiš, da bi se opiral na tebe, kot se starček opira na svojo palico.
Gospod, bodi mi steber, kamor se lahko naslonim.

Odpev: Vrnil...

Žal nam je za vse, s čimer smo razočarali Boga in svoje bližnje, zato s skesanimi srci prosimo: Prosimo te, usliši nas

- Jezus, odpusti nam naše grehe.
- Bodi potrpežljiv z nami.
- Daj nam moč, da se spravimo s teboj in sklenemo trdnejše prijateljstvo.
- (spontano naprej)

Ko doživljamo Božjo ljubezen, ki nam vedno znova odpušča, iskreno recimo Gospodu: Hvala ti, Gospod

- Hvala ti, da nas ne zapustiš, četudi te mi zapustimo.
- Hvala ti, da si ustanovil zakrament sprave, saj tako dobimo novih moči za življenje.

(Spontano naprej.)

Izpraševanje vesti

Spoved

(Vsakdo vzame en umazan ali neumit kamen, ki ga prinese k spovedi. Po spovedi pri spovedniku lahko dobi čistega/ umitega, lahko pa kamen operemo tam. S tem nakažemo, kako Bog očiščuje in zbriše naše grehe. Kasneje lahko te iste, čiste kamne uporabimo in z njimi zgradimo križ).

Gospod nas neizmerno ljubi. Vedno znova nam odpušča. Zato se mu iz srca zahvalimo.

Molitev: OČE NAŠ

(pojemo; eden kaže naprej, drugi pa ponavljajo za njim)

Pesem: Mir vam dajem... (ZGIS 70)

Mir potuje... (ZGIS 70)

Modra

barva je barva neba, onstranstva, duha, misli, večnosti, je najgoblja med vsemi. Pogled se pogrezne vanjo, ne da bi naletel na oviro, in se izgubi v neskončnost. Stopiti v modro pomeni stopiti na drugo stran zrcala, stopiti v svet sanj. Zato je področje modrega podnebje nadresničnega, pomeni željo po nadnaravnem. Modra je najhladnejša barva in v svoji absolutni vrednosti najčistejša. Modro okolje pomirja, modro je barva premišljevanja, vabi k nadzemeljskemu, slovesnemu, resnemu. In ta resnost kliče tudi misel na smrt.

Modro je tudi marijanska barva, ker izraža dviganje osvobojene (čiste - bele) duše k Bogu v nebesno modro.

Po nekaterih razlagah je modra barva, ki nas drži v nekem določenem spoštovanju, simbolika za Boga Očeta.

V SKUPINI

8 Petelinji boji

Po dva tekmovalca stopita na eno nogo, prekrížata roke in odrivata drug drugega, dokler nekdo od njiju ne pade ali stopi na obe nogi. Na tak način se lahko naredi turnir, kjer bi na koncu dobili enega zmagovalca, ki najbolj pogumno zastopa svoje petelinje mnenje.

Igro lahko nadaljujemo s pogovorom (risanje ali pisanje na plakat, morda v dveh skupinah - eni prvi del, eni drugi del nadaljevanja):

"Kar želiš, da bi drugi storili tebi, stori ti drugim in kar nočeš, da bi drugi storili tebi, ti nikar ne stori drugim!"

• V čem bi rad "premagal" prijatelje; kako se pri tem resnično počutiš? Mu privoščiš uspeh ali ne?

• Kdaj drugim zameriš, da te ne opazijo, da te ne pohvalijo, se ti ne zahvalijo?

9 Srce

• Na že prej izrezano veliko srce napišemo kaj pričakujemo od prijatelja ali prijateljcev; nato pogovor o tem, kaj so napisali.

• Z istim srcem lahko potem nadaljujemo delo; vzamemo risalne žebličke in jih zapičimo v srce, ob tem pa za vsak zaboden žebliček povemo s čim lahko ranimo prijatelja.

10 Sodišče

Dejan in s tem tudi Črne vrane so izgubili na vsej črti. Zaradi svojih zlobnih namer so prišli pred sodišče. Kaj vse jim lahko očitajo? Nekdo iz skupine je sodnik. Nekateri so tožitelji, drugi pa branilci. Če je dovolj otrok, se lahko ustanovi tudi senat. Le kako se bo izteklo sojenje?

DELAVNICE

8 Sveča

Material:

Ostanki voska, stenj iz starih sveč, prazna pločevinka, stedilnik, voščenke, malo kartona, "kalup" za svečo, malo olja.

Izdelava:

1. Vosek očisti in ga daj v pločevinki na stedilnik, da se stali (ne segrevaj predolgo, sicer se vosek vžge!). Bel vosek lahko obarvaš tako, da mu dodaš košček voščenke. Zadostuje že majhen košček! (če je voščenke preveč, sveča ne bo gorela).

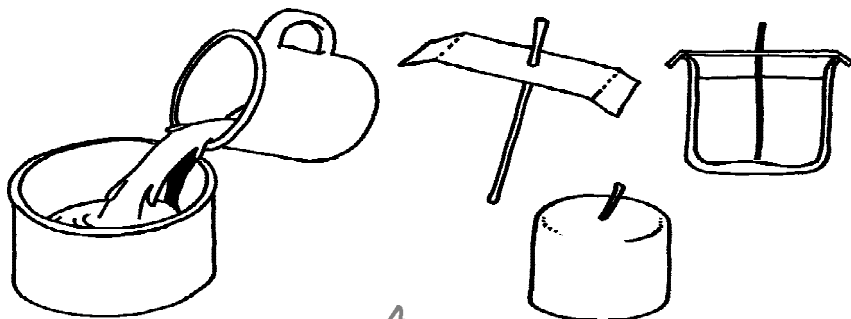
2. Izberi primeren kalup - posodice različnih oblik. Pazi, da posoda ne bo spodaj širša kot zgoraj, sicer sveče ne boš mogel izvleči. Primeren je vsak material (tudi plastika in papir); stene posode tanko premaži z oljem.

3. Stenj, ki mora biti za 1 cm daljši, kot je visoka posoda, pomoči v razstopljeni vosek; počakaj, da se posuši in ga pritrdi v trak iz kartona. Karton prepogni ob robu posode tako, da bo stenj stal točno na sredini "kalupa".

4. Ko se ves vosek v pločevinki stopi, jo vzemi s stedilnika in počakaj, da se nekoliko ohladi. Ko je pločevinka tako ohlajena, da jo lahko brez težav držiš v roki, vlij vosek v model in položi v posodo stenj.

5. Počakaj, da se sveča strdi. Če se je vosek ob stenju ugreznil, naslednji dan zalij luknjo z malo voska.

6. Odstrani kartonček in izvleci svečo.

Nasvet:

Sveča je lahko tudi večbarvna, če vosek različnih barv nalivaš v plasteh; vmes počakaj, da se vsaka plast strdi.

9 Preproga pozornosti

Material:

Škatla ali kos lepenke, šivanka za volno, skarje, ostanki volne (preja, ozki trakovi iz blaga, navadna vrvica, ličkanje), glavnik.

Nasvet:

Stkemo lahko stensko preprogo, knjižni znak, torbice, predpražnik... Izdelek je lahko enobarven, lahko pa je tudi črtast, karirast...

Izdelava:

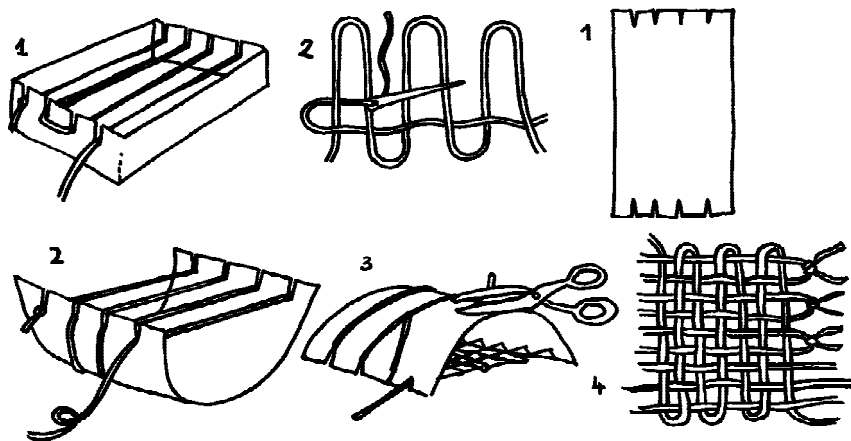
Za tkanje potrebujemo klobčič preje, ki jo napnemo na "statve" (imenujemo jo osnova) in ostanke preje ali volne, s katerimi tkemo (imenujemo jih votek).

1. Na krajsih straneh škatle naredimo liho število zarez. Razdalja med njimi naj bo 1 cm, globoke pa naj bodo približno 2 cm. Nit na koncu zavozlamo, jo potegnemo skozi prvo zarezo od zunaj navznoter ter prek škatle napnemo do zareze na nasprotni stranici. Po zunanji strani napeljemo nit skozi sosednjo zarezo in se zopet vrnemo na nasprotno stranico. Tako napeljemo nit sem in tja prek cele škatle ter na koncu zopet naredimo voz. Osnova je sedaj gotova.

2. Osnovo pretkemo z votkovo nitjo, vdeto v šivanko, in sicer tako, da jo vodimo izmenoma pod osnovno nitjo in nad njo. Pričnemo na desnem vogalu in tkemo proti levi.

3. Ko smo stkali prvo vrsto, se vrnemo in tkemo v obratnem vrstnem redu: kjer smo prej vodili votkovo nit nad osnovno nitjo, jo sedaj napeljemo spodaj in obratno.

4. Tako delamo vrsto za vrsto. Pri delu pazimo, da votkova nit ni napeta,

sicer se tkanje skrči in zoži. Vsako novo vrsto z glavnikom ali z vilicami potisnemo k prejšnji vrsti. Nove niti ne zavozlamo, ampak jo samo vložimo v zarezo na lepenki.

5. Če nimamo škatle, lahko tkemo tudi na kosu lepenke. Na krajših straneh jo zarezemo kot škatlo. Osnovno nit napeljemo od zareze do zareze, vračamo se po spodnji strani lepenke, ki jo pri tem nekoliko upognemo. Tkemo enako kot na škatli. Ko smo gotovi, osnovne niti na spodnji strani kartona prerežemo.

6. Pri tkanju na škatli gotov izdelek snamemo ter zanke, ki pri tem ostanejo, izpolnimo tako, da še v roki na koncih natkemo nekaj vrst.

7. Konce osnovnih niti lahko paroma zavozlamo v rese ali pa jih s šivanko pošijemo.

10 Dnevnik

Material:

Papir, karton, blago, nit, šivanka, lepilo, ovojni papir za platnice.

Izdelava:

1. Nareži papir na enake liste. Velikost in število sta poljubna. Zloži liste na kupček in jih zveži na dveh koncih z nitjo. (S šivanko preluknjaj papir, in sicer tako, da vzameš le nekaj listov, jih preluknjaš in nato skozi luknjice začrtiš na drugih listih ustrezno razdaljo od robov in tako dalje.)

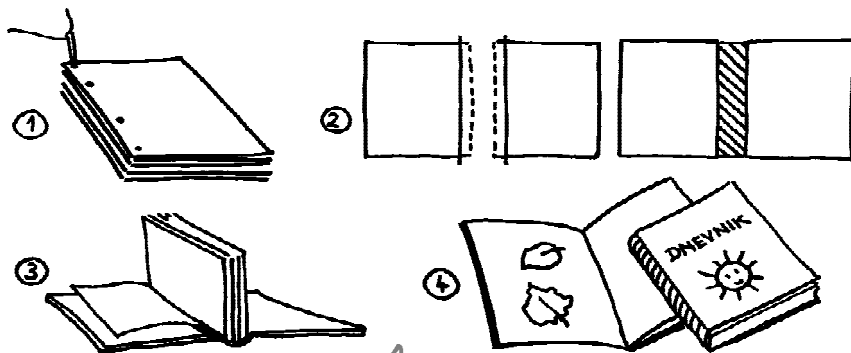
2. Vzemi dva enako velika kartona za platnice in ju zveži med seboj (iz blaga izreži dva trakova, dolga kot platnice in za 1 cm širša, kot je širok kupček papirja. Notranja robova platnic namaži z lepilom in prilepi trak (pazi na razdaljo med platnicama!) Obrni platnice in ponovi postopek. Hrbet ovitka mora biti tako širok, kot je visok kupček listov.

3. Ko si to naredil, prelepi zunanjo stran kartona s papirjem.

4. Nato vzemi platnico in prvo stran zvezka ter ga prilepi nanju. Prav tako naredi tudi z zadnjo stranjo in drugo platnico.

Nasvet:

Ne pozabi, da lahko dnevnik lepo pobarvaš, na platnice narišeš vzorec, lahko si izbereš tudi pisan papir ali blago. Pri vsaki stvari uporabi fantazijo, da bo predmet čimbolj pester in boš imel z njim veselje.

Velika igra - Boj za bisere

Skupina Galebov mora s posebnim avtomobilom prepeljati na varno skrinjo biserov. Delo je zelo otežkočeno, kajti nikomur ni bilo razodeto, kam mora skupina prispeti. Pot pozna samo gospod župnik in njegova kuharica, ki le občasno po mobitelu sporočata etape potovanja. Vendar to še ni vse; Galebe skrivaj zasledujejo tudi Črne vrane, ki prestrezajo sporočila ter poskušajo oropati dragoceni tovor...

Struktura	
Število oseb	4 skupine se razdelijo na dva dela: Galebi (ena skupina), Črne vrane (3 skupine)
Sistem igranja	Vsaka skupina naj bo enkrat "Galebi"
Čas	4 x 20 min
Prostor	igrišče; travnik; razgibana površina
Pripomočki	škatala; veliko rumenih krogov (100? - glede na čas igranja in število igralcev); bucike; balončke (ali rute); listke za sporočila in "Mobitel" (en animator - kurir)
CILJ IGRE:	PRIPELJATI VARNO ZAKLAD S ČIMVEČ BISERI

Potek igre

Razdelimo se na dve skupini. Galebi imajo na hrbtih z buciko pripet biser. Črne vrane nosijo za pasom balonček (varianta: rutico). Samo voditelj pozna pot, ki jo morajo prehoditi Galebi, in jim jo odkriva po etapah. Galebi morajo v posebnem avtomobilu prenesti zaklad. Avtomobil sestavljajo 4 igralci, povezani s trakom v obliki kvadrata. V notranjosti avtomobila eden od igralcev nosi skrinjo. Črne vrane ropajo bisere s hrbtov Galebov, Galebi pa onespobijo sovražnika s tem, da mu z buciko preluknjajo balon. Galeb, oropan bisera, vstopi v avtomobil (kamor Črne vrane nimajo dostopa! Pa tudi galebi se ne smejo zadrževati dolgo!) in si pripne nov biser. "Oskubljena" Črna vrana pa gre v svoje "gneздо" ter si tam nekaj časa (določen na začetku igre) liže rane, potem pa mu "življenje ljubeči gospod" da novo življenje (balonček). Na pot

se odpravijo najprej Galebi. Po določenem času jim začnejo slediti Črne vrane. Voditelj igre napiše listke, ki jih "Mobitel" prenaša Galebom in jim na ta način sporoča smer gibanja. (Voditelj lahko zavlačuje s sporočili).

Primer sporočil:

1. Začetek: V avtomobilu imate izredno dragocen zaklad, ki ga morate pripeljati v X.T.W. Zaradi varnosti vam sedaj smem zaupati le to, da se napotite do hiše št. 10.

2. Finančni minister vas bo pričakal pod tepko, ki letos ni obrodila veliko jabolk in bo zmeril tlak v avtomobilskih gumah...

3. ... 4. ... 5. ... 6. ...

7. Še malo in čaka vas uspešen zaključek. Centralni trezor se nahaja v... Spravite bisere (če jih je še kaj) na varno! Šifro trezorja poznate samo vi: "Sever, jug, vzhod in zahod so štiri strani neba"

Po prvi igri zamenjajo vloge. Zmaga skupina Galebov, ki je uspela ohraniti več biserov.

8 a. Puščava brez besed

Pripomočki: fotografije iz revij, ki jih razrežemo.

Pedagoška opomba: sodelovanje, osebna odločitve.

Voditelj razreže fotografijo, ki bo služila kot sestavljenka. Vsakemu igralcu damo en del slike. Nato jih povabimo, da sestavijo fotografijo, vendar med sabo ne smejo govoriti.

* Če je preveč igralcev, se lahko ti razdelijo v več skupin in vsaka sestavlja svojo sliko.

8 b. Radovednost pa takšna!

Pripomočki: raznobarni krogi iz kartona, sponka.

Pedagoška opomba: tekmovalca naj bosta enaka po velikosti in sposobnostih.

Vsi stojijo v krogu. V sredino postavimo dva igralca, katerima na hrbet pripnemo barvni krog. Tekmovalca nato skušata ugotoviti, kakšno barvo ima kdo zadaj. Smeta uporabiti vse, razen sile in prišepetavanja. Zmaga tisti, ki prvi ugotovi barvo drugega.

9 a. Dan in noč

Pripomočki: hitre noge.

Pedagoška opomba: tek, gibanje.

V tla zarišemo razmejitveno črto. Nato postavimo od te črte dva metra stran dve enako močni skupini, tako da si stojita nasproti. Ena skupina se imenuje dan, druga noč. Voditelj nato po izbiri pokliče eno skupino in ta

začne loviti za določen čas. Vsak ujeti postane član skupine. Zmaga tista skupina, ki ima na koncu več igralcev.

9 b. Mojčina žoga

Pripomočki: žoga.

Pedagoška opomba: spretnost, pozornost.

Igralci sedijo prekrizanih nog v krogu na tleh. Eden od igralcev je "Mojca" in stoji zunaj kroga. Igralci si v krogu podajajo žogo od igralca do igralca. To delajo tako, da "Mojca", ki teče zunaj ob krogu, ne more ujeti žoge. Ko ji to le uspe, zamenja prostor s tistim, ki je v tem trenutku držal lutko v roki.

10 a. Neprijetna past

Pripomočki: daljša vrvi, trak ali robec za vsakega igralca.

Pedagoška opomba: pazljivost, spretnost, pripravljenost na presenečenja.

Vsi igralci stopijo znotraj v krog daljše vrvi. Vrv držijo v višini pasu. Približno dva metra stran od vsakega igralca ležijo v krogu na tleh robčki ali trakovi. Ko da voditelj znak, poskuša vsak doseči in pobrati svoj trak, ne da bi spustil vrv. Kdor je uspel, spusti vrv in odide iz kroga. Igro nadaljujemo, dokler ne ostaneta samo dva igralca, ki izpadeta, ali dobita kazen.

10 b. Ali imaš rad soseda?

Pripomočki: iznajdljivost.

Pedagoška opomba: vključevanje, sprostitve, zabava.

Skupina se posede v dovolj velik krog. Voditelj igre je v sredini kroga; stopi pred enega od udeležencev igre in ga vpraša: "Imaš kaj rad svoja soseda?" Vprašani lahko odgovori, da ju ima, in v tem primeru se morata oba zamenjati. Trenutno prazen sedež lahko izkoristi voditelj in s tem naredi zamenjavo. Tisti, ki je ostal brez sedeža nadaljuje igro iz sredine. Če pa vprašani odgovori, da nima rad obeh sosedov, mora voditelj postaviti dodatno vprašanje: Koga pa imaš potem rad? Vprašani odgovori, da ima rad vse tiste, ki ... in pove neko skupno lastnost ali nekaj, kar je skupnega najmanj dvema udeležencema. Vsi, ki imajo to lastnost ali skupno stvar, morajo zamenjati svoje prostore. Igralcu v sredini ostane tako več priložnosti za zasedbo praznega mesta. Vprašani lahko odgovori tudi, da ima rad vse, in takrat se zamenjajo vsi, razen vprašanega.

V. del
LUČ Z GORA
NE BO UGASNILA

Vzgojni cilji

11. Hrepeneti moram po visokih ciljih in se zavedati, da ni nikoli prepozno.
12. Zaživeti bom poskušal v veri, da smrt ni konec ampak začetek.

11. MIRKOVA ODLOČITEV

Šolskega leta je bilo konec. Zopet so vsi trije - Hinko, Mirko in Anže - sedeli na vlaku in se peljali v Rovte na počitnice. Isti prizori kot za Božič! Pozno zvečer sta Hinko in Mirko sedela v uti sredi smrekovega gozdiča ob hiši.

Hinko: Mirko, zadnje tedne sem se zelo boril in razmišljal. Zdaj sem si na jasnem. Postal bom duhovnik.

Mirko (*zaprepadeno*): Ti, duhovnik? In Mojca?!

Hinko: Jutri ji bom pisal in ji razložil vso stvar. Sicer pa je že slutila, da je nekaj v zraku - da nisem čisto njen.

Mirko je v tisti tišini noči vedel, da si je svobodno in brez prisile izvolil ta poklic. Ni bežal iz slabosti pred svetom. Mirko je povetil oči v sramu, ki ga je žgal. Naslednje jutro je Mirko hitel v gore, oprtan z nahrbtnikom. Ni se menil za svet, ki ga je obdajal. In tam v gorah, ko je človek lahko sam s sabo in obenem tako blizu Bogu, se je odločil tudi on. Zvečer je poiskal Hinka.

Mirko: Hinko, imaš nekaj časa? Nekaj ti moram povedati?

Hinko (*vprašujoče*): Ja?

Mirko: Tudi jaz se hočem pogovoriti s tvojim župnikom.

Hinko (*ga vesel prime za roko*): Mirko, ali res. Greva skupaj? Bi rad opravil spoved?

In odšla sta skozi vas v župnišče. Tam ga je Hinko odpeljal k župniku. Župnik je bil za Mirka zelo razumevajoč, zastavil je nekaj vprašanj in rekel, naj nekaj stvari še temeljiteje razmisli, nato pa naj pride k spovedi. Tako je bil za Mirka storjen velik korak. Čutil je, da ne more več nazaj. Dogovorila sta se, da se naslednji dan vidita pri spovedi.

Hinko pa je zvečer zaupal Mirku in Anžetu, da gre jutri v gore. Sam.

Hinko: Grem gledat za planike na Špik. Tam rastejo največje in najlepše.

Anže: Hinko, zakaj greš sam, grem lahko s teboj?

Hinko: Anže, me imaš kaj rad?

Anže: Hinko, ti si me to upaš vprašati?

Hinko: Potem me pa lahko enkrat pustiš samega v gore, da se malo pogovorim sam s seboj.

Anže (*zvito*): A tako, kot takrat v mestu? Ne, ne, Hinko, poznam tvoje muhe, tokrat me ne boš prelišičil... Bog ve, za katerim ovinkom čaka Mojca ...

Mirko: Tiho bodi, Hinko se je odločil da bo postal duhovnik!

Anže (*obstane z odprtimi usti*): Hiiiinko? Duhovnik?!

Hinko (*se smeje*): A si presenečen, kaj? Tudi jaz znam kdaj presenečati, ha, ha. Glej ga glej, tvoja vohunska služba le še ni popolna. Me zdaj pustiš samega v gore?

Anže: Oprosti, Hinko, nisem si mogel misliti... Ja, seveda, kar pojdi. Še zame utrgaj kako planiko (*odide*).

Hinko (*Mirku*): Mirko, ti imaš super brata, se tega zavedaš?

Mirko: Morda sem se do sedaj premalo. (*Pavza*). Hinko, Bog s teboj.

Hinko je zgodaj odšel spat.

12. BISER PLANIN ZA SPOMIN

Napovedoval se je čudovit dan. Ko je bila še trda tema, je bil Hinko že pripravljen. Gore so se smejale in vabile Hinka k sebi.

Hinko: Mirko, nasvidenje. Najprej grem v cerkev k maši... zate, nato pa naprej!

Mirko je ponovno odšel k župniku. Spovedal se je. Za vsa leta nazaj. In čutil se je osvobojenega. Hinko pa se je vzpenjal nad previse sten in stikal za prelepimi srebrnimi planikami ...

Popoldne je po poti proti Hinkovim hitel domači župnik.

Rudi (*veselo*): Pozdravljen, gospod župnik.

Župnik (*zadržano*): Ali je oče doma?

Rudi: Ne, na žagi je!

Župnik: Hitro teci in ga pripelji! Moram govoriti z njim.

Rudi: Pojdite noter. (*Mami*) Mama, gospod župnik je prišel.

Župnik in Mirko sta ostala sama. Pogovarjala sta se, vendar je Mirko opazil, da je župnik zelo razburjen in negotov. Stric ga je peljal v drugo sobo. Dolgo sta bila tam. Nato je prišel stric. Mrtvaško bled obraz, oči velike od grozne muke. Zelo je trpel. Nato je poklical teto v sobo. Nastal je strašen nemir. Nato so žalostno novico izvedeli vsi: Hinko se je v gorah smrtno

ponesrečil, ko je plezal za planikami. Mirko je s težkim korakom odšel v sobo. Sklenil je, da bo napisal pismo Mojci o tem, kaj se je zgodilo Hinku. Ni pa ji upal povedati, da se je Hinko tako ali tako že odločil za duhovnika.

Mirko je razmišljal in razmišljal. Vendar ne samo z razumom, pač pa tudi z notranjim glasom, s srcem. Odprle so se mu še tiste nevidne, duhovne oči, ki jih je toliko let zanemarjal. Doumel je smisel vsega tega, smisel Božje volje. Bog je Hinka vzel k sebi, ker je že sedaj dosegel tako stopnjo svetosti, ki je nekateri nikoli. Zvečer so Hinka pripeljali domov.

Mirko: Anže, poglej Hinka! V rokah drži planike.

Anže: Tako so lepe. Tako velike, krasne in bleščeče zvezde.

Anže se je naslonil na brata in jokal.

Anže: Zdaj sem tako sam. Kaj bo z Galebi v Mestu?

Mirko (*potisne Anžeta od sebe in ga pogumno pogleda*): Ne, Anže, motiš se. Jaz bom s tabo.

Stopil bom na Hinkovo mesto. Skupaj bova vodila skupino Galebov, ti in jaz.

Anže mu je pogledal v oči. Moral mu je pogledati v oči, da bi se prepričal, ali Mirko govori resnico. Nato je prikimal in mu krčevito stisnil roko. Hinko je združil brata, da bosta odslej složno delala za dobro in mlade tako kot Hinko varovala pred ljudmi, ki jim hočejo slabo.

Okoli njiju so molčale gore, vzpenjajoč se kvišku proti nebu. Vedno kvišku, vedno naprej, proti zvezdam, proti nebu!

RAZMIŠLJANJE OB ZGODBI

11

• Hinka je klical Bog. Dolgo časa je o tem razmišljal, vendar je naredil potem tako, kot je hotel Bog.

• Bog kliče na zelo različne načine. Ga kdaj uspemo slišati? Ali sploh vemo, na kak način Bog govori meni? Sem že kdaj pomislil: kaj pa Bog pričakuje od mene? Ali bi bil pripravljen tako kot Hinko poslušati Boga in morda celo prekiniti z dekletom (fantom), ker me Bog kliče k še večji ljubezni, kot pa je človeška?

• Ali greš rad k spovedi? Pri spovedi se v bistvu pogovarjamo z Bogom, saj nam duhovnik v Jezusovem imenu odpusti grehe. Zakaj se tako bojimo iti k spovedi? Bog je vendar naš najboljši prijatelj.

• Tudi Mirko je do tega končno prišel. Potreboval je veliko časa, vendar je zmogel.

• Bog nikogar ne krega, se ne jezi za napake, ki jih storiš, niti ne zameri. Ni to lastnost najboljšega prijatelja?

12

• Si že kdaj doživel, da bi ti umrl najboljši prijatelj? Morda kdo od staršev? Kako si se takrat počutil? Verjetno ni lahko živeti teh trenutkov.

• Mirko je začel doumevati, da smrt ni le nekaj slabega, pač pa je lahko znak nečesa novega, nečesa, kar nam hoče povedati Bog. Ob smrti dragega človeka sicer ni lahko, imamo pa veliko snovi za premišljevanje. Postavlja se nam veliko "zakaj-ev". Na vse ne najdemo odgovora le z razumom. Poslušati moramo tudi svoje srce in Boga, ki nam govori v srcu.

• S smrtjo se začne nova oblika bivanja. Bližja Bogu. Osvobojeni smo omejenosti telesa in bolje spoznavamo duhovne razsežnosti. Smrt torej ni nekaj slabega, pač pa bi lahko rekli: kdor gleda na smrt v luči vere, je smrt nekaj dobrega, saj te zbliža z Bogom.

MOLITEV - ZA VSO CERKEV

*Nebeško kraljestvo je podobno trgovcu,
ki išče lepe bisere.
Ko najde dragocen biser,
gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.*

Uvod

Postati moramo kot biser, ki ovrednoti školjko. Školjka sama ni veliko vredna, če pa se v njej skriva čist bel biser, se školjkina vrednost poveča. Vendar je potrebno veliko časa in v resnici tudi trpljenje, da v školjki nastane biser.

Tudi Bog je podobno ravnal s Hinkom. Preteči je moralo kar nekaj časa. Doživeti je moral številne preizkušnje, da bi spoznal, katera je njegova prava pot: postati duhovnik. S to odločitvijo je Bog Hinkov biser izbrusil in ga zato vzel k sebi. Iz tega semena pa je vzklilo novo življenje.

Odpev

Bodi hvaljen...

Za vse ljudi in za svet vesoljni, slavim te,
Jzeus, moj dobri Rešenik. (2x) (ZGIS 16)

Božja beseda

11 *Tri prilike (Mt 13,44-50)*

»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi, ki ga je človek našel in spet zakopal. Od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi. Nadalje je nebeško kraljestvo podobno mreži, ki jo vržejo v morje in zajame vse vrste rib. Ko je polna, jo potegnejo na obrežje, sedejo in odberejo dobre v posodo, slabe pa pomečejo proč. Tako bo ob dovrstitvi sveta: prišli bodo angeli in izločili hudobne iz vrst pravičnih. Pahnili jih bodo v ognjeno peč, kjer bo jok in škripanje z zobmi.«

12 *Jezus pooblasti učence (Mt 28,16-20)*

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je bil Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus se jim je približal in spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal! Védite pa, jaz sem z vami vse dni do dovrstitve sveta.«

Odpev: Bodi hvaljen...

Hinko je osmisлил svoje življenje tako, da je hotel postati duhovnik. Med nami je veliko žena in mož, ki se na podoben način žrtvujejo Bogu. To so predvsem redovniki, redovnice in duhovniki, vsi pa pripadajo eni in sveti Cerkvi. Kmalu bo preteklo 2000 let, odkar jo je Jezus Kristus ustanovil. Prosimo torej za celotno Cerkev in za ves svet, za vse ljudi, da bi se znali dobro pripraviti na sveto leto 2000.

Na plakat nalepimo/ narišemo bel krog oz. jubilejni znak, v katerega napišemo: ZA SVETO CERKEV IN ZA VES SVET.

11 **Diamant** - najtrši in najdražji kamen

12 **Biseri** - ki jih najdemo v školjkah

11

Odpev: Vlij mi olja (ZGIS 122)

(Po vsaki prebrani misli zapojemo eno kitico pesmi)

- Gospod, kako težko se je darovati drugim. Koliko truda in moči je potrebno, pa nam še vedno ne uspe. Pomagamo drugim, da bi nas potem občudovali. Zakaj smo usmerjeni le nase in na svoje koristi. Pomagaj nam Jezus, da ne bomo mislili le na sebe.

- Redovniki in duhovniki nimajo ničesar. Se ne poročajo, nekateri živijo v samostanih, drugi si ne privoščijo za nas osnovnih dobrin. Ali so sploh lahko srečni? Pa vendar, Jezus, kaj imajo, da so vedno tako nasmejani in veseli?

- Sedaj razumem, Jezus. V srcih nosijo ljubezen. Brez tvoje ljubezni ne more biti nihče srečen. Veseli so, ker nimajo nič, pa imajo Tebe. Hvala Ti Jezus za njihov nasmeh, lepo besedo in njihove molitve.

- Toliko ljudi je na tem svetu. Eni revni drugi bogati, eni srečni drugi nesrečni, eni verni drugi neverni, eni pošteni drugi krivični. Kako zelo si želimo, da bi imeli vsi ljudje dovolj za življenje, da bi bili srečni, pošteni in da bi verovali v Boga.

12

Ob koncu oratorija iskreno prosimo Jezusa, da bi nam vedno znova pošiljal duhovne poklice, tudi zato, da bi se lahko tudi prihodnja leta zbirali v oratorij, zato iskreno prosimo: Jezus, bodi vedo z nami!

- za vse kristjane, da bi se resno pripravili na leto 2000.
- za ljudi, da ne bi v letu 2000 videli samo leto praznovanja, temveč, da bi tudi na duhovnem področju kaj spremenili.
- za škofo, da bi nas znali voditi v tej triletni pripravi na leto 2000.
- za duhovnike, da bi tebe znali predstaviti nam ljudem.

- da bi vesoljna Cerkev v polnosti zaživela tisti nauk, ki si ga pred 2000 leti učil ti, Jezus.
- za vse državnike in politike, da bi bili pošteni in da bi delali v resnični blagor vseh ljudi.
- za ljudi vsega sveta, da bi vedno izpolnjevali Božjo voljo.

Marija, mati Cerkve je trpela poleg križa, ko je na njem umiral Jezus. Tudi danes trpi s Cerkvijo. V molitvi jo prosimo, da bi nam vedno stala ob strani.

Molitev: O GOSPA MOJA...

Pesem: Ti, ki vir življenja si (*ZGIS 116*)

Bela

barva ni barva, je absolutno, je svetloba, ki pomeni zdaj odsotnost zdaj vrhunec vseh barv (primer mavrice oz. loma svetlobe). Zato pomeni neko življenjsko polnost in srečo.

Belo - candidus - je barva kandidata, tistega, čigar položaj se bo spremenil (krščanec, prvoobhajanec, nevesta, ponekod tudi mrlič: tudi pri nas pokopavajo otroke v beli krsti). Belo je torej barva prehoda, obredov uvajanja, torej znamenje povsem novega, očiščenega življenja. Belo je za nas barva razodetja, milosti, poveljanja, ki jemlje vid: to je barva Božjega razodevanja, ki ostaja v obliki avreole okrog glave tistih, ki so srečali Boga (primer: Jezusovo spremenjenje na gori Tabor, Mojzes, ko je prihajal z gore...)

Belo je za kristjane barva vseh kreposti (ker so v njej tudi vse barve), še posebej pa kreposti čistosti.

Mavrica, v njej (sedem barv - sveto število) vse barve, pomen mavrice v Svetem pismu - simbol zaveze, znamenje miru in sprave.

V SKUPINI

11 Spoved, da ali ne

- Naštejte vse razloge za in proti spovedi. Nato se o njih pogovorite.
- Kakšna je razlika med psihiatrom in spovednikom?
- Kako govori Bog? Si že kdaj doživel Božji poseg?
- Naštejmo lastnosti prijatelja, kakršnega bi si želeli. Zakaj ravno te lastnosti? Ali imamo mi katero od naštetih lastnosti ali čutimo pomanjkanje teh lastnosti pri sebi?

12 Smrt

- Kaj je zate smrt?
- Si že doživel smrt kakega svojega prijatelja?
- Kaj bi storil, če bi zvedel, da boš živel le še en mesec, en teden, en dan, eno uro?
- Kaj boš lahko po smrti povedal Bogu, kaj si dobrega storil v življenju?
- Začni z vajo: moja knjiga dobrih del. Vsak dan zvečer zapiši v zvezek, kaj si dobrega storil (morda tudi, kaj bi lahko, pa nisi).

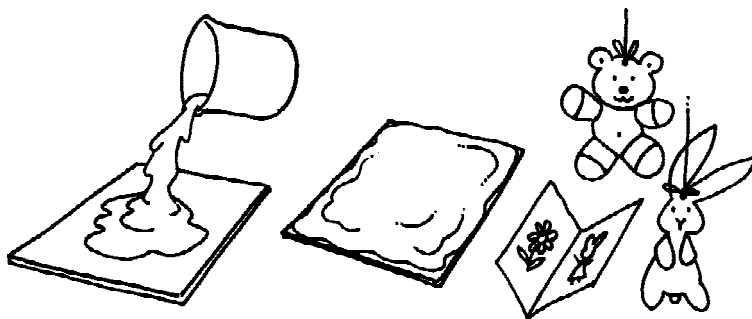
DELAVNICE

11 Ročno izdelan papir

Material: 4 papirnati robčki, zidna barva, lepilo (naravno lepilo ali lepilo za les - Mocol).

Izdelava:

1. Papirnate robčke razpreš po plasteh in jih natrgaš na čim manjše koščke.
2. Dodaš 2 dl vode, 2 žlici lepila in nekaj kapljic zidne barve. Zmešaš v mešalniku (za kavo).
3. Prelj skozi gosto kuhinjsko cedilo.
4. Pogačico prelij na pomočeno lepenko in jo s prstom razporedi v tanko plast.
5. Prekrij s pomočeno lepenko ali gladko leseno ploščico in obteži ter pusti kakšen dan, da se posuši.
6. Ko je papir posušen, lahko iz njega izrežeš različne like - simbole. Simbol lahko nalepiš v svoj dnevnik, narediš voščilnico...

12 Planika iz papirja

Material: svetleči se (zlat ali srebrn) papir, lahko tudi svetleči papirčki od čokolade.

Izdelava:

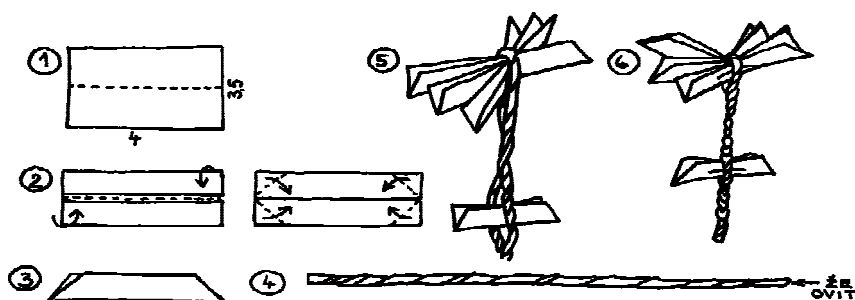
1. Narežemo 4 kvadratke po 4 cm dolge in 3,5 cm široke. Ta kvadratek prepognemo na polovico, da označimo sredino. Potem ga razgrnemo in z obeh strani prepognemo do sredine.

2. Tudi vse vogale prepognemo do sredine.

3. Še enkrat prepognemo na polovico.

4. Odrežemo daljši del za peclj - 15 cm dolg in 3 cm širok ter ga zvijemo skupaj.

5. Z zvitim trakom stisnemo in še bolj zavijemo 3 liste cvetov na polovici in malo nižje še list peclja. Cvetne liste malo odpremo in to planiko komu podarimo za spomin.

ZGODBA V IGRI

Velika igra - Skrivnostna gora

Barvno-pisana gruča navdušenih krtino-lazcev se je prvič v življenju podala na mogočno goro, ki se je močno razlikovala od navadnih krtin, ki so jih v preteklosti z lahkotnostjo osvajali. Že takoj ob vznožju so naleteli na skritosten rov, ki je vodil v notranjost gore, in se napotili vanj. Znotraj rova so srečevali najrazličnejša bitja, v prostranih podzemnih dvoranah. Ta bitja so jim dajala najrazličnejše igre in jim le na ta način dovolila nadaljevanje podzemnega popotovanja. Čudno je bilo predvsem to, da, kljub podzemlju, dnevna luč ni ugasnila; še več: bolj z navdušenjem so igrali, bolj je podzemlje postajalo svetlo...

Struktura	
Število oseb	ni določeno, pomembno je, da so razdeljeni v manjše skupine največ po 10 igralcev
Sistem igranja	krožni sistem igranja
Čas	10 minut za eno igro in menjavo prostora
Prostor	sobe, v katerih se lahko giblje 10 oseb
Pripomočki	odvisno od tega, katere igre izberete za posamezne postaje
CILJ IGRE:	ČIMBOLJE OPRAVITI VSE PREIZKUŠNJE

Potek igre

To igro lahko igramo v zaprtem prostoru ali pa tudi zunaj. Število otrok ni omejeno, pomembno je, da imamo dovolj prostora. Število skupin mora biti enako številu sob oz. mest, ki jih imamo na razpolago; zato, da lahko vse skupine igrajo istočasno vsaka v svojem prostoru oz. na svojem mestu, tako, da se med seboj ne bodo motile. Naloga voditelja je, da daje znak (žvižg) za začetek in konec igre. Gleda tudi na to, da kroženje poteka čimbolj urejeno in usklajeno. Animatorji, ki vodijo posamezne igre, imajo seznam ekip in sob. V ta seznam vpišejo skupino, ki je opravila preizkušnjo in njihov rezultat. Vsaka soba naj bo označena s črko, ki je vsem dobro vidna. Skupina ima na razpolago 3 minute, da poišče prej jim določeno sobo/mesto igre in okoli 7 minut za igro. Če ekipi ne uspe končati igre v danem času, dobi kazenske točke. Na koncu seštejemo točke vseh iger in razglasimo zmagovalca.

Nekaj možnih iger

1. Igralci morajo iz raznih koščkov sestaviti sliko. Nalogo popestrimo tako, da morajo sestaviti več raznih slik. Merimo čas.

2. V veliko vrečo damo najrazličnejše predmete. S pomočjo tipanja igralci ugotavljajo, kaj se nahaja v vreči. Štejemo število uganjenih predmetov.

3. Vsi člani skupine poležejo po tleh tako, da s svojimi telesi oblikujejo rožo. Ocenjujemo izvirnost in estetiko.

4. Na kaseti imamo posnete razne glasove (sumi, poki, živalski glasovi...), ki jih predvajamo skupini. Igralci jih pozorno poslušajo in jih zapisujejo po vrstnem redu.

5. Uganiti nekatere podrobnosti (telesno težo, starost, višino...) določenih oseb (animatorjev, voditelja, župnika...). Zmaga skupina, ki se najbolj približa dejanskemu rezultatu.

6. V določenem času (1 minuta) obleči enega izmed svojih igralcev samo z oblačili, ki jih imajo na sebi. Preštejemo vse kose obleke.

7. Štafeta z jabolki. Skupina se postavi v vrsto tako, da je med igralci nekaj razmika. Naloga igralcev je, da spravijo jabolko na drugo stran skupine. Igralec drži jabolko med brado in vratom in ga tako preda sosedu, pri tem si ne smeta pomagati z rokami. V primeru, da igralec uporablja roke, ali da jabolko pade na tla, igro ponovijo od začetka. Merimo čas.

8. Predor. Igralci se postavijo v kolono eden za drugim. Noge imajo v razkoračenem položaju, z rokami pa se dotikajo hrbta igralca, ki ga imajo pred sabo. Na dani znak prvo-stoječi igralec zakotali žogo po tunelu, zadnji jo ulovi in se skupaj z žogo splazi po tunelu do prvega igralca, tam se postavi na čelo skupine in zakotali žogo po tunelu navzdol. Igra se tako nadaljuje, dokler igralci ne stojijo na začetnem položaju.

9. Piramida. Skupina iz praznih pločevink (naj jih bo čimveč) zgradi piramido. Nakar ima na voljo 3 mete z žogico, da jo podere. Štejemo podrte pločevinke.

10. Reka. S kosi kartona, ki jih razporedimo po tleh, označimo prehod iz ene strani reke na drugo. Igralci drug za drugim s sonožnimi skoki iz enega na drugi karton preidejo na drugo stran. Če pri tem igralec stopi iz kartona, mu prištejemo eno kazensko točko. Na koncu seštejemo vse kazenske točke. Zmaga skupina, ki jih ima najmanj.

11 a. Nenavaden tek

Pripomočki: tri opeke (trije listi A4), merilna ura.

Pedagoška opomba: potrpežljivost, uporaba pameti.

Tekmovalec dobi tri opeke. Na znak začne svojo hojo proti cilju, tako da, medtem ko stoji na dveh opekah, tretjo prestavi naprej. Voditelj meri v kolikem času prehodi določeno razdaljo.

* če je igra v sobi, opeko lahko nadomestimo s tremi listi papirja. * če je dovolj prostora, lahko vsi tekmujejo hkrati, seveda je v tem primeru potrebno priskrbeti več opek/kartonov.

11 b. Potujoči predmet

Pripomočki: droben predmet.

Pedagoška opomba: igra opazovanja in skrivanja.

Vsi sedijo v krogu, tako da je ta sklenjen. Eden od igralcev stoji ali sedi v sredini. Igralci v krogu si podajajo nek predmet za hrbtom. Ko igralec v sredini misli, da je uganil pri kom je predmet, zakliče stop. Podajanje se zaustavi, igralec v sredini pa pove ime tistega, ki naj bi imel predmet. Če je ugotovil, zamenjata vlogi. Če pa se je zmotil trikrat, ga čaka neka kazen.

12 a. Organist

Pripomočki: ruta.

Pedagoška opomba: medsebojno poznanje.

Odberemo enega prostovoljca, ki mu zavezemo oči. Vsi drugi postanejo orgelske piščali. Igralec z zvezanimi očmi je organist: kogar se dotakne, mora zapeti svoj določen glas. Organist mora po glasu uganiti, kdo se je oglasil. Če ugane pravega, zamenjata vlogi.

12 b. Za vsakega nekaj

Pripomočki: po dva listka za vsakega, svinčnikl

Pedagoška opomba: sprostitvev napetosti v skupini, sodelovanje vseh, doživljanje skupine in razvijanje osebnih sposobnosti

Vsak udelezenec dobi listek, na katerem je eno od imen udeležencev. Na drugi prazen listek naj napiše čimbolj duhovito nalogo, ki jo mora napraviti igralec na listku. Ko je to narejeno, zberemo listke v dve vreči. Voditelj potegne najprej ime iz ene vreče in nalogo iz druge, ki jo mora imenovani takoj narediti.

DODATKI

ZAČETNO SREČANJE

Uvod

"Dober začetek je polovica uspeha." Pomislite samo na tekače. Če zaostanejo na startu, bodo zelo težko nadoknadili zamujeno. To velja tudi za oratorij! Zelo pomembna je priprava, obenem pa ne smemo pozabiti na sam začetek oratorija, ki bo dal življenje čudovitim počitnicam. V nadaljevanju najdete nekaj oblik, kako lahko oblikujete začetek oratorija. Seveda pa vam je puščena vsa svoboda, ustvarjalnost in iznajdljivost.

Poseben vhod

Pripravite poseben vhod v prostor, kjer bo potekal oratorij. Vhod je lahko v obliki:

- tunela - naj bo čim manjši in ožji, lahko je tako majhen, da se morajo celo plaziti skozenj.
- preko ovir - ki naj bodo prilagojene otroškim sposobnostim.
- preko vode - se pripravi bazen z vodo, preko katerega morajo iti bosi ali kako drugače.
- v obliki kake igre - v tej igri se že delijo v skupine.

V tem posebnem vhodu je vsak posebej sprejet med oratorijance. Že tu na začetku se otroci delijo v skupine, delavnice, se določijo službe - odgovornosti, se delijo majice, broške, rutice, nalepke, knjižice, čepice...

Maša

Če se oratorij začne v nedeljo, ga lahko začnete s slovesno mašo, ki jo prej pripravite z animatorji. Otroci, ki bodo obiskovali oratorij naj bodo med mašo skupaj, tako se bodo čutili kot skupina. Primerno je, da v to skupino povabite tudi druge otroke.

Dvigovanje zastave

Lepa oblika za začetek oratorija je dviganje zastave, ki lahko poteka vsako jutro v času oratorija. Pripravite posebno zastavo, ki naj bo primerno velika. Napis ali risba na zastavi naj bosta v skladu s temo oratorija. Dvigovanje zastave lahko poteka ob:

- pesmi
- glasbi
- bansu
- tišini
- molitvi

Pobožnost

Veliko župnij ima v nedeljo popoldan t.i. večernice. Če je primerno, začnite oratorij s temi večernicami. Skupaj z animatorji že prej načrtujte in pripravite to pobožnost tako, da bo otrokom blizu in razumljiva. Nikakor ne sme biti predolga!

Mesto

Prostor, kjer bo potekal oratorij, spremenite v veliko mesto. Prebivalci tega mesta bodo seveda otroci. Pred vhodom v mesto se vrši:

- predstavitev mesta
- opis dogodkov, ki bodo potekali
- predstavitev urejenosti mesta
- predstavitev načina življenja v mestu...

Skratka, predstavimo delavnice (tovarne, urade, kino, bar, trgovine...), temu naj služijo razne "obvestilne" table ipd.

Pri vhodu otroci dobijo posebne izkaznice:

- osebne izkaznice
- delavne knjižice
- majice, broške, čepice, rutice...

Otroci naj bodo sami redarji, čistilci, delavci, trgovci... Ves oratorij se spremeni v eno samo igro. V razne bolj odgovorne službe, kot so frizerji, trgovci, sodniki, policaji... vključimo otroke višjih razredov.

Don Bosko

V župnijah, kjer poznajo don Boska, je lahko nekdo oblečen v talar oz. kolar srajco in predstavlja don Boska. Ta sprejema otroke v oratorij:

- jih vpisuje
- jim razkaže prostor
- jim razloži delavnice
- jim predstavi namen oratorija
- jim predstavi urnik ...

Tudi med samim oratorijem lahko nekdo stalno igra don Boska. Njegova naloga naj bo različna:

- deli nagrade
- vodi skupna srečanja
- pripravlja molitve...

Zelo primerno je, če ima delavnico, kjer pripoveduje o sebi in o svojem oratoriju, ki ga je začel 8. decembra 1841 v Turinu. Ta delavnica naj bo ob:

- diapozitivih
- filmu
- pesmi
- risanju
- igranju...

ZAKLJUČNO SREČANJE

Vsak zaključek oratorija je odvisen od tega, kako je bil organiziran. Pomembno je tudi, koliko otrok je obiskovalo oratorij. Seveda pa je najpomembnejše, za koga hočemo pripraviti zaključek. Bodo gledalci samo otroci ali tudi njihovi starši, prijatelji, znanci...

Predstavljamo nekaj predlogov, ki se lahko med seboj povežejo, dopolnijo, olepšajo. Prepuščamo izbiro vaši iznajdljivosti...

Piknik

Če ste imeli manjšo skupino otrok, organizirajte piknik v naravi skupaj s starši. Piknik naj se ne konča samo ob klobasi in pijači, temveč ga dobro pripravite, z različnimi igrami, tekmovanji, petjem, bansi... Zelo primerno je, če pripravite vsaj eno igro, kjer bodo otroci tekmovali proti staršem. Če načrtujete kak drugačen zaključek oratorija, lahko izvedete piknik med samim oratorijem.

Kresni večer

Kresni večer z otroci, starši, prijatelji in sorodniki. Ob kresu, ki naj bo primerno velik, poteka zabavni program, v katerega so vključeni tudi starši.

Turnir

Kjer je število otrok majhno, lahko poteka tudi turnir v športnih disciplinah. Turnir naj bo v taki obliki, da bo primeren otrokom. V turnir naj bodo vključeni tudi starši.

Izlet

Organizirajte daljši izlet:

- v naravo
- na morje
- ob kako jezero
- v hribe
- v Gardaland
- v Mini Mundus...

Dvorana

Če imate večjo dvorano, pripravite lep kulturni program. V tem zaključku se predstavijo otroci s svojimi delavnicami in izdelki. V program, ki naj traja največ uro in pol, vključite:

- odrsko igro (dramska skupina)
- recitacije
- petje - pripravite karaoke, finalisti iz oratorija

- ples (plesna skupina)
- igranje na glasbene instrumente
- podelitev nagrad - če ste imeli kaka tekmovanja
- povabljenega gosta - pevca, igralca, čarodeja, komika...

Na primernem mestu pripravite razstavo izdelkov, ki so jih izdelali otroci. Če je primerno, lahko tudi ocenimo in nagradimo izdelke (upoštevajte starost umetnika). To ocenjevanje lahko opravijo starši (seveda tajno).

Pod milim nebom

Če pripravljate zaključek na prostem ali v dvorani, kjer se lahko prestavijo sedeži, bo zaključek še bolj zanimiv. Starši, ki pridejo na zaključno prireditev se "spremenijo" v otroke. Razdelijo se po skupinah, tako, kakor so bili razdeljeni po skupinah otroci. Zaključna prireditev naj bo v stilu, kakor je potekal oratorij. Če ste imeli dviganje zastave naj bo tudi sedaj dviganje zastave. Tako, kakor ste otroke razdelili po skupinah razdelite tudi starše in gledalce. Med samim zaključnim programom sodelujejo starši in prijatelji, ki so razdeljeni po skupinah. Takrat, ko tekmujejo starši, so otroci navijači in gledalci. Izvedete lahko:

- karaoke
- kak skeč oz. razvedrilno igro
- bans - se naučimo
- kako tekmovalno igro
- kviz

Ob vsem tem programu se pripravi razstava, delavnice, ki nimajo izdelkov, pa se predstavijo s svojimi točkami.

Izvedba programa - pod milim nebom

Program poteka na odprtem prostoru. Z velikimi kartoni 2m x 4m se ogradi prostor, ki je namenjen za prireditev. Skratka s temi kartoni smo naredili dvorano. (Na te kartone so otroci - likovna delavnica - med tednom risali, tako je obenem že predstavljena ena delavnica). V ograjeni prostor je samo en vhod, skozi katerega bodo kasneje prihajali obiskovalci. V tem prostoru se pripravi velik tepih, na katerem bodo otroci, ter sedeže za obiskovalce, ki so razvrščeni v petih krogih, na sredini vsakega kroga je zastava druge barve.

Starši ob vhodu dobijo kartončke na katere zapišejo svoje ime (tako kakor so to počeli otroci). Ko uredijo ta vpis, sedejo v tisti krog, kjer je zastava z isto barvo kot kartonček, (s tem so se razdelili po skupinah kot otroci). Ob vhodu si lahko ogledajo razstavo fotografij.

Program

- dviganje zastave (stoje, s himno tedna)
- plesna skupina (z modernim plesom)
- pozdrav vsem navzočim (razložimo, kaj pomenijo kartončki)

- karaoke (finalisti oratorija - sodelujejo tudi starši, prijave naj se zbirajo že med tednom)
- predstavitev animatorjev
- animatorji skupaj z otroci predstavijo delavnice
- glasbena skupina
- predstavitev razstave (povabi se k ogledu)
- bans (otroci se pomešajo med obiskovalce tako vsi skupaj pojejo in kažejo bans)
- dramska skupina z igro (naj ne bo predolga)
- kviz za starše (otroci so sodniki, s starši tekmujejo po barvah)
- plesna in glasbena skupina (Vesele račke)
- podeljevanje nagrad: karaoke otroci
- karaoke starši
- kolesarsko tekmovanje

PRILOGA

Molitvena srečanja za
animatorje

Pesmi

1. GOSPOD, NAUČI NAS MOLITI

Molitev - Oče naš - Kadilo

*Molitev je... moliti.
Je vedno neko dogajanje,
in ne samo besede, obrazci.
Je komunikacija
z nekim 'živim ti',
čeprav je
njegova navzočnost
skrivnostna.*

*Moliti:
srečati Njega,
ki ti predstavlja načrt življenja.*

*Moliti:
je očistiti sliko,
ki jo imaš o Njem
in o samemu sebi.*

*Moliti:
obhajanje njega, ki se daruje zate
in tebe, ki na klic odgovarjaš.*

1. Beseda nas uči moliti

Pesem: Ni več tavanja (ZGIS 79)

Spremlja nas luč sonca,
ki lahko zahaja nad preteklimi
dnevi...

Tokrat se pot nadaljuje:
novi poganjki na naši poti!
Brat, čutim,
da je napočil čas
po molitvi...
Oče naš,

daj nam danes nov kruh
in obraz drugih, da jih bom imel rad.

Oče naš,
veš po čem nas žeja:
upanje, da zazivimo skupaj!
Oče naš,
odkrij v nas tvoj smehljaj,
ki je v moči, da bi ljubili!

Sanje, veselje, bolečine
so sledi, ki jih skupaj puščamo.
Nekaj se kljub temu premika...
in ta Ljubezen je vodilo v svetu!

Sestra, čutim,
da je napočil čas
po novi molitvi...

Oče naš...

Odpev: Gospod, nauči nas moliti!

KADAR MOLITE RECITE: OČE

Bog, darujoča ljubezen,
podarjeno življenje,
razumnost, potrpežljivost,
sprejemljivost.

V Duhu ti pravimo: "Oče".

Po milosti tvojega Sina
smo zares tvoji sinovi.

Naš Oče si.

Tvoja ljubezen obnavlja skupnost.
Daj nam, da bi živeli, kot tvoji sinovi!

Odpev

POSVEČENO BODI TVOJE IME

Gospod, svoje ime imaš:
"Jaz-sem-ki-sem",
"Bog-naš-rešitelj",
"Bog-z-nami", "Kristus".

Tvoje ime je za nas mogočna moč.
Oče, posvečeno bodi tvoje ime,
razodeni svojo moč nad našo slabost.
To te prosimo v Kristusovem imenu,
Gospod.

Odpev

PRIDI TVOJE KRALJESTVO

Tvoje Kraljestvo je blizu, je med nami.
Bog, ki vodiš zgodovino,
spremljaj tudi našo spreobrnitev
k načrtu, ki ga je začrtal Oče.
Naj po Kristusu pride tvoje Kraljestvo!
Gospodov Duh naj nas napravi
neutrudljive graditelje tvojega
Kraljestva.
Gospod, naj pride tvoje Kraljestvo.

Odpev

DAJ NAM DANES NAŠ VSAKDANJI KRUH

Oče, daj nam svojega kruha.
Nahrani vsako lakoto:
po hrani, po razumevanju, po ljubezni.
Odpri nam srce,
da bomo znali prisluhiniti ubogim, ki so lačni.
V nas, ki imamo vsega preveč,
pogasi lakoto po tvoji Besedi,
ki nam prinaša odrešenje.

Odpev

IN ODPUSTI NAM NAŠE DOLGE, KAKOR TUDI MI ODPUŠČAMO VSEM NAŠIM DOLŽNIKOM

Oče, priznamo naše slabosti.
Zavedajoč se slabosti, ki je v nas,
nam daj, da bomo znali odpuščati
slabosti drugih.
Napravi nas znanilce tvojega miru.

Odpev

IN NE VPELJI NAS V SKUŠNJAVO

Gospod, velika je naša slabost!
Tvoja ljubezen naj nas varuje,
tvoja milost naj nas podpira.

2. Kontemplativna molitev

Božja beseda je namreč živa in dejavna,
ostrejša kakor vsak dvorezen meč
in zareže do ločitve duše in duha,
sklepov in mozga
ter ločitve duše in duha,
sklepov in mozga
ter presoja vzgibe in misli srca.
(Heb 4,12)

Božja beseda ustvarja Cerkev.

Oznanjena beseda

posluša.

Beseda,

ki postane

resnično življenje,

pričevanje.

Dragocen zaklad,

ki nam je zaupan,

da postane

način življenja.

Beseda,

ki preide v premišljevanje,

kontemplacijo.

Berili

Prav tisto uro se je razveselil v Svetem Duhu in rekel: "Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče. Nihče ne spoznava, kdo je Sin, razen Očeta, in nihče, kdo je Oče, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti. (Lk 10, 21-22)

Trdno se torej držimo veroizpovedi, ker imamo veličastnega velikega duhovnika, ki je šel skozi nebesa, Jezusa, Božjega Sina. Nimamo namreč velikega duhovnika, ki ne bi mogel sočustvovati z našimi slabostmi, marveč takega, ki je

kakor mi preizkušan v vsem, vendar brez greha. Bližajmo se torej z zaupnostjo prestolu milosti, da bomo dosegli usmiljenje in našli milost, ki nam bo v pravem trenutku pomagala.

(Heb 4,14-16)

3. Trinitarična molitev

Očetu...

Odpev:

Gospod, k tebi dvigam svojo dušo.

Voditelj

Slavljen Bog, Oče našega Gospoda

Jezusa Kristusa,

Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe.

On nas tolaži v vsaki naši stiski.

(2 Kor 1,3-4a)

B-1

Pomislite na lilije, kako rastejo. Ne delajo in ne predejo, toda povem vam: še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor datera izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, koliko bolj bo vas, malovredni! Zato tudi vi ne iščite, kaj boste jedli in kaj boste pili. Ne delajte si s tem skrbi! Vse to namreč iščejo narodi sveta. Vaš Oče vendar ve, da to potrebujete. Išcite njegovo kraljestvo in to vam bo navrženo. Ne boj se mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil, da vam da kraljestvo. (Lk 12,27-32)

B-2

Želite, a nimate. Ubijate in zavirate, a vendar ne morete doseči. Prepirate se in bojujete, pa nimate, ker ne prosite. Prosite, pa ne primate, ker slabo prosite - namreč zato, da bi to porabili za svoje naslade.

(Jak 4,2-3)

B-1

Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo. In kadar vstanete k molitvi, odpustite, če imate kaj proti komu, da vam tudi vaš Oče, ki je v nebesih, odpusti vaše prestopke. (Mk 11,24-25)

B-2

Neprenehoma molite. V vsem se zahvaljujte:

kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas. (1 Ts 5,17-18)

B-1

Molite, da ne pridete v skušnjava.

(Lk 22,40)

Odpev

B-2

Oče, če hočeš, daj da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volj, ampak tvoja naj se zgodi. (Lk 22,4)

B-1

Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Oče, v tvoje roke izročam svojega duha. (Lk 23,34.46)

Odpev

...po Kristusu...

Voditelj

Vse, kar koli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu.

(Kol 3,17)

B-1

Brez mene ne morete storiti ničesar. Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. (Jn 15,5.7)

B-2

Resnično, resnično povem vam:

Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.

Do zdaj niste ničesar prosili v mojem imenu. Prosite in boste prejeli, da bo vaše veselje dopolnjeno.

(Jn 16,23-24; cf. 14,13-14)

Odpev

B-1

To je zaupnost, ki jo imamo z njim: on nas usliši, kadar ga prosimo po njegovi volji. In če vemo, da nas v vsem poslušša, za kar koli ga prosimo, tudi vemo, da že imamo, kar smo ga prosili.

(1 Jn 5,14-15)

...v Duhu

Voditelj

Ob vsaki priložnosti molite v duhu z vsakršnimi molitvami in prošnjami. V ta namen bedite z vso vztrajnostjo in molite za vse svete. (Ef 6,18)

B-1

Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdih. In on, ki preiskuje srca, ve, kaj je mišljenje Duha, saj Duh posreduje za vse, v skladu z Božjo voljo. (Rim 8,26-27)

Odpev

B-2

Ker pa ste sinovi, je Bog poslal v naša srca Duha svojega Sina, ki vpije: "Aba, Oče!". (Gal 4,6)

Odpev

4. Izročitev **Božje besede**

Gospod, nauči nas moliti!

In ti nam ponavljaš:
"Kadar molite recite:
Oče naš ..."

Besede,
preproste besede,
ki govorijo o tebi,
ki govorijo o nas;
pripovedujejo tvojo zgodovino -
našo zgodovino -
preteklo
sedanjo
prihodnjo.
Jasne besede,
ki povzemajo
bogastvo pričakovanega srečanja.
Trpljenje, veselje
mir
želja
prošnja
vzdih.
'Oče naš'
smo mi
pred tabo.
'Oče naš':
tvoja
in naša molitev.

Gospod, nauči nas moliti!

Pesem: Išči dobrega Boga (ZGIS 46)

5. Oče naš

Predragi,
pri krstu
vam je Cerkev
izročila molitev
'Oče naš'.

Naj vam bo
dragocen dar,
luč na vaši poti,
moč v slabosti,
vodilo v vaši molitvi.

Kristusov Duh
moli z vami
in vas napravlja
za razumne vzgojitelje
tistega srečanja z Njim,
ki zveliča.
Veselje Vstalega Gospoda
naj bo z vami.

Z otroškim srcem,
polnim Svetega Duha,
ki nas povezuje v Cerkev, svoje telo,
prosimo Očeta, skupaj z Jezusom:

Oče naš,
ki si v nebesih,
posvečeno bodi tvoje ime,
pridi k nam tvoje kraljestvo,
zgodí se tvoje volja,
kakor v nebesih,
tako na zemlji.
Daj nam danes
naš vsakdanji kruh.

In odpusti nam naše dolge,
kakor tudi mi odpuščamo svojim
dolžnikom,
in ne vpelji nas v skušnjava,
temveč reši nas vsega hudega.
Amen.

Blagoslov

Blagoslovi naj te Gospod in te varuje.
Amen.

Obrne naj svoje obličje k tebi in ti da
mir.
Amen.

Pokaže naj ti svoj obraz in se te usmili.
Amen.

Gospod naj te blagoslovi,
brat, sestra.

2. BOŽJA BESEDA

Božja beseda - Poslanstvo - Vera - Prihod

*Velikokrat in na veliko načinov
je Bog nekoč govoril očetom
po prerokih,
v teh dneh poslednjega časa
pa nam je spregovoril
po Sinu...*

(Heb 1, 1-2a)

*Bog,
ki je govoril v preteklosti,
govori tudi danes.
Kako naj ponovno zaživi pisana Beseda,
da bo še naprej živi Bog:
ki nam govori, kot živim osebam,
ki nam daje smisel življenja,
nas vodi k spreobrnjenju
in nam daje rešenje?
Pomembno je osebno srečanje
z Besedo.
Le ta bo lahko ponovno dobila
svoj prvoten pomen
in bo 'dabar',
beseda, ki nas prenavlja
tudi danes.*

1. Beseda

Pesem: Glejte sejavec (ZGIS 105)

Berilo: Božja beseda

Božja beseda, ki ustvarjaš veselje,
Božja beseda, Beseda življenja,
Božja beseda za današnjega človeka,
Božja beseda, ne bodi predaleč!
Zakaj si odsotna?
Božja beseda, ne bodi predaleč!

Božja beseda, zaveza božja,
Božja beseda, ki nam odpuščaš,
Božja beseda, oznanilo miru,
Božja beseda, uniči smrt!
Zakaj toliko sovraštva?
Božja beseda, uniči smrt!

Božja beseda, ki se ponovno vračaš,
Božja beseda, ki uničiš vsako slabost,
Božja beseda, ki si svoboda,
Božja beseda, poruši pregrade!
Zakaj toliko suznjev?
Božja beseda, poruši pregrade!

Božja beseda, ki odpiráš vode,
Božja beseda, ki gospoduješ vetrovom,
Božja beseda, najmočnejša med vsemi,
Božja beseda, prinašaj upanje!
Zakaj toliko solza?
Božja beseda, prinašaj upanje!

Božja beseda, studenec med skalami,
Božja beseda, ki nasičuješ s kruhom,
Božja beseda, skrita med brazdami,
Božja beseda, bodi v srcu!
Zakaj to kamenje?
Božja beseda, bodi v srcu!

Božja beseda, več od sonca,
Božja beseda, v znamenju križa,
Božja beseda, v središču časov,
Božja beseda, odgovori njemu, ki kliče!
Zakaj molčiš?
Božja beseda, odgovori njemu, ki kliče!

Molimo
O Bog, naš Oče, v Kristusu,
tvoji živi Besedi, si nam dal model
novega človeka; daj, da bi po Svetem
Duhu ne bili samo poslušalci,
ampak tudi uresničevalci Evangelija.
Naj te tako ves svet spozna
in slavi tvoje ime.
Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

2. Evangelij

Odpev: Slava tebi, Gospod!

Slava Kristusu,
večnemu sijaju živega Boga!

Odpev

Slava Kristusu,
večni modrosti živega Boga!

Odpev

Slava Kristusu,
večna Beseda živega Boga!

Odpev

Slava Kristusu,
nesmrtni luči nebeškega Očeta!

Odpev

Slava Kristusu,
pot in moč vseh živih!

Odpev

Slava Kristusu,
ki pride na svet, da nas reši!

Odpev

Slava Kristusu,
ki je umrl in vstal za vse brate!

Odpev

Slava Kristusu,
ki je šel v nebesa in je na Očetovi
desnici!

Odpev

Slava Kristusu,
ki je dal Cerkvi svojega Svetega Duha!

Odpev

Slava Kristusu,
ki se bo vrnil ob koncu časov!

Evangelij

Iz svetega evangelija po Janezu.
(2,23-3,21)

Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku.

Med farizeji pa je bil človek, ki mu je bilo ime Nikodem; bil je prvak med Judi. Ponoči je prišel k Jezusu in mu rekel: "Rabi, vemo, da si prišel od Boga kot učitelj; kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim." Jezus je odgovoril in mu rekel: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva." Nikodem mu je dejal: "Kako se more človek roditi, če je star? Mar more drugič v telo svoje matere in se roditi?" Jezus mu je odgovoril: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se roditi od zgoraj. Veter veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha." Nikodem je odgovoril in mu rekel: "Kako se more to zgoditi?" Jezus mu je odgovoril: "Ti si učitelj v Izraelu in tega ne veš? Resnično, resnično, povem ti: Govorimo o tem, kar vemo, in pričujemo o tem, kar smo videli, toda našega pričevanja ne sprejemate. Če ne verjamete, kar sem vam govoril o zemeljskih stvareh, kako boste verjeli, če vam bom govoril o nebeških? Nihče ni šel v nebesa, razen tistega, ki je prišel iz nebes, Sina človekovega. In kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, ki veruje, imel v njem večno življenje.

Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. Kdor namreč dela hudo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu."

3. Razdrobljeni evangelij

"V začetku je bila Beseda".

"Na svet je prišla resnična Luč, tista, ki razsvetli vsakega človeka".

"Tvoja Beseda, Gospod, je luč na moji poti".

"Govori, Gospod, tvoj služabnik posluša".

"Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč govoril očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovoril po Sinu".

"In Beseda je meso postala".

4. Sestavljenje evangelija

Evangelij

Iz svetega evangelija po Janezu.

(2,23-3,21)

Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v

njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. / Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku. /

Med farizeji pa je bil človek, ki mu je bilo ime Nikodem; bil je prvak med Judi. Ponoči je prišel k Jezusu / in mu rekel: "Rabi, vemo, da si prišel od Boga kot učitelj; kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim." / Jezus je odgovoril in mu rekel: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva." / Nikodem mu je dejal: "Kako se more človek roditi, če je star? Mar more drugič v telo svoje matere in se roditi?" / Jezus mu je odgovoril: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo. / Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je duh. / Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se roditi od zgoraj. Veter veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha." / Nikodem je odgovoril in mu rekel: "Kako se more to zgoditi?" / Jezus mu je odgovoril: "Ti si učitelj v Izraelu in tega ne veš? / Resnično, resnično, povem ti: Govorimo o tem, kar vemo, in pričujemo o tem, kar smo videli, toda našega pričevanja ne sprejemate. / Če ne verjamete, kar sem vam govoril o zemeljskih stvareh, kako boste verjeli, če vam bom govoril o nebeških? / Nihče ni šel v nebesa, razen tistega, ki je prišel iz nebes, Sina človekovega. In kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, ki veruje, imel v njem večno življenje. /

Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. / Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da

bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. / Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. / Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. / Kdor namreč dela hudo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. / Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu.

Pesem: Vlij mi olja (ZGIS 122) ali
Naš najboljši brat (ZGIS 75);
Hočem s teboj (ZGIS 33);
Jezus je pot (ZGIS 47);
Ti si ta luč (ZGIS 188);
Vsi, ki upajo vanj (ZGIS 122).

5. Zahvala

Gospod z vami.
In s tvojim duhom.
Kvišku srca.
Imamo jih pri Gospodu.
Zahvalimo se Gospodu, našemu Bogu.
Spodobi se in pravično je.

Res se spodobi in je pravično,
sveti Oče, da se ti zahvaljujemo
za neštivilna znamenja,
ki jih neprenehoma daješ v zgodovini
našega bivanja.

Hvala, Oče, ker nam daješ
možnost novega rojstva.
S krstom si nas napravil
za svoje sinove,
da bi lahko hodili
po poteh tvojega življenja.

Duh, ki ustvarja,
nas odpira vedno novi ljubezni,
ki se nikoli ne ponavlja.

Tako nam v začudenju odpira oči,
da lahko v premišljevanju spoznamo
se prikrite stvari jutrišnjega dne.

Zahvaljujemo se ti,
ker si tako zelo ljubil svet,
da si nam dal edinorojenega Sina,
sijaj tvoje slave,
žarečo zvezdo našega jutra.

V njem, luč sveta,
opazujemo tvojo ljubeznivo zблиžanje.

Po njem naše oči
vidijo resnično luč,
ki ne pozna zahoda,
luč, ki razsvetli vsakega človeka.
Po Jezusu Kristusu se odpiramo
dejavni veri.

Ponovno ogreti s tvojo lučjo,
se ponovno srečamo s tvojo ljubeznijo,
in z veselo hvaležnostjo pojemo:

Pesem: Hvala za vsako dobro jutro
(ZGIS 38-39) ali
Hvalnico pojem Bogu (ZGIS 140);
Bodi hvaljen, o Gospod (ZGIS 16).

Blagoslov
Bog, dobri Oče,
odpri naše življenje,
da bo slavila znamenja tvoje ljubezni.
Amen.

Duh življenja,
daj nam ponovnega rojstva v novo
življenje,
da bi lahko hodili po poteh ljubezni.
Amen.

Kristus, luč sveta,
razsvetli našo temo,
da bi bili v veselju tvoji navdušeni
oznanjevalci.
Amen.

Blagoslovi vas vsemogočni Bog,
Oče, Sin in Sveti Duh.
Amen.

3. KRUH, KI NASIČUJE

Evharistija - skupnost
- Cerkev - prihod - poslanstvo

Lakota.

Naša potreba po zadovoljstvu.

Pričakovanje potrebne pomoči.

Kruh.

*Povzema vse, kar lačen potrebuje:
hrano, razumnost, simpatijo, ljubezen.
življenje*

je v nenehnem pričakovanju kruha.

*Otrok rojen v Betlehemu,
je 'Hiša kruha',
kot kruh življenja,
ki je prišel z nebes,
da bi nas nahranil.*

*Kruh,
zastonjski,
postane posvečena stvar,
ker je povezan z življenjem.*

*Mora biti razdeljen.
Spremenjen v "Dober kruh"
nahrani naše brate.*

1. Lakota

Pesem: Povabil si me (ZGIS 92)

*Lakota.
življenje, klic po hrani,
da ne bi izumrl.
Stegnjene roke,
ki želijo hrano;
lakota po kruhu.
Človek:*

pričakovanje - večno in nenasitno.

Lakota po srečanju,
po bližnjih.

Lakota po besedi.

V potu svojega obraza
boš jedel kruh.

(1 Mz 3,19)

Sin človekov,
glej, zlomil bom palico kruha
v Jeruzalemu.

Zaskrbljeni bodo jedli odtehtan kruh
in osupli pili odmerjeno vodo.

Primanjkovalo jim bo kruha in vode,
osupli bodo eni kakor drugi

in propadli bodo zaradi svoje krivde.

(Ezk 4, 16-17)

Glej, pridejo dnevi,
govori Gospod Bog,
ko bom poslal v deželo lakoto,
ne lakote po kruhu in ne žeje po vodi,
temveč po poslušanju
Gospodove besede.

Tavali bodo od morja do morja
in od severa do vzhoda,
blodili bodo in iskali
Gospodovo besedo,
pa je ne bodo našli.

(Am 8, 11-12)

Moje solze so mi postale kruh
podnevi in ponoči,
ko mi ves dan govorijo:
"Kje je tvoj Bog?"

(Ps 42,4)

S kruhom solza si jih hranil,
s trojno mero solza si jih napajal.

(Ps 80, 6)

Zares, pepel uživam kakor kruh,
svojo pijačo mešam z jokom.
(Ps 102,10)

Jedel sem,
še preveč sem jedel.
Jedel sem, kakor vsi drugi;
ker sem bil povabljen,
ker sem bil v svetu
in svet me ni razumel.
Preveč sem jedel, Gospod,
med tem, ko
deset, sto, tisoč nezadovoljnih,
v istem času,
v svetu, trpijo v bolečinah,
umirajo od lakote
pred razočaranimi sorodniki.
Gospod, strašno je, ker vem,
ljudje sedaj vedo.
Vedo, da niso lačni
samo nekateri nesrečni,
ampak na stotine pri njih doma.
Vedo, da ne samo nekaj
stotine nesrečnih,
ampak na tisoče je lačnih
na robu njihovih dežel.
Vedo, da ne samo na tisoče,
ampak na milijone je lačnih na svetu.
Gospod, ni lahko dati jesti vsem tem.
Rajši molim,
preprosto, nedolžno,
rajši se postim ob petkih,
rajši obiščem ubogega.

Gospod, nisem več lačen.
Gospod, ne želim biti več lačen.
Gospod, ne želim več
potrebne za življenje,
da bi ti služil in trpel za moje brate.
Ker si tudi ti lačen, Gospod,
ker tudi ti umiraš od lakote,
medtem ko sem jaz sit.

2. Obljuba kruha

Pesem: Slavi Boga
(ZGIS 109, samo odpev)

Bil sem mlad, tudi postaral sem se,
vendar nisem videl,
da bi bil pravični zapuščen
in da bi bil njegov zarod prosil kruha.
(Ps 37, 25)

Pesem: Slavi Boga (odpev)

Da, ljudstvo na Sionu,
ki prebivaš v Jeruzalamu,
ne boš se več jokalo.
Usmilil se te bo na tvoje glasno vpitje,
brž ko ga zasliši, te bo uslišal.
Čeprav vam Gospod daje kruh stiske
in vodo nadloge,
se tvoj Učitelj ne bo več skrival,
temveč bodo tvoje oči gledale
tvojega Učitelja.
Tvoja ušesa bodo slišala za teboj
besedo, ki bo pravila:
"To je pot, po njej hodite!"
če boste morali iti na desno ali na levo.
Potem bo dal dežja za tvoje seme,
ki ga boš posejal na polju,
in kruha kot pridelek polja redilen
bo in izdaten.
Tvoja živina se bo tisti dan pasla
po prostranih pašnikih.
Tedaj boste peli pesem kakor v noči,
ko slavite praznik.
Iz srca se boste veselili kakor tisti,
ki se odpravljajo s piščalmi,
da gredo na goro Gospodovo,
k Skali Izraelovi.
(Iz 30, 19-21.23.29)

Pesem: Slavi Boga (odpev)

Zapovedal je oblakom od zgoraj,
odprl je nebeška vrata.

Pustil jim je deževati mano za hrano,
dal jim je nebeškega žita.
Človek je jedel kruh močnih,
poslal jim je hrane do sitega.
(Ps 78, 23-25)

Pesem: Slavi Boga (*odpev*)

Njegovo hrano bom
obilno blagoslavljal,
njegove uboge bom nasičeval
s kruhom.
(Ps 132, 15)

Pesem: Slavi Boga (*odpev*)

Neki mož je prišel v Baal Šališ in
Božjemu možu prinesel v vreči kruh iz
prvega žita: dvajset ječmenovih hlebov,
in svežega klasja. On pa je rekel: "Daj
ljudem, da bodo jedli!" Njegov sluga pa
je rekel: "Kako naj to postavim pred sto
mož?" Tedaj je rekel: "Daj ljudem, da
bodo jedli! Kajti tako govori Gospod:
Jedli bodo in bo še ostalo." Dal je jed
prednje; jedli so in še pustili po
Gospodovi besedi.
(2 Kr 4,42-44)

Pesem: Slavi Boga (*odpev*)

Prišli bodo in vriskali na Sionski višini,
žareli od veselja spričo Gospodove
dobrote: spričo žita, novega vina
in svežega olja,
spričo mlade drobnice in govedi.
(Jer 31,12)

Pesem: Slavi Boga (*odpev*)

O vsi, ki ste žejni,
pridite k vodi,
in vi, ki nimate denarja,
pridite, kupite in jejte!
Pridite, kupite brez denarja,
brez plačila vino in mleko!
Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh,
in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti?

Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro,
naj uživa v sočni jedi vaša duša.
Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo,
tako visoko so moje poti
nad vašimi potmi
in moje misli nad vašimi mislimi.
Kajti kakor pride dež in sneg
izpod neba
in se ne vrača tja,
ne da bi napojil zemljo,
jo naredil rodovitno in brstečo,
dal sejalcu seme in uživalcu kruh,
tako bo z mojo besedo, ki prihaja
iz mojih ust: ne vrne se k meni brez
uspeha, temveč bo storila,
kar sem hotel,
in uspela v tem, za kar sem jo poslal.
(Iz 55,1-2.9-11)

Pesem: Slavi Boga (*odpev*)

Pridite, jejte moj kruh,
pijte vino, ki sem ga namešala.
(Prg 9,5)

3. Pričakovanje kruha

Ne dajaj mi ničesar, Gospod,
ker mi nič ne koristi.
Ne bom te spraševal po kruhu
ali po obleki
ali po dobrem zdravju
ali po veselju.
Ne prosim te sonca
ali megle
ali prižganega ognja
ali prta za na mizo;
prosim te le za mizo,
kjer se bom lahko usedel
ob zimskih večerih.
Prosim te samo roke,
tople roke,
roke, ki sprejema:

kot ptičje gnezdo,
kjer boš lahko počival.

Kruh.
Pšenično zrno,
ki pade v vlažno zemljo,
ter obrodi.

Mine ostra zima.
Majhna rastlinca
se v prvih spomladanskih žarkih odpre.
Raste.

Dviguje se proti nebu.
Toplota prijatelja sonca
pomaga klasu,
ki prijazno ponuja
svoja zlata zrna
zoreti.

Zmečkana in zmleta
zrna so sedaj
bela moka.
Neprestan poziv k občestvu.

Zgnetena z vodo,
v peči, testo
ponovno začuti v sebi življenje.
Toplota ognja
jo spremeni v dišeč kruh
za potešitev človeške lakote.

Kruh.
Prinaša okus življenju.
Trud, znoj, strah,
zaupno pričakovanje.
Poklic k občestvu.
Kruh na mizi
postane hrana za vse.
Dragocen dar življenja.
Razlomljen kruh,
praznično obhajanje
ponovno odkrite enosti.
Kruh za vsako človeško lakoto.
Kruh življenja.
Kruh ljubezni.

Pridi,
resnični kruh z nebes.
V nas vzklije življenje.
V izobilju.
Danes
in v razsvetljenem jutri.
Na gostiji veselja,
ki ji ni konca.

Pridi, Kruh.
Pridi, življenje.
Pridi, Kristus Rešitelj!

Razprostiram roke,
ki jim manjkaš ti,
in sprejemem tebe
kot sprejemem luč v temni noči,
in ti postaneš
Jutranji svit, ki izniči temo.

Odpev pesmi: Danes je zasijala luč
(ZGIS 23)

Razprostiram roke,
ki jim manjkaš ti,
in sprejemem tebe,
kot se vzame
plamen v zimskih dnevih,
in ti postaneš
Požar, ki požge zemljo.

Odpev pesmi: Danes je zasijala luč

Razprostiram roke,
ki jim manjkaš ti,
in sprejemem tebe,
kot se razveseliš
vodnjaka v poletnih dneh,
in ti postaneš
Hudournik večnega življenja.

Odpev pesmi: Danes je zasijala luč

Razprostiram roke,
ki jim manjkaš ti,
in sprejemem tebe,
kot se vzame
biser ljubezni,
in ti postaneš
Zaklad veselja izgubljenemu.

Odpev pesmi: Danes je zasijala luč

Razprostiram roke,
ki jim manjkaš ti,
in sprejemem tebe;
toda ti sedaj sprejmeš
mojo v tvojo roko,
in jaz postanem
Povabljenec komurkoli te išče.

Pesem: Danes je zasijala luč (ZGIS 23)

4. Prihod kruha

Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je povzpел na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovski praznik. Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je Rekel Filipu: "Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli? To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: "Za dvesto denarjev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos." Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: "Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?" Jezus je dejal: "Posedite

ljudi." Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: "Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi." Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: "Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet." ...

Ko so ga našli na drugi strani jezera, so mu rekli: "Rabi, kdaj si se znašel Tukaj?" Jezus jim je odgovoril in rekel: "Resnično, resnično, povem vam: Ne iščete me zato, ker ste videli znamenja, ampak ker ste jedli kruh in se nasitili." ...

Tedaj so mu rekli: "Kakšna znamenja torej delaš, da bomo videli in ti verjeli? Kaj počneš? Naši očetje so jedli mano v puščavi, kakor je pisano: Kruh iz nebes jim je dal jesti." Jezus jim je dejal: "Resnično, resnično, povem vam: Ni vam Mojzes dal kruha iz nebes, ampak moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes. Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje."

Tedaj so mu rekli: "Gospod, vselej nam daj tega kruha!" Jezus jim je dejal: "Jaz sem kruh življenja, ki je prišel iz nebes ... Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta. Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem" (Jn 6,1 ss).

5. Zaključni obred

Blagoslov kruha

Gospod,
znamenje tega kruha,
od tebe blagoslovjeno,
razlomljeno in razdeljeno,
naj bo spomin tvojega daru:
Kristus,
razlomljen kruh za življenje sveta.
Nasičuj nas s svojo ljubeznijo,
da bi lahko postali
dišeč kruh
za življenje bratom.
Pridi, Oče,
in nas nasičuj.
Pridi, kruh življenja.
Pridi, Kristus, naš prijatelj
in naš brat.
Pridi, Gospod Jezus!
Slava in hvala ti, sveti in dobri Oče!
Slava in hvala ti, Kristus naša jed!
Slava in hvala ti, Sveti Duh,
velika Ljubezen,
ki hraniš našo slabotno ljubezen!

Razlomimo in razdelimo kruh.

Prošnje vernikov (*jih izrečejo sami*)

Oče naš

Slišali smo tvojo besedo,
Bog,
in razlomili smo kruh
med vse nas,
daj, da bi bilo to za nas znamenje,
da si nam ti blizu,
da smo tvoje znamenje,
ki nas hraniš in ljubiš.
Prosimo te, ne zapusti nas.
Pošlji nam
Kristusa, živi kruh.
Naj nas spremlja na naši poti,
ogreva naše srce
s svojo dobronamerno besedo.
Tako ne bomo več lačni.
Naj bo z nami ob skupnem obedu.
V veselem srečanju
naj nas hrani s svojo ljubeznijo.
Z njim se ti iz srca zahvaljujemo
vse do neskončne gostije.
Amen.

Pesem: Gospod je moj pastir
(ZGIS 31)

4. KRISTUSOVA LUČ OSVOBAJA

Prihod - Luč - Pričakovanje - Poslanstvo

*"Na svet je prišla resnična luč,
luč, ki rasvetljuje vsakega človeka ...
a svet je ni spoznal".*

*Gospodova milost
je med nami,
vedno.*

*Bog je zvest
v svoji ljubezni.*

*Obstaja tudi velika možnost,
da se postavimo zoper to luč.*

*Tudi mi
se lahko osvobodimo v Kristusovi luči,
če le to želimo.*

1. Tema v našem življenju

Tema.

Ne razlikujejo se predmeti med seboj.

Ne vidijo se barve.

Negotovo odtipavamo.

Nevarnost, da obsojamo
predmete in ljudi.

Ne ve se, kam naj gremo:

izgubljena je
vsaka točka sklicevanja.

Bojazen.

Tema.

Gosta megla,
ki prekličje strah.

Žalostno klicanje po pomoči,
po luči;
vsaj malo,
da bi lahko videli
in se vrnili
v lastno identiteto.

Mi smo,
od časa do časa,
ena sama tema.
Poleg nas je temno.
Nezmožni smo,
da bi opazili osebe,
da bi spoznali sami sebe.
Za našo slepoto
potrebujemo luč.

Želja.

Pričakovanje.

Upanje.

Odgovor na pričakovanje:
luč.

Je že prisotna,
toda...
cel kup ovir!

Klicanje na pomoč.

Prošnja.

Molitev.

B-1

V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo.
Zemlja pa je bila pusta in prazna, tema
se je razprostirala nad globinami in duh
Božji je vel nad vodami...

(1 Mz 1,1-2)

...preden odidem brez vrnitve
v deželo teme in smrtne sence,
v deželo, mračno kakor polnoč,
polno smrtne sence in brez reda,
kjer je sij podoben temi.

(Job 10,21-22)

B-2

Kakor slepi tipamo po steni,
tipamo kakor brez oči,
opoldne se spotikamo kakor v mraku,
pri polni moči smo kakor mrtvi.
Vsi renčimo kakor medvedje,
otožno grulimo kakor golobje,
čakamo pravice, pa je ni,
odrešenja, pa je daleč od nas...
... pravica je potisnjena nazaj,
pravičnost mora stati od daleč,
kajti resnica se je spotaknila na trgu,
poštenost nima moči, da bi prišla.
Resnica je zapuščena,
kdor se ogiba hudega,
se izroča v plenjenje.

(Iz 59,10-11; 14-15)

B-3

Temina izginja in resnična luč že sveti.
Kdor pravi, da je v luči,
pa svojega brata sovraži,
je še zdaj v temi... in ne ve, kam gre,
ker mu je tema zaslepila oči.

(1 Jn 2,9-11)

2. Prošnja po odpuščanju

Voditelj

Luč,
da bi videli obliko predmetov
in njihovo barvo,
da bi ponovno spoznali
in se spoznali -
je prišla.

Mi
smo jo zadušili!
Veliko stvari,
želja po imeti:
napačen blesk,
ki je zatrl to luč.

Stvari,
ki si jih želimo,
ki jih imamo,
ovirajo pri razločevanju.

Prvotna luč,
ki daje pravi vid,
ki omogoča razumevanje,
je nekje zavrta v nas.

Prosimo odpuščanja
in prosimo prave luči.

Pesem: Išči dobrega Boga (ZGIS 46)

3. Osvobodimo luč

Bog, ki biva v nedostopni luči.

(1 Tim 6,16)

Kristus, odsvit Očetovega veličastva.

(Heb 1,3)

Pridi, da razsvetliš vse, ki sedijo v temi
in smrtni senci,

in naravnaš naše noge na pot miru.

(Lk 1,79)

In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.

(Jn 1,5)

Jar sem luč sveta.

Kdor hodi za menoj,

ne bo hodil v temi,

temveč bo imel luč življenja.

(Jn 8,12)

Vi, bratje, pa niste v temi ...

saj ste vsi sinovi luči in sinovi dneva;

bodimo budni in trezni.

(1 Tes 5,4-5)

Poklical vas je iz teme v čudovito luč.

(1 Pt 2,9)

Kristus bedi nad nami.
(Ef 5,14)
In mi smo bili razsvetljeni.
(Heb 6,4)
Živimo kot otroci luči.
(Ef 5,8)

4. Kristus, naša luč

Pesem: Ti si ta luč (*ZGIS 118, 1. kit.*)

Evangelij

Iz svetega evangelija po Janezu
(3,16-21; 8,12)

Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. Kdor namreč dela hudo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu.

Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja.

Pesem: Ti si ta luč (*2. kit.*)

Nagovor ali

Voditelj

Tema in luč.
Pred nami sta:
vedno na izbiro.

V naši temini,
je Bog, ki nas zbira,
s svojo ljubeznijo.
Ne z lepimi besedami.
Svojega Sina
nam je poslal,
svojega edinega Sina.
Verovati v Kristusa
in se mu zaupati:
je zveličanje.

Tema in luč:
vedno na izbiro.
Pogosto so v nas
temine.
Preveč smo zazrti
v to temino.
In nastopi noč.
Medčloveški odnosi
se ohladijo,
realnost postane neurejena.
V takšnih teminah
se rojeva
dolga vrsta smrti.
Nezmožni, da bi se odzvali,
trpimo
v teh pomanjklivostih.
To nismo več mi.
Trpljenje,
zaprtost,
nepotrpežljivost.
Bog je zvest,
ne zapusti nikogar.
Vedno,
neprestano,
nam njegov Sin pošilja,
luč.

Poglejmo!
Temine so premagane!
Vidimo luč.
Vzljubimo.
Novi odnosi med nami
in z Bogom.
Ljubezen-resničnost,
ne samo teorija,

predrami naše življenje,
tisto resnično:
srečanja, sprejetost,
potrpljenje, razumevanje,
zaupanje, spoštovanje.
Nepopisno veselje.
Pred nami vidimo pot.
Sledimo tej poti.

Luč.

Radost, veselje,
zveličanje, osvoboditev.
V notranjosti
se počutimo prerojene.
Varujemo
to luč.

Usmerjeni
proti najbolj resničnemu sijaju.
Prijazen izvir v nas
je kot voda, ki smo jo prejeli od Njega;
postanemo kot hudournik luči
za naše brate.
"Jaz sem luč sveta;
kdor mi sledi,
ne hodi v temi,
ampak ima luč življenja".

Kristus, luč sveta,
v tvoji luči
vidimo našo luč.
Pot je varnejša,
in spremlja
nas tvoja prijateljska prisotnost,
ki nas ohrabruje.
V nas osvetli
vsak dvom.
Pomagaj nam,
da sprejmemo sebe
in naše bližnje.
Ljubezen,
ki na novo preustvarja.
Tudi mi naj postanemo
luč ljubezni za naše brate.
Skupaj
potujmo v veselju
nasproti ljubezni,

z svobodnim dihom.

In življenje
bo postalo
resnično.
Pridi, pot, resnica, življenje!
Pridi, luč,
vzhajajoča zvezda
vsakega našega jutra!
Pridi,
Kristus Rešitelj!

Pesem: Ti si ta luč (3. kit.)

5. Zahvala

Voditelj

Res se spodobi, da se ti zahvaljujemo,
Oče,
za čudeže tvoje ljubezni.
Priznam, da nam je naš greh
preprečil pot do tvoje luči,
Jezusa Kristusa, našega Gospoda.

Na ta svet je prišel,
da razsvetli tiste,
ki so v teminah
in sencah smrti.
Toda tema ga ni sprejela.

On, bleščeča jutranja zvezda,
je premagal to temo
in mi smo bili razsvetljeni.
Njegova jasnina
nas je naredila
sinove luči in dneva.
Sveti Duh
nam daje moč sijaja,
ki rešuje.

V spoznanju,
da nas je osvobodil,
mu z veseljem zapojmo:

Pesem: Ni več tavanja (ZGIS 79)
ali Hodil bom, Gospod (ZGIS 34)

5. MARIJA V KANI

Cerkev - Marija - poslanstvo -
službe - svatba - križ

*V Kani
je bila Jezusova Mati ...
Navzočnost matere
pod Jezusovim križem.
"... Glej, tvoja mati."
Marija,
mati Cerkev
in vsakega kristijana.
Mati,
ki vzgaja Gospodove učence
vsak dan posebej,
s potrpljenjem in ljubeznijo,
tkati Kristusu novo oblačilo;
graditi
Cerkev
iz dneva v dan.
Obleka -
dragocen prt,
ki nas zbira k Evhariistiji -
središče in višek
življenja Cerkev.*

1. Na poti z Marijo

*(medtem, ko poslušamo besedilo,
dobi vsak trak rdečega blaga)*

Voditelj

Pas -
dar,
ki ga prejmemo
ob povabilu na svatbo.

Rdeči trak,
pas,
ki si ga prejel od 'zgoraj'.
Je dragocen spomin
vztrajne ljubezni.
Spomin prelite krvi,
veselja,
ki postaja zmerom bolj resničnost.
Potovati;
vendar pripravljen
deliti vedno z drugimi svoje darove,
talente.
Potovati
v navezi -
v skupnem upanju
v boljši svet,
v boljši jutri.
Potovati
tudi, če je težko,
če je nepomembno -
imej vero v potovanje.
Izplača se.
Na naši poti
nas spremlja Marija.

Pesem: Na poti skozi življenje
(ZGIS 73)

2. V Kani: povabljeni na svatbo

Evangelij

"Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci". (Jn 2,1-11)

Meditacija

Tisti dan -
to ni kar tako nek dan:
je "tretji dan".
V začetku njegovega delovanja
je to že kar šesti dan.
Kot na začetku,
ko je Bog ustvaril človeka.
Torej, tretji dan,
dan, ki je pomemben.
Kot nov dan,
dan, ki je bil vedno v pričakovanju.
Veliki dan,
ki bo imel svoj konec,
svoj 'zahod'
v srečanju
Božje ljubezni s človeško
na križu.

In noč
bo jasna kot dan!

Poroka
v galilejski Kani.
Praznik ljubezni,
veselja, rodovitnosti, prihodnosti.
Danes kot mladoporočenca:
sanje, ki postanejo resničnost -
za vedno bosta skupaj.
Pogleda, ki se srečata.
Prihodnost si ustvarita skupaj...

Jezusova Mati je bila tam.
Navzoča je,
njegova in tvoja Mati.
Tudi Jezus
je povabljen na svatbo -
s svojimi učenci.
Začenja dan,
ki naznanja nekaj novega.
Mesija,
razodet v antični svatbi,
je gost,
ki prenovi
antično ljutstvo.

Tudi ti
si povabljen na svatbo.

In Marija,
njegova in tvoja Mati,
je bila tam.
Spominja te,
da si tudi ti povabljen.
Odgovori!

3. Vina nimajo. Poseže Marija

Pesem: Na poti skozi življenje
(2. in 3. kit.)

"Ko je vino poslo, je rekla Jezusu
njegova mati; 'Vina nimajo.' In Jezus ji
je dejal: 'Kaj imam s teboj, žena? Moja
ura še ni prišla'. Njegova mati je rekla
strežnikom: 'Karkoli vam reče, storite.'"

Meditacija

Velik družinski praznik.
Jedi, ki teknejo.
Obroki okusni,
izbrano vino.
Najboljša voščila
za mladoporočenca.
Prijetno smehljanje.

Samo ona,
Jezusova Mati,
opazi:
'Vina nimajo'.
Trenutek,
ki spravi človeka v zadrego.
Previdno
obvesti Jezusa.
Njegova ura še ni prišla.
Toda...
dan je napočil.

Žalosti ne bo več.
'Kar vam poreče, storite'.

Postane znamenje resnične vere.

Vsak tvoj praznik
je negotov,
je v nevarnosti.

Nimaš vina,
ljubezni.

Povabljen si na svatbo.

Toda...

svatbe ne živiš.

Svatba -

vino -

Ljubezen.

Povabljen si,

da greš preko samega sebe.

Odpri se prihodnosti.

Ostaja pa ti domotožje
nad podarjeno in prejeto
ljubeznijo.

Pristna ljubezen ...

je zmeraj drugačna, nova.

So najbolj resnične sanje.

Nasprotno pa ...

uboga, majhna -

od časa do časa obnovljena ljubezen,
ki je krhka.

V tvojih mejah postaja
hrepenenje po nedosegljivem.

'Kar vam poreče, storite'.

'Vse, kar nam bo Gospod zapovedal,
bomo storili'.

Odgovori,

kot starozavezno ljudstvo,
v zavezi!

In Marija,

njegova in tvoja Mati,

je bila tam.

Spominja te,

da si tudi ti povabljen.

Odgovori!

4. Prazni vrči. Novo vino

Pesem: Na poti skozi življenje (4. kit.)

"Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščenje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: 'Napolnite vrče z vodo!' In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: 'Zajemite zdaj in nesite starešini!' In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je - strezniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli -, je poklical zenina in mu rekel: 'Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.'"

Meditacija

Šest vrčev,

neizmerno težkih.

Iz kamna so

in nepremični.

Vrstni red je jasen.

Služabniki ubogajo:

nopolnijo jih

'do robu'

Starešina

se ni niti zavedal

celotne situacije:

'Dobro vino,

pa prav sedaj,

ko so že vsi pijani?'

Šest kamnitih vrčev -

neizmerno težkih -

v tvojem življenju.

V tebi je še vedno stara zaveza.

Potrebno je očistiti

vseh šest vrčev.

Čutiš

težo

zaveze.

Tvoj
Bog-zaveza
te raztresa, spreminja
ali pa...
napolnjuje praznik življenja.
Težko je razumeti.
'Dam vam novo srce
in novega duha denem v vašo
notranjost.
Odstranim kamnito srce iz vašega mesa
in vam dam meseno srce.'

V tvojih željah
te čutim prevzetega.
Prosi za svobodo.
ženin ti je zato pripravil
novo, plemenito vino
v izobilju.
Novo vino
sedaj
in za tebe.
Dar, ki ti je podarjen,
premaga preteklost.
Kristus,
ženin,
ti daje Duha:
novo vino,
zvesto ljubezen,
ki te nikoli ne zapusti.

In šest,
težkih kamnitih vrčev,
je na svojem mestu.
'Ne spominjaj se več težkih stvari;
ne vidiš,
jaz bom
vse stvari
naredil nove!'

Pij novo vino.
Pij mojo kri.
Nasičuj se z mojim Duhom.
Tvoje življenje
bo postala pomlad.
Cvetje, barve, duh,
praznik, svatba:

ženin,
ki je poleg tebe
in poleg tvojih bratov.
In Marija,
njegova in tvoja Mati,
je bila tam.
Spominja te,
da si tudi ti povabljen.
Odgovori!

5. Svatba in vera

Pesem: Na poti skozi življenje
(*samo odpev*)

"Tako je Jezus v galilejski Kani naredil
prvo od znamenj in razodel svoje
veličastvo in njegovi učenci so verovali
vanj".

Meditacija

Čas,
Kristusov čas,
se je začel.
V galilejski Kani
in tukaj.
Razodeva svojo slavo,
svojo zvesto ljubezen:
za tebe,
za nas -
svoje učence,
svojo Cerkev -
majhna, uboga,
raztresena.

Veruj v njega.
Odpri svoje srce upanju.
Vzljubi praznik,
svatbo.
Tudi ti si povabljen.

Miza,
dobro vino,
njegova ljubezen,
njegova kri -
je za tebe,
za nas vse.
Njegov Duh
nas nasičuje,
nas upijanja.
Veselite se,
pojte,
plešite.

Ženin nas pričakuje.
Njegova nevesta smo.

In Marija,
njegova in tvoja Mati,
je bila tam.
Spominja te,
da si tudi ti povabljen.
Odgovori!

Pesem: Na poti skozi življenje (*odpev*)

Ali me ljubiš?

Polona Fister

A D A E

1.V ne - kem tre - nu - tku po - dal si mi ro - ko,
2.Tvo - jo zve - sto - bo od - kri - vam dan za dnem,

F#m C#m D E E7

Tvo ja be - se - da naj luč mi v te - mi bo.
rad bi jo ka - zal še

E F# H D#m

dru - gim vsem lju - dem. 1.A - li me lju - biš?,
2.Hva - la Ti Je - zus,

E F# G#m C# F#7 D#m E

vpra - šaš me vsak dan. Da, jaz Te lju - bim,
ker mi da - ješ moč. Hva - la Ti Je - zus,

C#m F# G#m C#m F#7 H

rad bi bil Ti vdan. 1.
ker si Ti moj Bog. 2.

Hvalospev Stvarniku

Psalm 104 (103)

Matej Kovačič

D A7 D Hm G

1.Sla- vi Go- spo- da mo- ja du- ša: "Moj Bog ze- lo si ve-
2.Ze- mlji nje po- ta si u- tr- dil. Na ve- ke jim sle- di- la

A7 D A7 D G Em

lik!" Ve- li- ča- stvo si ob- le- kel, o- gr- nil se s sve- tlo-
bo. O- ce- an jo je po- kri- val, pod- njim bi- le so go-

A A4 A D G A A7

bo. Ne- bo si raz- pel kot šo- tor, pre- sto
re. U- kaz je u- ma- knil vo- de, pred gr-

D G6 A A7 D G A

lu- ješ nad ne- be- snim svo- dom. Ti vo- ziš se na ob- la
me- njem Tvo- jim so zbe- ža- le. Iz- njih so se dvi- gni- le go-

G Em A D G A

kih , le- tiš na pe- ru- tih ve- tra. Vi- ha- rji so Tvo- ji po- slan-
re, kjer si ho- tel do- li- ne sta- le. Za- čr- tal si vo- dam me-

A7 D G6 A

ci, bli- ski stre- le Tvo- ji po- mo- čni- ki.
je, da bi več ne pre- kri- le ze- mlje.

G A D Em

Vsa na- ra- va Te zve- sto po- slu- ša, Ti slu- ži.

G A G D

Vsa na- ra- va je pod- lo- žna Te- bi.

Vreme

5 5ZSNP 2 5FOP

1. VREME: Je vre-me e-na me-ga stvar, ki
ve-dno nam na-ga-ja, mi ne vda-mo
se nik-dar, ukro-ti-mo te-ga zma-ja.

Odpev
Vre-me ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra,
nam. UH! Vre-me ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra, ča-ra,
ča-ra, ča-ra, ča-ra nam.

Konec

Ko ma-ti son-ce je do-ma no-
ben o-trok več ne ska-klja, ko o-če o-blak si-
vo jih gle-da, vsi dr-že se re-da.

2. SONCE

Je sonce ena mega stvar,
ki ... nikdar, natakne očala!
Sonce sije-sije-sije... (nam).

3. OBLAK

Oblak je ena mega stvar,
ki ... nikdar, snamemo očala!
Oblak sivo nas gleda-
gleda-gleda... (nas).

4. DEŽEK

Je dežek ena mega stvar,
ki ... nikdar, odpremo si dežnike!
Dežek pada-pada-pada... (nam).

5. VETER

Je veter ena mega stvar,
ki ... nikdar, pokrijemo ušesa!
Veter piha-piha-piha... (nam).

6. GROM in STRELA

Sta grom in strela mega stvar,
ki ... nikdar, se skrivajo v predal!
Grom grmi-grmi-grmi... (na nas).
Strela se blešči-blešči-blešči...

Jo la raj

Peter Pučnik
H7

E H7 E

Vre-me se je zja-sni-lo, o ju-la-ri, jo-la-raj

H7 E

dol-go ne bo spet li-lo, o ju-la-ri, jo-la-raj.

E A

Goj-zar-je vsak naj vza-me, o ju-la-ri, jo-la-raj,

A E F# H7

pa še ru-zak na ra-me, o ju-la-ri, jo-la-raj.

E F# H7 E

Gre-mo v pla-ni-ne tja, kjer svež je zrak,

E F# H E

gre-mo v pla-ni-ne tam je vsak e-nak.

A E

Gre-mo v pla-ni-ne, tam se vse de-li,

E F# H7 E

gre-mo v pla-ni-ne - vsak s pri-ja-tel-ji.

2. Vzemi zaloge hrane, o ju-la-ri, jo-la-raj,
kruha in pa salame, o ju-la-ri, jo-la-raj.
A ne pozabi krače, o ju-la-ri, jo-la-raj,
štumfe in dolge hlače, o ju-la-ri, jo-la-raj.

Odpev

3. S planšarji bom prepeval, o ju-la-ri, jo-la-raj,
vrisk bo povsod odmeval, o ju-la-ri, jo-la-raj.
Ko me bo mir prevzemal, o ju-la-ri, jo-la-raj,
bom sred' planik zadremal, o ju-la-ri, jo-la-raj,

Odpev

Biseri planin

Peter Pučnik

Mar sli- šal si, da da- leč tam v go-rah, tam, kjer son- ce, ve- ter, dež s ka- mni se i- gra. Tam, v o- bje-mu pe čin ra- ste- jo bi- se- ri pla- nin. Ko u- sta- viš se ob njih, ko po- gled sev njih za- zre, te- daj spo- znaš, da to si ti, ki v se- bi no- siš bi- se- re. Po- da- jam se na pot, na pot i- ska- nja, brez bi- se- rov ži- vet', ne- mir me ta pre- ga- nja. Mor- da jih na- šel bom tam, ko z Njim bom sam. Mor- da jih na- šel bom tam, kobom z Njim in ko bom sam.

2. *Mar slišal si, da srečni so ljudje,
kjer ljubezni biserov polno je srce.
Sam, tam sredi višin bom iskal bisere planin.*

Ko ustaviš se...

Prijatelji na poti

Polona Fister
Besedilo: M

1. Son- ce o- gre- je me, dež- da- je u- pan- je, va- in- bi- jo me
 2. Če si iz- gu- bil se, tež- ke so že no- ge, in o- ko ne
 3. Ju- tran- ja hval- ni- ca, pe- sem po- iš- če ga: Stvar- ni- ka, Gos-

ce- ste; Vem, da je tež- ka pot, ska- le so vse- pov- sod,
 si- je; Sre- Dan- čas pri- ja- tel- ja, na pot- po- o- ko- biš- ga
 po- da. Dan- za- klju- ču- je- mo, sku- na pot- po- va- klek- ne- mo

strah me je, ker je noé!
 sku- paj se za- vzpen- ja- li- tal!
 in se za- hva- ja- li- mo!

Ro- ke po- daj- mo si,

sku- paj pre- pe- vaj- mo: **Odpev:** S pri- ja- tel- ji na po- ti

zgor se vzpen- ja mo. Je la- žje z ro- ko v ro- ki.

Bog z na- mi bo. Sko- či hop! Sto- paj cap!

Vri- skaj hej, hej ju- hej! Plo- skaj z me- noj

in se na- smej in se na- smei.

Predstavitve	5
Vsebinski prerez priročnika	6
Cilji oratorija	10
Načrt in uporaba	11
Z don Boskom mladi za mlade (Tone Ciglar)	17
Osebe	30
I. del: NAJ TE SPREMLJA BISER Z GORA	31
1. Planika v skalah	33
2. Na študij v Mesto	34
II. del: V MESTU, KJER SE ZGUBIŠ ?	47
3. Črne vrane	49
4. Pri uri verouka	50
5. Galebi so vzleteli	51
III. del: ČAR SVETIH ZIMSKIH DNI	65
6. Solze ob snidenju	67
7. Za božični večer	69
IV. del: BOJ ZA BISER MLADOSTI	81
8. Mirkovo omahovanje	83
9. Mojca je drugačna	84
10. Nova past	85
V. del: LUČ Z GORA NE BO UGASNILA	101
11. Mirkova odločitev	103
12. Biser planin za spomin	104
DODATKI	115
Začetno srečanje	116
Zaključno srečanje	118
PRILOGA, Molitvena srečanja za animatorje	121
Gospod, nauči nas moliti	122
Božja beseda	127
Kruh, ki nasičuje	131
Kristusova luč osvobaja	137
Marija v Kani	141
Pesmi	146

